
EPIŠTOLA
SYNOVI VLKA

BAHÁ'U'LLÁH

EPIŠTOLA SYNOVI VLKA

EPIŠTOLA
SYNOVI VLKA

BAHÁ'U'LLÁH

EPIŠTOLA SYNOVI VLKA

Bahá'ú'lláh

Preložené z anglického vydania

Epistle to the Son of the Wolf

© Národná duchovná rada bahá'ajov v USA,
Willmette, Illinois, 1988

Translation © Bahájske spoločenstvo
v Slovenskej republike, Bratislava, 2010

Do angličtiny preložil
Shoghi Effendi

I. slovenské vydanie

Vydalo Bahájske spoločenstvo v Slovenskej republike

Nábr. L. Svobodu 58, 811 02 Bratislava

tel.: 02/54 41 81 91

e-mail: info@bahai.sk

www.bahai.sk

Na uvedenej adrese a telefónnom čísle vám radi poskytneme bližšie
informácie o bahájskej viere a o našich podujatiach.

Rok vydania 2010

ISBN 978-80-969868-5-9

OBSAH

ÚVOD	7
EPIŠTOLA SYNOVI VLKA	19
AKO PREPISOVAŤ A VYSLOVOVAŤ PERZSKÉ SLOVÁ	145
TERMINOLOGICKÝ SLOVNÍČEK	151
REGISTER	161

ÚVOD

Tento úvod predstavuje skrátenú, aktualizovanú a upravenú verziu úvodu k anglickému vydaniu od Marzieh Gailovej z roku 1953.

1.

V dnešnej dobe svetoví myslitelia už stihli dobehnúť základné zásady učenia, ktoré pred takmer 150 rokmi oznámil Bahá'u'lláh (1817—1892). Dnes už žiadna osvietená myseľ nemôže nesúhlasiť so základmi bahájskeho učenia, medzi ktoré patria tieto myšlienky:

- „*Jednotnosť a celistvosť ľudskej rasy.*“ Toto je spomedzi všetkých princípov ten najdôležitejší. Zavedenie tohto princípu je ústredný cieľ bahájskej viery. Zjednotenie ľudstva, hovorí Bahá'u'lláh, je nevyhnutné a je znakom poslednej etapy vo vývoji ľudí smerom k vyspelosti
- služba ľudstvu ako najcennejšia snaha
- náboženstvo, ktoré by sa ako „*hlavný nástroj na ustanovenie poriadku na zemi*“ malo vyučovať na školách takým spôsobom, aby nepodnecovalo fanatizmus či predsudky
- všetky náboženstvá v podstate predstavujú jeden celok, pričom sa navonok odlišujú preto, že prišli v rozličných obdobiach v dejinách, a tak sa zaoberali odlišnými situáciami
- zosúladenie náboženstva a vedy, dvoch najzásadnejších síl v ľudskom živote

EPIŠTOLA SYNOVI VLKA

- umožniť všetkým ľuďom na svete prístup k vzdelaniu
- rovnaké príležitosti pre obe pohlavia; rovnoprávnosť žien má priamu súvislosť so svetovým mierom
- systém celosvetovej federálnej vlády, zníženie národného zbrojenia, kolektívna bezpečnosť
- prijatie pomocného svetového jazyka a písma Bahá'u'lláh uvádza, že:
- spravodlivosť je „*najmilovanejšia*“ a jej príchod je nevyhnutný
- úprimná a neobmedzovaná konzultácia „*udeluje porozumenie*“ a je základným kameňom Jeho nového spôsobu usporiadania sveta
- blahobyť získaný vykonávaním remesla a povolania je chvályhodný
- chudoba sa vytratí rovnako ako nadmerné bohatstvo
- dôverníci „*domu spravodlivosti*“ majú zavádzať legislatívu vo veciach, ktoré nie sú výslovne uvedené v bahájských spisoch (Tento medzinárodný bahájsky orgán má právo odvolávať svoju predchádzajúcu legislatívu a zahŕňať do svojho fungovania to, čo považuje za nevyhnutné na to, aby bahájska viera bola neustále „*na čele všetkých pokrokových hnutí*“.)
- odporúča konštitučnú vládu, ktorá spája „*ideály republiky s majestátnosťou kralovania*“
- mimoriadna pozornosť sa má venovať poľnohospodárstvu
- chvála obzvlášť prináleží tlači, pričom noviny popisuje ako „*zrkadlo sveta*“, a tým, ktorí sú zodpovední za ich prípravu, prikazuje, aby sa oslobodili „*od pohnútok zlovoľných vášní a túžob a aby boli odetí do šatu spravodlivosti a poctivosti. Mali by situáciu čo najviac preskúmať, zistiť fakty a potom ich písomne zaznamenať.*“

ÚVOD

- opätovne zdôrazňuje zákaz vedenia svätej vojny a ničenia kníh
- žiada Svojich nasledovníkov, aby poslúchali vládu krajiny, v ktorej žijú
- osobitne chváli učených a múdrych jedincov, ktorých popisuje ako „oči“ na tele ľudstva.

Bahá'u'lláh nám predkladá predstavu o usporiadaní sveta, ktorého súčasťou je všeobecné uznanie jedného Boha. Avšak svet ešte nie je schopný odhadnúť schopnosť tejto predstavy „*pretvoriť spoločnosť*“. Bahá'u'lláhov hlavný záujem je svet ako celok. Náboženstvá v minulosti často formovali dobrých jednotlivcov. Primárny cieľ Bahá'u'lláhovho náboženstva je vytvorenie dobrej spoločnosti. Baháji sú presvedčení, že Jeho administratívny systém poskytuje uspokojivé usporiadanie vzťahov jednotlivca a spoločnosti, slobodnej vôle a autority, pričom do týchto vzťahov prináša rovnováhu. Takáto rovnováha sa bude musieť vytvoriť, ak má ľudstvo dospieť do mierovej doby.

Keď sa konečne dosiahne rovnováha medzi jednotlivcom a spoločnosťou, bude to znak toho, že sa začala dospelosť ľudstva. Je samozrejmé, že aj jednotlivec, aj skupina sa budú musieť vzdať niečoho, čo im teraz patrí, rovnako, ako sa národy budú musieť vzdať časti svojej súčasnej nezávislosti v prospech svetového spoločenstva národov, ale to nebude o nič ťažšie ako obetovať návnadu s cieľom chytiť rybu.

2.

Bahájska viera je svetové náboženstvo, ktoré presne zodpovedá potrebám nového sveta. Nemá duchovenstvo a finančné prostriedky neprijíma od nikoho iného okrem svojich registrovaných príslušníkov. Vyriešilo problém nástupníctva, administratívy a rozkolu — pričom práve tieto faktory vždy, už takmer na samom začiatku, zničili

EPIŠTOLA SYNOVI VLKA

jednotu všetkých predchádzajúcich náboženstiev. V tomto prípade samotný zakladateľ, Bahá'u'lláh, vo Svojej písomnej zmluve stanovil, že Jeho najstarší syn, 'Abdu'l-Bahá, je Jeho oprávnený Nástupca a Vysvetľovateľ. 'Abdu'l-Bahá vo Svojej *Poslednej vôli* menoval za strážcu a vysvetľovateľa Svojho vnuka, Shoghiho Effendiho. V súčasnosti vedú bahájsky svet inštitúcie, ktoré sú volené na miestnej, národnej a medzinárodnej úrovni. Svetové centrum bahájskej viery sa nachádza v izraelskej Hajfe. Tu sídli i najvyšší volený administratívny orgán bahájskeho spoločenstva — Svetový dom spravodlivosti.

Študovať spisy je zamestnanie na celý život. Hoci základné zásady bahájskej viery pochopíme rýchlo, celé jej učenie je rozsiahle a odkrýva nám nové obzory zároveň s tým, ako získavame nové skúsenosti. Ako uvádza 'Abdu'l-Bahá, nadobúdanie rozmanitých poznatkov je mimoriadne dôležité: *„Panstvo kráľov má svoj koniec... ale vláda vedy je večná...“* A tiež: *„Všetko požehnanie je čo do pôvodu božské, ale žiadne nemožno prirovnať k moci intelektuálneho skúmania a bádania, ktoré predstavuje večný dar, prinášajúci plody nekonečného potešenia... Všetko ostatné požehnanie je dočasné. Toto nám zostane naveky.“*

3.

Bahá'u'lláh napísal stovku kníh. Obsahujú zákony, zásady a nabádania; varovania a proroctvá; modlitby a meditácie; komentáre, vysvetlenia, rozpravy a homílie; oznámenie o Jeho poslaní kráľom, ministrom a duchovným Východu i Západu; spisy špecificky určené vedúcim osobnostiam v oblasti politiky, literatúry, mysticizmu, obchodu a humanitných vied. Jeho posledná rozsiahlejšia tabuľka sa nachádza v tejto knihe. Bola zjavená asi rok pred Jeho smrťou v roku 1892.

ÚVOD

Asi tri mesiace po dokončení tohto textu vyjadril Bahá'u'lláh pranie odísť z tohto sveta. V tom čase žil na panstve Bahjí na okraji 'Akky a ešte stále bol vyhnanec a väzeň podobne, ako Ním bol na rôznych miestach Stredného Východu počas predchádzajúcich štyridsiatic rokov. Od tejto doby bolo z Jeho poznámok, aj bez priamych vyjadrení, zrejmé, že sa blíži koniec Jeho pozemského života. O mnoho rokov pred tým popísal v *Tabulke o videní* – zjavenej na výročie Jeho Predchodcu a Oznamovateľa, umučeného Bába — ako sa pred Ním objavila bielo zaodetá „*Žiarivá Panna*“ a nabádala Ho, aby sa poponáhlal do „*iných panstiev*“, panstiev, „*na ktoré nikdy nepadol zrak ľudí mien*“. Po pár mesiacoch zosnul po krátkej chorobe na úsvite dňa 29. mája 1892 vo veku sedemdesiatpäť rokov.

Nato bol Sultánovi 'Abdu'l-Hamídovi, ktorý Ho väznil, zaslaný slávny telegram. Začínal sa slovami: „*Zapadlo Bahovo slnce.*“ Potom začali polia okolo panstva zaplňať zástupy smútiacich z 'Akky a susediacich dedín, pričom písomné pocty zaslali významní zástupcovia šiitov, sunnitov, kresťanov, židov a druidov, básnici a vládni predstavitelia z takých vzdialených miest ako Damask, Aleppo, Bejrút a Káhira. Historik Nabíl nenachádzal útechu a utopil sa v Stredozemnom mori.

Táto kniha má teda mimoriadne miesto v hierarchii všetkých Bahá'u'lláhových kníh. Je posledná. Okrem toho je akoby antológiou — o to cennejšou, že jej materiál vybral samotný Autor. Zahŕňa niektoré z Jeho najznámejších a najcharakteristickejších spisov ako i dôkazy potvrdzujúce platnosť Jeho viery.

4.

V Işfáháne žili dvaja bohatí bratia, doširoka známi pre svoje filantropické činy a znamenitú povahu. Hlavný kňaz,

EPIŠTOLA SYNOVI VLKA

Mír Muḥammad-Ḥusayn, ktorého úlohou je v piatok v mešite odriekať modlitby, im dlžil vysokú sumu. Aby sa vyhol splateniu dlhu, označil ich za Bábových nasledovníkov. Vedel presne, čo to bude znamenať. Dav sa okamžite zmocnil ich nádherných domov a vyraboval ich. V záhradách dokonca vytrhal aj stromy a kvety. Vzal im všetko, čo mali. Potom Shaykh Muḥammad-Báqir, ktorého Bahá'u'lláh nazýva „Vlk“, vydal rozsudok smrti. Vládnuci princ, Zillu's-Sulṭán, najstarší šachov syn, ho potvrdil. Bratov spútali reťazami. Odsekli im hlavy. Ich telá dotiahli na veľké otvorené námestie v meste a tu ich podrobili každej nehanebnosti, ktorú dav dokázal spáchať. „*Krv týchto bratov,*“ napísal 'Abdu'l-Bahá, „*preliali takým spôsobom, že kresťanský kňaz Julfy v ten deň nariekal, lamentoval a plakal.*“

Potom „Vlk“, ktorého Bahá'u'lláh odsúdil vo Svojej *Lawḥ-i-Burhán* (Tabuľke dôkazu) a nazval „*posledná stopa slnečného svetla na vrchole hory*“, zažil postupný úpadok svojej prestíže a zomrel biednym spôsobom vo veľkom smútku. Čo sa týka jeho spoločníka, Míra Muḥammada-Ḥusayna, Bahá'u'lláh ho označil za „*Zmiju*“ a uviedol, že je „*nekonečne zlomyseľnejší než utláčateľ z Karbily*“. Tohto muža vyhostili z Işfáhánu, túlal sa od dediny k dedine a nakoniec ochorel a zomrel na takú smradľavú chorobu, že sa oňho nedokázali starať ani vlastná manželka a dcéra.

O mnoho rokov neskôr bol vládca Zillu's-Sulṭán vyhnaný do Ženevy. A keď bol v roku 1911 'Abdu'l-Bahá ubytovaný v Hôtel du Parc v Thonone, prišiel tam i Zillu's-Sulṭán. Hippolyte Dreyfus, význačný učenec a cestovateľ, prvý francúzsky baháj, sa s ním predtým stretol v Perzii, navštívil princa v jeho stane počas poľovačky. Teraz ho na hotelovej terase videl opäť. Dreyfus toto stretnutie popísal Juliet Thompsonovej, ktorá prišla na druhý deň a zapísala si to do denníka: *Aj Majster ['Abdu'l-Bahá] bol na terase a prechá-*

ÚVOD

dzal sa neďaleko od neho. Hippolyte stál vo dverách, keď videl, ako Zillu's-Sultán vystupuje po schodoch. Princ k nemu pristúpil a pozdravil ho. A potom sa prekvapene pozrel na Majstra. „Kto je ten perzský šlachtic?“ spýtal sa. „To je 'Abdu'l-Bahá.' Zillu's-Sultán prevravel veľmi pokorne. „Zaveďte ma k Nemu,“ prosil. Hippolyte mi to všetko vyrozprával: „Keby si len mohla toho surovca počuť, Juliet, ako nešťastne mrmlal svoje úbohé ospravedlnenia! Ale Majster ho objal a povedal: „To všetko je už minulosťou. Už nikdy na to nemyslíte.“

Tí dvaja bratia, ktorých dali „Vlk“ a jeho spoločník usmrtiť, sú bahájom známi ako Kráľ mučeníkov a Milovaný spomedzi mučeníkov. Taktiež sú označovaní za Dve žiarivé svetlá. Volali sa Mírzá Muḥammad-Ḥasan a Mírzá Muḥammad-Ḥusayn a boli siyyidovia — potomkovia proroka Muḥammada. V nasledujúcich rokoch boli so Západom spojení mimoriadnym putom, pretože v roku 1913 Američanka Keith Ransom-Kehler, zastupujúca národnú duchovnú radu svojej krajiny, navštívila ich hroby a položila na ne kvety. O pár dní na to dostala pravé kiahne a zomrela. Jej telo priniesli naspäť a uložili ho vedľa ich tiel.

Táto kniha je adresovaná synovi človeka, ktorý zavraždil Dve žiarivé svetlá, Synovi Vlka. Volal sa Shaykh Muḥammad Taqíy-i-Najafí. Ako moslimský duchovný v Işfáháne spolu so svojimi žiakmi kopal a šliapal po ostatkoch Mírzu Ashrafa – ďalšieho bahája, ktorý bol v roku 1888 zabitý na príkaz išfáhánskych mullov. Bahá'u'lláh ho často v tomto texte oslovuje „Ó Shaykh!“ – toto je titul označujúci prednostu, preláta či učeného človeka. V citovaných odsekoch v tomto diele sa privráva i:

- ľudu bayánskemu — tým Bábovým nasledovníkom, ktorí neprijali Bahá'u'lláha podobne ako nasledovníci Jána Krstiteľa, ktorí neprijali Ježiša Krista

EPIŠTOLA SYNOVI VLKA

- Hádímu, náboženskému predstaviteľovi, ktorý sa strachoval, že stratí svoju pozíciu, keď ho nazvali Bábovým učeníkom, a ktorý sa snažil zničiť každý exemplár Bayánu, dôležitej Bábovej knihy
- samotnému Vlkovi v odsekoch citovaných z Tabuľky dôkazu
- a kráľovnej Viktórii, Napoleonovi III. a ďalším.

Hoci je táto tabuľka primárne určená Synovi Vlka, zdá sa, že z hľadiska adresáta ide takmer o náhodný výber. Bahá'u'lláh cez neho skôr hovorí k celému ľudstvu.

Časť terminológie môže byť známa len študentom islamu, pretože bahájska viera pochádza z islamského prostredia podobne ako kresťanstvo zo židovského. Napríklad arabský verš v odseku č. 28 dáva do kontrastu svätyňu (Ḥaram), posvätné miesto, kde nemožno preliať krv, s miestom mimo svätyne (Ḥill), kde preliatie krvi nie je nezákonné, a označuje Bahá'u'lláhovu ochotu obetovať Svoj život kdekoľvek a za každých okolností. Na inom mieste sa hovorí o Sadratu'l-Muntahá, čo je „*božský Lotosový strom*“, „*strom Sidrah, ktorý označuje hranicu*“, „*Lotosový strom na najvzdialenejšom mieste*“, „*Strom, za ktorý nesmú ísť ľudia ani anjeli*“ a ktorý stojí v Siedmom nebi, v najvyššom raji, po pravici Božieho trónu. Zmieňovaný je aj v Koráne, nepriamo vo verši 53, 9 a priamo vo verši 53, 14, pričom dve videnia, ktoré sa tam popisujú, sa tradične vzťahujú na Muḥammadovo videnie nanebovstúpenia čiže Mi'ráj (porovnaj súra 17, 1). V bahájskych spisoch Strom symbolizuje Proroka či Prejav Boží.

V Koráne 43, 3 sa hovorí o Materskej knihe, čo Rodwell prekladá ako „*archetyp Knihy*“ a dodáva: „*Matka knihy, teda originál Koránu uchovávaný u Boha.*“ Sale hovorí: „*Uchovávaná tabuľka, ktorá je originálom pre všetky spisy vo všeobecnosti.*“ Pre bahájov Materská kniha či Uchovávaná tabuľka

ÚVOD

či Strážená tabuľka znamená Slovo Božie, Prejav Boží v každom veku, či Jeho knihu.

Súra Tawhíd nazývaná Jednota je 112. súra Koránu.

„Meno“ niekedy znamená Proroka či Prejav Boží. V odseku č. 98 čítame: „*Nebud' z tých, ktorí volali Boha jedným z Jeho mien, a pritom keď sa objavil Ten, kto je Predmet všetkých mien, popreli Ho a odvrátili sa od Nebo...*“

Mešita Aqšá je chrám, ktorý je „*najvzdialenejší*“. Je postavená na mieste Šalamúnovho chrámu v Jeruzaleme.

V odseku č. 119 sa nachádza slovná hračka. Mučeník zvolal, že si ponechal aj Bahá'u'lláha, aj odmenu: Slovo Bahá v arabčine znamená sláva, v perzštine znamená úhrada.

Veľký Balál, raný veriaci v Muḥammada, bol etiópsky otrok, ktorého kruto mučili modloslužobní obyvatelia Mekky a ktorý i napriek tomu odmietol poprieť vieru v islam. Neskôr bol oslobodený a hoci sa zajakával, Muḥammad ho menoval za prvého muezína. V odseku č. 124 sa spomína skutočnosť, že pre svoj rečový problém vyslovoval hlásku „š“ ako „s“.

„*To, čo zostalo zo samotného Proroka*“ v odseku č. 131 sa týka skutočnosti, že umučení bratia boli Muḥammadovi potomkovia.

Roztrhnúť „*Závoj Božskosti*“ v odseku č. 134 znamená spáchať bohapustý čin symbolizovaný pretrhnutím závoja svätyne, v ktorej bol *šekinach* — príbytok, Sláva Božia — symbol božskej prítomnosti. Ochromenie ťavy sa viaže na Korán 7, 71; 11, 67; 54, 27 atď. Ťava je znamenie Boha, dôkaz poslania proroka Šáliḥa. Opäť ide o akt rúhania sa.

Izmael v odseku č. 158 sa viaže na Korán 37, 100. V islamskom učení nebol ako „syn“ obetovaný Izák, ale Izmael, ktorý bol v tom čase Abrahámovým jediným synom. (Porovnaj s *Výberom z Bahá'u'lláhových spisov*, ods. XXXII.)

EPIŠTOLA SYNOVI VLKA

Verše „*tykajúce sa Božskej prítomnosti*“, o ktorých sa hovorí v odseku č. 170 a inde, sa v Koráne nachádzajú na mnohých miestach. Medzi ne patria: súra 39, 69: „*A zem bude svietiť svetlom [núr] svojho Pána a Kniha bude ustanovená a proroci vyjdú a tiež svedkovia ... a nikomu nebude ukrivdené.*“; 89, 22—23: „*...Ale keď zem bude rozdrvená úderom, úderom a tvoj Pán príde a anjeli prídu sík za šikom...*“; 83, 6: „*Deň, keď ľudstvo bude stáť pred Pánom svetov.*“; 20, 107, 110: „*V daný deň budú ľudia nasledovať svojho zvolávateľa ... a pred Pánom Milosrdenstva budú rozprávať potichu, ba ani neuslyšíš nič okrem ľahkého našľapovania... A pred Tým, ktorý žije budú mať pokornú tvár...*“

Rawđíh-khání v odseku č. 177 je rituálny nárek za umučeného Imáma Ĥusayna. S novým príchodom sa skončil čas smútenia. Na znak toho, Ťáhirih, významná poetka, ktorá prijala Bábovu vieru, odmietla nosiť tradičný smútočný odev za Ĥusayna v deň výročia jeho umučenia, čím otvorene pobúrila obyvateľov Karbily.

Adrianopol v odseku č. 192 sa po arabsky nazýva Adirnih. Každému písmenu arabskej abecedy je priradené číslo a podľa tohto počítania (abjad) sa slovo Adirnih rovná slovu Tajomstvo (sirr) — arabské písmená, z ktorých sa skladajú, spolu dávajú číslo 260.

Jazyk a písmo, o ktorých sa hovorí v odseku č. 200, Bahá'u'lláh nikdy nešpecifikoval.

Qayyúm-i-Asmá v odseku č. 203 označuje Bábov komentár k súre o Jozefovi. Prvú kapitolu tohto komentára zjavil v prítomnosti Mullá Ĥusayna v tú noc, v ktorú Báb oznámil Svoje posolstvo v Shíráze dňa 22. mája 1844. Bahá'u'lláh o nej hovorí v Iqáne ako o „*prvej, najväčšej a najmocnejšej zo všetkých kníh*“ Bábovho zriadenia.

Veľké oznámenie v odseku č. 204 je odkaz na Korán 78, 1—2 a 38, 67: an-Nabáu'l-'Azím.

ÚVOD

Citát o tom, že „*čini rannú zoru mrákavou*“ (Ámos 4, 12—13) v odseku č. 211 sa vzťahuje na skutočnosť, že Mírzá Yaḥyá, známy ako Subḥ-i-Azal — Ráno večnosti — poprel Prejav a zradil Ho.

Výrok, že „*nik nezná čas zjavenia*...“ v odseku č. 229 popiera tvrdenie tých veriacich, ktorí tvrdili, že skorý príchod oznamovaný Bábom, nastane až v roku 2001 – tento dátum stanovili na základe súčtu číselnej hodnoty písmen tvoriacich slovo Mustagháth, ktoré Báb určil ako hranicu času určeného pre príchod prisľúbeného Prejavu. Mustagháth znamená „*Ten, ktorý je vzývaný*“.

Umučenie Imáma Ḥusayna v Karbile popisuje historik Gibbon v knihe *Decline and Fall of the Roman Empire* [Zostup a pád rímskej ríše]. Dhi'l-Jawshan je Shimr, ktorý zabil Ḥusayna, syna 'Alího a vnuka Muḥammada.

„*Súra koránska*“ v odseku č. 231 znamená súra 109 *Neveriaci*, v ktorej Muḥammad odmieta pristúpiť na kompromis s modloslužobnými obyvateľmi Mekky.

Siyyid Muḥammad, Siyyid z Iṣfáhánu, je Antikrist bahájskeho zjavenia. To on zviadol Mírzu Yaḥyu, Bahá'u'lláhovho nevlastného brata. (Porovnaj knihu *God Passes By*, s. 164, 189.)

Mawlavský rád (ods. č. 237) je rád tancujúcich dervišov. Založil ho Jalál-i-Dín Rúmí (1207—1273). Ohľadne Khiḍra, mena, ktoré znamená zelený, si treba pozrieť tradície týkajúce sa Koránu 18, 64. V islame je Khiḍr (ods. č. 263) objaviteľ a strážca vody života a symbol Pravého smerovateľa. Rukn (ods. č. 267) je čierny kameň zasadený do steny Káby — budovy v tvare kocky v Mekke, ktorá je hlavným cieľom púte muslimov na svete. Maqám (ods. č. 267) čiže zastavenie Abrahámovo je blízko Káby. Porovnaj Korán 2, 119: „*Zastavenie Abrahámovo si zvolte za miesto modlitby*.“ A znovu v 3, 90—91: „*Prvý chrám, ktorý bol pre*

EPIŠTOLA SYNOVI VLKA

ľudstvo založený, je chrám v Becce (t. j. Mekka)... V ňom sú zjavné znamenia, dokonca aj miesto, na ktorom stál Abrahám: A ten, kto doň vojde, je v bezpečí.“

5.

Epistola Synovi Vlka je ďalší dôkaz, ak by vôbec boli potrebné ďalšie dôkazy, že sa znovu objavil Prejav Boží rovnako, ako sa to stalo v minulosti. Tajomstvo, ktoré nás obklopuje, znovu prevravelo prostredníctvom úst ľudskej bytosti. Opäť sa v našej dobe zopakoval známy vzorec — Predchodca, Prejav Boží, mučeníci a ustanovenie viery. Konečne sa naplnili prísľuby predchádzajúcich vierovyznaní, týkajúce sa príchodu Dňa Božieho. Bahá'u'lláh, Sláva Božia, v tabuľke perzskému šachovi (posol, ktorý šachovi túto tabuľku priniesol, bol popravený), takto sumarizuje Svoje zjavenie:

„Toto nepochádza odo Mňa, ale od Toho, kto je Všemocný a Vševediaci. A prikázal Mi, aby som medzi zemou a nebom pozdvihol hlas, a preto Ma postretlo to, čo spôsobilo, že každému chápujúcemu človeku tiekli slzy. Nezaoberal som sa učenosťou bežnou medzi ľuďmi. Ich školy som nenavštevoval. Popýtaj sa v meste, kde som prebýval, aby si sa mohol dostať k uistiť, že nie som z tých, ktorí vravia nepravdu. Toto je len lístok, ktorý pohol vetrik vôle tvojho Pána, Všemocného, nadoštetko Chváleného. Azda sa môže nehýbať, keď vanie búrlivák?“

Marzieh Gailová, 1953

EPIŠTOLA SYNOVI VLKA

EPIŠTOLA SYNOVI VLKA

V mene Boha, Jediného,
Neporovnateľného, Všemohúceho, Vševediaceho,
nadovšetko Múdreho.

Chvála buď Bohu, Večnému, ktorý sa nepomí-
nie, Pretrvávajúcemu, ktorý neskoná, Sebedosta-
čujúcemu, ktorý sa nemení. To On vo Svojej Zvr-
chovanosti všetko prevyšuje, prejavuje sa prostredníctvom
Svojich znamení a je ukrytý skrze Svoje tajomstvá. To na
Jeho príkaz bola vo svete stvorenia pozdvihnutá vlajka
Najvznešenejšieho slova a medzi všetkými národmi bola
vztýčená zástava: „On činí čokoľvek, čo si zažela.“ To On
zjavil Svoju vec, aby viedol Svoje stvorenia, a zoslal verše,
aby doložil Svoj dôkaz a Svoje svedectvo, a úvod ku Knihe
človeka okrášlil ozdobou prehovoru skrze Svoj výrok: „Boh
Milosrdenstva vyučoval Korán, stvoril človeka a naučil ho
zrozumiteľnej reči.“ Niet Boha okrem Neho, Jediného,
Neporovnateľného, Mocného, Silného, Blahodarného. 1

Svetlo, ktoré žiari z nebies štedrosti, a dobrorečenie, 2
ktoré svieta z miesta rozbresku vôle Boha, Pána Kráľovstva
mien, nech spočinie na Tom, kto je Zvrchovaný prostredník,
Najvznešenejšie pero, na Tom, z koho Boh učinil Miesto
úsvitu Svojich najznamenitejších mien a Úsvit Svojich naj-
vznešenejších prídumkov. Skrze Neho nad obzorom sveta
zažiarilo svetlo jednoty a zákon jedinosti sa zjavil medzi ná-
rodmi, ktoré sa so žiarivými tvármi obrátili k Najvyššiemu
obzoru a uznali to, čo v kráľovstve Jeho poznania vyslo-
vil Jazyk prehovoru: „Zem i nebesia, sláva i vláda prinále-

EPIŠTOLA SYNOVI VLKA

žia Bohu, Všemocnému, nadovšetko Mocnému, Pánu nesmiernej milosti!“

3 Naslúchaj, ó vznešený duchovný, hlasu tohto Ukrivdeného! On ti vskutku radí kvôli Bohu a napomína ťa k tomu, čo spôsobí, že sa k Nemu budeš za každých okolností približovať. On je v pravde Vlastník všetkého, Vznešený. Vezd, že ľudský sluch bol stvorený, aby mohol načúvať Božskému hlasu v tento deň, ktorý bol spomenutý vo všetkých knihách, Písmach i tabuľkách. Ponajprv si vodami sebazaprenia očisti dušu, hlavu si prizdob korunou bohobojnosti a svoj chrám ozdobou spoľahnutia sa na Neho. Povstaň teda a obráť tvár k Najvýznamnejšiemu domu, Miestu, okolo ktorého na základe rozhodnutia Večného kráľa musia krúžiť všetci, ktorí obývajú zem, a riekni:

4 „Ó Bože, môj Bože a moja Túžba a môj Zbožňovaný a môj Majster a moja Hlavná opora a moja najväčšia Nádej a môj zvrchovaný Cieľ! Vidíš, ako sa k Tebe obraciam, pevne sa pridržam lana Tvojej štedrosti, ľnem k lemu Tvojej veľkorysosti, doznávam posvätnosť Tvojho Bytia a čistotu Tvojej Podstaty a dotvrdzujem Tvoju jednotu a Tvoju jedinosť. Dosvedčujem, že si Jeden, Samotný, Nekomparateľný, navždy Pretrvávajúci. Vo Svojom panstve si si nikoho nevzal za spoločníka a ani si si na zemi nevyvolil rovného. Všetko stvorené dosvedčuje to, čo pred jeho stvorením dotvrdil Jazyk Tvojej veľkoleposti. Vskutku Ty si Boh. Niet Boha okrem Teba! Od večnosti si bol posvätený nad spomienku Svojich služobníkov a povznesený nad popis Svojich stvorení. Vidíš, ó Pane, ako neznalý hľadá oceán Tvojho poznania, vysmädnutý živé vody Tvojho prehovoru, ponížený stánok Tvojej slávy, úbohý šperkovicu Tvojho bohatstva, prosebník miesto rozbresku Tvojej múdrosti, slabý zdroj Tvojej sily, chudobný nebesia Tvojho požehnania, nemý kráľovstvo Tvojej zmienky.

EPIŠTOLA SYNOVI VLKA

Dotvrdzujem, ó môj Bože a môj Kráľu, že si ma stvo- 5
ril, aby som Ťa spomínal, oslavoval Ťa a pomáhal Tvojej
veci. A predsa som pomáhal Tvojim nepriateľom, ktorí po-
rušili Tvoju Zmluvu, ktorí odvrhli Tvoju Knihu, neuverili
v Teba a popreli Tvoje znamenia. Beda mi, beda mi pre
moju vzburu a moju hanu a moju hriešnosť a moje zločiny,
ktoré ma zadržali od hlbín oceánu Tvojej jednosti a od hl-
bočiny mora Tvojho milosrdenstva. Teda beda mi, beda!
A ešte raz beda mi, beda pre moju úbohosť a žalostné pre-
hrešky moje! Dal si mi bytie, ó môj Bože, aby som povznie-
sol Tvoje slovo a prejavil Tvoju vec. Avšak nedbalosť ma za-
strašila a obklopila do takej miery, že som povstal, aby som
vymazal Tvoje znamenia, preliat krv Tvojich milovaných,
miest rozbresku Tvojich znamení, úsvitov Tvojho zjavenia
a pokladníc Tvojich tajomstiev.

Ó Pane, môj Pane! A ešte raz, ó Pane, môj Pane! A ešte 6
jeden raz, ó Pane, môj Pane! Dosvedčujem, že z dôvodu mo-
jej neprávnosti popadali plody stromu Tvojej spravodlivosti,
oheň mojej vzbury strávil srdce tých z Tvojich stvorení,
ktoré sa tešia z Tvojej blízkosti, a duše úprimných spomedzi
Tvojich služobníkov sa rozplynuli. Och, úbohý som, úbohý!
Och, tá ukrutnosť, do neba volajúca ukrutnosť, ktorú som
napáchal! Nech sa pominiem, nech sa pominiem pre svoje
odlúčenie od Teba a svoju vzburu a svoju neznalosť a svoju
podlosť a pre to, že som Ťa zavrhol a odporoval Ti! Po koľko
len dní si Svojim služobníkom a Svojim milovaným prikazo-
val, aby ma chránili, kým ja som im prikazoval, aby Ťa zraňo-
vali a aby zraňovali tých, ktorým si dôveroval! A po koľko len
nocí si ma milostivo spomínal a ukazoval si mi cestu, kým
ja som sa od Teba a od Tvojich znamení odvrátil! Pri Tvojej
sláve! Ó Ty, ktorý si Nádejou tých, ktorí uznali Tvoju jed-
nosť, a Túžbou srdc tých, ktorí sa zbavili všetkých pút k iným
než k Tebe! Nenachádzam iného pomocníka okrem Teba,

EPIŠTOLA SYNOVI VLKA

ani kráľa, ani útočisko, ani prístav, Teba vynímajúc. Beda, beda! To, že som sa od Teba odvrátil, spálilo závoj mojej čestnosti, a to, že som Ťa odmietol, rozlomilo pokrývku prehodenu nad mojou ctou. Och, kiež by som sa nachádzal pod hlbunami zeme, aby sa o mojich zlých skutkoch Tvoji služobníci nedozvedeli! Vidiš, ó môj Pane, hriešnika, ktorý sa obrátil k miestu rozbresku Tvojho odpustenia a Tvojej štedrosti, a horu neprávostí, ktorá vyhľadala nebesia Tvojho milosrdenstva a prepáčenia. Beda, beda! Moje nesmierne hriechy mi zabránili v tom, aby som sa priblížil ku dvoru Tvojho milosrdenstva, a moje ohavné skutky spôsobili, že som sa preveľmi vzdialil svätyni Tvojej prítomnosti. Skutočne som tým, kto si voči Tebe nedostál povinnosti a porušil Tvoju Zmluvu a Tvoj Závet a spáchal to, pre čo nariekali obyvatelia miest Tvojej spravodlivosti a miest rozbresku Tvojej milosti v Tvojich ríšach. Dotvrďujem, ó môj Bože, že som Tvoje prikázania odložil bokom a ľnul k navrávaniu vlastných vášní a že som odvrhol ustanovenia Tvojej Knihy a chopil sa knihy vlastnej túžby. Ó hrôza, hrôza! S tým, ako sa moje neprávosti zväčšovali a zväčšovali, mohutnela i Tvoja zhovievavosť voči mne a čím prudšie planul oheň mojej vzbury, tým viac sa Tvoje odpustenie a milosť snažili udusiť jej plameň. Pri sile Tvojej moci! Ó Ty, ktorý predstavuješ túžbu sveta a nado všetko Milovaného národov! Tvoje strpenie ma učinilo nafúkaným a Tvoja trpezlivosť mi dodala odvahy. Hľadíš, ó môj Bože, na slzy, ktoré sa spustili pre moje zahanbenie, a na vzdychy, ku ktorým ma priviedla moja nedbalosť. Prisahám pri nesmiernosti Tvojej majestátnosti! Nenachádzam si žiadneho obydlia s výnimkou tône dvora Tvojej štedrosti a ani žiadneho útočiska okrem baldachýnu Tvojho milosrdenstva. Vidiš ma uprostred mora zúfalstva a beznádeje po tom, čo si spôsobil, že som uslyšal Tvoje slová: „Nezúfaj si.“ Pri Tvojej moci! Moja závažná nepravosť pretrhla lano mojej nádeje

a moja vzbura mi pred trónom Tvojej spravodlivosti zatemnila tvár. Hľadíš, ó môj Bože, na toho, kto je stáby mŕtvy, ako padol ku dverciam Tvojej priazne, a ako sa hanbí z ruky Tvojej láskyplnosti vyhľadať živé vody Tvojho prepáčenia. Dal si mi jazyk, ktorým Ťa mám spomínať a chváliť, a predsa ten jazyk vyriekol to, čo spôsobilo, že sa duše tých z Tvojich vyvolených, ktorí sú Ti blízki, rozplynuli, a srdcia úprimných spomedzi obyvateľov príbytkov svätosti boli strávené. Dal si mi oči, aby dosvedčovali Tvoje znamenia a aby sa dívali na Tvoje verše a uvažovali nad prejavmi Tvojho diela, ale ja som Tvoju vôľu odmietol a spáchal som to, čo spôsobilo, že verní spomedzi Tvojich stvorení a odpútaní medzi Tvojimi služobníkmi vzdychali. Dal si mi uši, aby som mohol načúvať Tvojej chvále a Tvojmu oslavovaniu a tomu, čo si zoslal z nebies Svojej štedrosti a oblohy Svojej vôle. A predsa, beda, veru beda! Zanechal som Tvoju vec a Tvojim služobníkom som prikázal, aby preklínali Tvojich verných a Tvojich milovaných, a pred trónom Tvojej spravodlivosti som konal tak, že tí, ktorí uznali Tvoju jedinosť a ktorí sú Ti spomedzi obyvateľov Tvojej ríše úplne oddaní, nariekali trpkým plačom. Nevieam, ó môj Bože, ktoré spomedzi svojich zločinov by som pred vzdúvajúcim sa oceánom Tvojej priazne spomenul a ani ktoré z mojich preheškov by som vyslovil tvárou v tvár nádherám slnc Tvojich dobrotivých darov a prejavov štedrosti.

Úpenlivo Ťa práve v tomto okamihu prosím pri tajomstvách Tvojej knihy a pri tom, čo sa skrýva v Tvojom poznaní, a pri perlách, ktoré spočívajú utajené v lastúrach v oceáne Tvojho milosrdenstva, aby si ma započítal medzi tých, ktorých si spomenul vo Svojej knihe a opísal vo Svojich tabuľkách. Či si pre mňa určil, ó môj Bože, nejakú radosť po tomto súžení, alebo nejakú útechu prichádzajúcu po tejto súžobe či nejakú úľavu nastupujúcu po

EPIŠTOLA SYNOVI VLKA

týchto útrapách? Beda, beda! Prikázal si, aby každá kazateľnica bola vyhradená pre Tvoju spomienku a pre oslavu Tvojho Slova a zjavovanie Tvojej veci, no ja som na ňu vystúpil a zvestoval som porušenie Tvojej Zmluvy a prevrával som k Tvojim služobníkom také slová, ktoré spôsobili, že obývajúci Svätostánok Tvojej majestátnosti a prebývajúci v Mestách Tvojej múdrosti zanariekali. Ako často si len z nebies Svojej štedrosti zoslal pokrm Svojho prehovoru a ja som ho poprel. A koľko len bolo príležitostí, pri ktorých si ma zvolával k pokojne plynúcim vodám Svojho milosrdenstva, a ja som sa rozhodol, že sa od nich odvrátim pre to, že som sledoval vlastné priania a túžby! Pri Tvojej sláve! Neviem, za ktorý hriech mám prosiť o Tvoje odpustenie a úpenlivo žiadať o Tvoje prepáčenie, a tiež od ktorých z mojich nepravostí sa odvrátiť ku Dvoru Tvojej štedrosti a Svätyni Tvojej priazne. Moje hriechy a prehrešky nik nespočíta a rovnako ich ani pero neopíše. Žiadam Ťa, ó Ty, ktorý temnotu meníš vo svetlo a zjavuješ Svoje tajomstvá na Sinaji Svojho zjavenia, aby si mi vždy pomáhal, aby som v Teba vkladal dôveru a zveroval svoje záležitosti do Tvojej opatery. Učiň ma teda, ó môj Bože, spokojným s tým, čo prst Tvojho rozhodnutia vyznačil a pero Tvojho nariadenia zapísalo. Si schopný činiť, čo sa Ťi zapáči, a v Tvojom zovretí spočívajú liace všetkých, ktorí sú v nebesiach i na zemi. Niet Boha okrem Teba, Vševediaceho, nadovšetko Múdreho.“

8 Ó Shaykh! Vedz, že toho, kto ľne k lanu milosti Pána stvorenia a drží sa lemu Jeho milosrdenstva, nemôže zraníť ani nactiutŕhanie ľudmi vyslovované, ani ich odmietanie, ani námietky, ktoré vznesú. Pri Bohu! On, Sláva Božia (Bahá), neprehovoril z vlastných pohnútok. Ten, kto Mu dal hlas, je Tým, kto dal hlas všetkému, a to na Jeho chválu a oslavovanie. Niet iného Boha okrem Neho, Jediného, Neporovnateľného, Pána sily, Nepodmieneného.

Tí, ktorí majú ostrý zrak, ktorí majú výborný sluch, 9
ktorí majú osvietené srdce a ktorí majú doširoka roztvo-
renú hrud', rozoznávajú i pravdu, i faloš a jednu od dru-
hej odlišujú. Odriekaj túto modlitbu, ktorá plynula z jazyka
tohto Ukrivdeného, a uvažuj o nej srdcom pozbaveným kaž-
dého puta a sluchom čistým a posväteným a pozorne skú-
maj jej význam. Azda sa ti podarí vdýchnuť dych odpúta-
nosti a zmilovať sa nad sebou i nad ostatnými:

„Môj Bože, Predmet môjho uctievania, Cieľu mojej 10
túžby, nadovšetko Štedrý, Najsúcitnejší! Všetok život pochá-
dza od Teba a všetka moc spočíva v zovretí Tvojej všemo-
húcnosti. Každý, koho povznesieš, sa pozdvihne nad anje-
lov a dospeje do postavenia: ‚Vskutku sme ho vyzdvihli na
vysoké miesto!‘ A kohokoľvek ponížiš, sa stane nižším než
prach, veru menej než úplné nič. Ó Božská prozreteľnosť!
Hoc' sme zlomyseľní, hriešni a neposlušní, predsa túžime po
‚stolci pravdy‘ od Teba a prahneme po pohľade na obličaj
Všemocného kráľa. Tebe sa patrí prikazovať a Tebe prislú-
cha všetka zvrchovanosť a pred Tvojím príkazom sa klania
ríša moci. Všetko, čo činíš, predstavuje čiru spravodlivosť,
veru priam podstatu milosti. Jediný záblesk nádher Tvojho
mena, nadovšetko Milosrdný, postačuje na to, aby zo sveta
vyničil a zotrel každú stopu hriešnosti, a jedinký dych z ván-
kov dňa Tvojho zjavenia stačí na to, aby celé ľudstvo ozdo-
bil novým odevom. Udeľ Svoju silu, ó nadovšetko Mocný,
Svojim slabým stvoreniam a oživ tých, ktorí sú sťa mŕtvi,
aby Ťa mohli nájsť a aby boli privedení k oceánu Tvojho ve-
denia a aby mohli zostať neochvejní v Tvojej veci. Keby sa
vôňa Tvojej chvály do ďaleka rozšírila pomocou niektorého
z rozličných svetových jazykov, či už východných alebo zá-
padných, bolo by to vskutku cenené a veľmi potešiteľné. Ak
by však takéto jazyky boli o túto vôňu ochudobnené, istotne
by neboli hodné zmienky, či už slovom, ba i myšlienkou.

EPIŠTOLA SYNOVI VLKA

Prosíme Ťa, ó Prozreteľnosť, aby si všetkým ľuďom ukázala cestu a aby si ich viedla správnym smerom. Ty si vskutku nadovšetko Mocný, Najsilnejší, Vševediaci, všetko Vidiaci.“

11 Úpenlivo prosíme Boha, aby Ti pomohol byť spravodlivý a nezaujatý, a aby ťa oboznámil s tým, čo je ľudským očiam skryté. On je v pravde Mocný, Neobmedzený. Žiadame ťa, aby si premýšľal nad tým, čo bolo zjavené, a aby si v reči bol nestranný a spravodlivý. Azda nádherly denice pravdivosti a úprimnosti budú môcť zažiariť a vykúpiť ťa z temnoty neznalosti a rozjasnia svet svetlom poznania. Tento Ukrivdený nechodil do školy a ani sa nezúčastňoval polemík učeních. Pri Mojom živote! Nie z vlastnej vôle som sa zjavil, no Boh Ma prejavil na základe Svojho rozhodnutia. V tabuľke určenej jeho výsosti šachovi (Kiež mu pomáha Boh, ktorému patrí požehnanie a sláva!) sa z jazyka tohto Ukrivdeného rinuli tieto slová:

12 „Ó kráľu! Býval som len človekom ako iní, spiacim na Svojom lôžku. Keď tu hľa! Ovanul Ma vánok nadovšetko Slávneho a naučil Ma poznaniu všetkého, čo bolo. Toto nepochádza odo Mňa, ale od Toho, kto je Všemocný a Vševediaci. A prikázal Mi, aby som medzi zemou a nebom pozdvihol hlas, a preto Ma postretlo to, čo spôsobilo, že každému chápujúceму človeku tiekli slzy. Nezaoberal som sa učenosťou bežnou medzi ľuďmi. Ich školy som nenavštevoval. Popýtaj sa v meste, kde som prebýval, aby si sa mohol dostatočne uistiť, že nie som z tých, ktorí vravia nepravdu. Toto je len lístok, ktorý pohol vetrík vôle tvojho Pána, Všemocného, nadovšetko Chváleného. Azda sa môže nehýbať, keď vanie búrlivák? Veruže, pri Ťom, kto je Pán všetkých mien a prídokov! Pohybuje ním, ako sa mu záľúbi. To, čo pomiňa, neznamená nič pred Ťým, kto pretrváva navždy. Zastihlo Ma Jeho všetko si podmaňujúce volanie a spôsobilo, že som Mu medzi všetkými ľuďmi vyslo-

voval chválu. Vskutku som bol sťa mŕtvy, keď vyriekol Svoj príkaz. Premenila Ma ruka vôle tvojho Pána, Súcitného, Milosrdného.“

Teraz nastal okamih, v ktorom by si sa mal očistiť vodami odpútanosti, ktoré vytryskli zo Zvrchovaného pera, a jedine kvôli Bohu uvažovať o tom, čo bolo zas a znova zoslané či prejavené. A potom by si sa mal snažiť tak, ako sa len dá, aby si mocou múdrosti a silou svojho prehovoru uhasil oheň nepriateľstva a nenávisti, ktorý tlie v srdci národov sveta. Božskí Poslovia boli zoslaní a ich knihy boli zjavené, aby podporili poznanie Boha a prehĺbili jednotu a družnosť medzi ľuďmi. Ale podívaj sa, ako zo Zákona Božieho učinili príčinu a zámienku zvrhlosti a nenávisti. Aké žalostné, aké poľutovaniahodné je to, že väčšina ľudí pevne ľne k veciam, ktoré vlastní, že sa s nimi zaoberá a že si nie je vedomá toho, čo vlastní Boh, pričom sa od Jeho vlastníctva oddelila sťa závojom!

Vrav: „Ó Bože, môj Bože! Ozdob mi hlavu korunou spravodlivosti a môj chrám okrasou poctivosti. Ty si vskutku Vlastník všetkých darov a prejavov štedrosti.“

Spravodlivosť a poctivosť predstavujú dvoch strážcov, ktorí na ľudí dohliadajú. Z nich sa zjavujú také blahoslavené a jasné slová, ktoré sú príčinou blahobytu sveta a ochrany národov.

Tieto slová vytryskli z pera tohto Ukrivdeného v jednej z Jeho tabuliek: „Jeden pravý Boh (Povznesená buď Jeho sláva!) má zámer vyniesť na svetlo z bane človeka Tajuplné drahokamy — Tých, ktorí sú Miestom rozbresku Jeho vecí a Pokladnicou perál Jeho poznania. Veď sám Boh (Nech je oslávený!) je Nevidený, Utajený a Ukrytý pred zrakom ľudí. Uvažuj o tom, čo Milosrdný zjavil v Koráne: Žiaden zrak Ho nepojme, On však Svojím zrakom poníma všetko. On je Tajomný, so všetkým Oboznámený.“

EPIŠTOLA SYNOVI VLKA

17 To, že by rozličným obciam zeme a rozmanitým sústavám náboženského vyznania nemalo byť nikdy dovolené posilňovať medzi ľuďmi pocity nepriateľstva, predstavuje v tento deň podstatu viery v Boha a v Jeho náboženstvo. Tieto zásady a zákony, tieto pevne ustanovené a mocné systavy vyšli z jedného Zdroja a predstavujú lúče jedného Svetla. To, že sa od seba odlišujú, treba pripisovať rôzniacim sa požiadavkám vekov, v ktorých boli hlásané.

18 Ó Bahov ľud, opáš si bedrá úsilím, aby mohla utíchnuť vrava náboženských rozkolov a sporov, ktorá zmieta národy zeme, a aby všetky jej stopy mohli vymiznúť. Z lásky k Bohu a k tým, ktorí Mu slúžia, povstaň a pomôž tomuto výsostnému a závažnému zjaveniu. Náboženský fanatizmus a nenávisť predstavujú oheň zožierajúci svet, ktorého násilnosti nik nedokáže uhasiť. Z tejto bezútešnej súžoby môže ľudstvo vyslobodiť jedine Ruka Božskej moci. Uvažuj o vojne, ktorej sa zúčastňujú dva národy, o tom, ako sa obe strany zriekli svojho majetku a životov. Koľkože dedín, ktoré boli úplne zrovnané so zemou!

19 Prehovor Boží je lampou, ktorej svetlo predstavujú tieto slová: Ste plody jedného stromu a listy jednej vetvy. So všetkými zaobchádzajte s najväčšou láskou a súladom, priateľstvom a družnosťou. Ten, kto je Dennica pravdy, Mi je svedkom! Svetlo jednoty je natoľko mocné, že dokáže osvetliť celú zem. Sám jeden pravý Boh, Ten, kto všetko pozná, dosvedčuje pravdivosť týchto slov.

20 Pousilujte sa, aby ste mohli dospieť k tomuto všetko prevyšujúcemu a najvýsostnejšiemu postaveniu, postaveniu, ktoré dokáže zaistiť ochranu a bezpečie celého ľudstva. Tento cieľ prevyšuje každý ďalší cieľ a táto túha vládne všetkým túham. Pokým však zostanú ťažké mraky útlaku zahalujúce dennicu spravodlivosti i naďalej nerozptýlené, sláva tohto postavenia bude ľudským očiam odhalená len ťažko.

EPIŠTOLA SYNOVI VLKA

Týmito ťažkými mrakmi sú predstavitelia planých výmyslov a márných predstáv, ktorými nie je nik iný než perzskí duchovní. Raz sme prevrávali jazykom zákonodarcu, inokedy jazykom hľadača pravdy a mystika, a predsa vždy bolo Naším zvrchovaným zámerom a najvyšším cieľom odhaliť slávu a vznešenosť tohto postavenia. Boh je vskutku postačujúcim svedkom!

So všetkými ľuďmi sa stretávajú v duchu priateľstva a družnosti, ó Bahov ľud! Ak ste si vedomí určitej pravdy, ak vlastníte klenot, o ktorý sú druhí ochudobnení, podelte sa oň v jazyku najväčšej vlúdnosti a dobrej vôle. Ak to bude prijaté, ak to splní svoj zámer, potom ste svoj cieľ dosiahli. Ak by to niekto odmietol, ponechajte ho na seba a úpenlivo proste Boha, aby ho viedol. Vyvarujte sa, aby ste s ním zaobchádzali nevlúdne. Láskový jazyk predstavuje magnet, ktorý priťahuje ľudské srdcia. Predstavuje chlieb ducha, slová odieva do významu, je žriedlom svetla múdrosti a porozumenia.

„Duchovnými“ sa v onom odseku myslia tí ľudia, ktorí sa navonok odeli do plášte poznania, ale ktorí sú oň vnútorne ochudobnení. V tejto súvislosti citujeme z tabuľky určenej jeho výsosti šachovi niektoré úryvky zo *Skrytých slov*, ktoré Pero Abhá zjavilo pod názvom „Fáṭimína kniha“ (Nech na Fáṭimih spočínie Božie požehnanie!).

„Ó vy, ktorí ste pomätení, a predsa sa označujete za múdrych! Prečo ste sa preobliekli za pastierov, keď ste sa vo vnútri stali vlkmi, ktorí si vyhliadli Moje stádo? Ste sťa hviezda, ktorá vyjde pred úsvitom, a hoci zdá sa byť žiarivá a jasná, zvedie na cestu zatratenia počestných z Môjho mesta.“

A podobne vraví: „Ó vy, zdanlivo čistí, ale vo vnútri poškrvrnení! Ste sťa priezračná, ale horká voda, ktorá sa zdanlivo javí ako krištáľovo čistá, ale keď ju ochutná Božský po-

EPIŠTOLA SYNOVI VLKA

sudzovateľ, neprijme z nej ani kvapku. Veru, slnečný lúč dopadá rovnako na prach ako i na zrkadlo, ale predsa sa jeho odraz od oboch líši tak ako hviezda od zeme. Ba, ten rozdiel je neporovnateľný!“

25 A taktiež vraví: „Ó podstata túhy! Mnohokrát som sa za úsvitu obrátil z ríš Bezpriestrania k tvojmu obydlíu a našiel som ťa na pohodlnom lôžku, ako sa zaoberáš iným, a nie Mnou. Nato som sa sťa záblesk ducha vrátil do ríš nebeskej slávy a vo Svojom útočisku na výsostiach som svätým zástupom nič nevyzradil.“

26 A opäť vraví: „Ó otroku sveta! Už mnohokrát nad tebou na úsvite zavial vánok Mojej láskyplnosti a našiel ťa tuho spať na lôžku nedbalosti. Oplakávajúc tvoj úděl sa vrátil, odkiaľ prišiel.“

27 Avšak tí duchovní, ktorí sú skutočne ozdobení okrasou poznania a dobrej povahy vskutku sú pre telo sveta sťa hlava a pre národy sťa zrak. Vedenie ľudí vždy záviselo a závisí od takýchto blahoslavených duší. Úpenlivo prosíme Boha, aby im milostivo pomohol vykonať Jeho vôľu a priania. On je v pravde Pán všetkých ľudí, Pán tohto sveta i ďalšieho.

28 Ó Shaykh! Dozvedeli sme sa, že si sa od Nás odvrátil a že si proti Nám vznášal námietky takým spôsobom, že si ľudu prikázal, aby Ma preklíňal, a nariadil si, aby prelieval krv služobníkov Božích. Nech Boh odmení toho, kto riekol: „Ochotne uposlúchnem sudcu, ktorý tak podivuhodne nariadil, aby bola moja krv preliata v Ĥille a v Ĥarame!“ Vskutku vravím: Čokoľvek, čo sa na ceste Boha prihodí, duša miluje a zároveň ide o túžbu srdca. Smrteľný jed na Jeho ceste je čírym medom a každé súženie dúškom krištáľovej vody. V tabuľke jeho výsosti šachovi stojí: „Pri Tom, kto je Pravda! Nebojím sa súženia na Jeho ceste, ani žiadneho trápenia v Mojej láske k Nemu. Vskutku Boh učinil proti-

venstvo stáby rannou rosou na Svojej zelenej pastvine a knôtom Jeho lampy, ktorá osvetľuje zem i nebesia.“

Upriam srdce k Tomu, kto predstavuje Kábu Boha, Pomocníka v nebezpečí, Sebedostačujúceho, a pozdvihni ruky s takým pevným presvedčením, ktoré spôsobí, že sa ruky všetkého stvoreného pozdvihnú k nebu milosti Boha, Pána všetkých svetov. Potom teda k Nemu obráť tvár tak, že sa tváre všetkých bytostí obrátia smerom k Jeho žiariacemu a oslnivému Obzoru, a riekni: „Vidíš ma, ó môj Pane, ako som tvár obrátil k nebesiam Tvojho požehnania a oceánu Tvojej priazne a zanechal som všetko ostatné okrem Teba. Žiadam Ťa pri nádhere Slnca Tvojho zjavenia na Sinaji a pri žiare Hviezdy Tvojej milosti, ktorá žiari nad obzorom Tvojho Mena, vždy Odpúšťajúci, aby si mi udelil Svoje odpustenie a aby si sa nado mnou zľutoval. Napíš teda pre mňa Svojím Perom slávy to, čo ma vo svete stvorenia skrze Tvoje Meno povznesie. Pomôž mi, ó môj Pane, aby som sa na Teba upriamil a aby som načúval hlasu Tvojich milovaných, ktorých nedokázali oslabiť mocnosti zeme a ktorých nadvláda národov nebola schopná zadržať pred Tebou a ktorí, smerujúc k Tebe, riekli: ‚Boh je náš Pán, Pán všetkých, ktorí sú v nebesiach, a všetkých, ktorí sú na zemi!‘“

Ó Shaykh! Vskutku vravím, pečať Vybraného vína bola zlomená v mene Toho, kto je Sebedostačujúci. Neodopieraj si ho teda. Tento Ukrivdený prevráva jedine kvôli Bohu. Ty by si taktiež mal kvôli Bohu rozjímať o tom, čo bolo zoslané a prejavené. Azda si tak v tento blahoslavený deň vezmeš svoj podiel z hojnej záplavy Toho, kto je skutočne nadovšetko Štedrý, a nezostaneš oň ochudobnený. Toto by vskutku pre Boha nebolo ťažké. Adam vytvorený z prachu zasadol prostredníctvom Slova Božieho na nebeský trón a obyčajný rybár sa stal pokladnicou Božskej múdrosti a Abú-D \underline{h} ar, pastier, sa stal princom národov!

EPIŠTOLA SYNOVI VLKA

31 Ten deň, ó Shaykh, nikdy nebol a ani teraz nie je dňom, v ktorý možno človekom vytvorené umenie a vedu považovať za skutočnú normu pre ľudí, pretože bolo uznané, že Ten, kto s nimi vôbec nebol oboznámený, nastúpil na trón z najčistejšieho zlata a sedel na čestnom stolci na zhromaždení poznania, kým uznávaní predstavitelia a pokladnice tohto umenia a vedy zostávajú úplne ochudobnení. „Umením a vedou“ sa myslí to umenie a veda, ktoré sa začínajú slovami a slovami sa i končia. Avšak také umenie a veda, ktoré prinášajú dobré výsledky a rodia ovocie a vedú k blahobytu a pokoju ľudí, boli a zostanú pred Bohom prijateľné. Keby si naslúchal Môjmu hlasu, odvrhol by si všetok svoj majetok a upriamil by si tvár k Miestu, v ktorom sa zvlnil oceán múdrosti a prehovoru a kde zavanuli lúbezné vône láskyplnosti tvojho Pána, Súcitného.

32 V tejto súvislosti považujeme za radno v krátkosti spomenúť niektoré minulé udalosti. Azda sa budú môcť stať prostriedkami na ochranu vecí poctivosti a spravodlivosti. V čase, keď jeho výsosť šach (Kiež mu Boh, jeho Pán, Najmilosrdnejší, pomôže prostredníctvom Svojej posilňujúcej milosti!) zamýšľal cestu do Işfáhánu, navštívil tento Ukrivdený po získaní jeho zvolenia sväte a žiarivé miesta posledného odpočinku imámov (Kiež na nich spočinie Božie požehnanie!). Po návrate sme pokračovali do Lavásánu z dôvodu priveľkej horúčavy v hlavnom meste. Po Našom odchode sa uskutočnil atentát na jeho výsosť (Nech mu Boh — budiž Povznesený a Oslávený — pomôže!). Tie dni boli dňami pohnutými a ohne nenávisti vzbĺkli vysoko. Mnohí boli zatknutí, medzi nimi i tento Ukrivdený. Pri spravodlivosti Božej! Neboli sme nijako spojený s týmto zločinom a súdna stolica neodškriepiteľne preukázala Našu nevinu. I tak Nás zadržali a z Niyávaránu, ktorý bol vtedy sídlom jeho výsosti, Nás viedli pešky a v okovách, s hlavou

nepokrytou a chodidlami nezaobutými, do žalára teheránskeho. Surový človek sprevádzajúci Nás na koni Nám strhol pokrývku hlavy, pričom Nás popoháňal oddiel katov a úradníkov. Na štyri mesiace sme boli poslaný na miesto neporovnateľne odporné. Čo sa týka žalára, v ktorom bol umiestnený tento Ukrivdený ako i ostatní podobne ukrivdení, temná a úzka diera by Nám bola milšia. Po príchode Nás najprv viedli čierno-čiernou chodbou, z ktorej sme zostúpili po troch strmých schodištiach na miesto uväznenia, ktoré Nám prideli. Žalár obklopovala hustá temnota a Naši spoluväzni predstavovali temer stopäťdesiat duší: zloději, atentátnici a lúpežníci. Hoci bol žalár preplnený, nemal iný otvor než priechod, ktorým sme vstúpili. Žiadne pero nedokáže vykresliť to miesto ani žiaden jazyk opísať jeho odpudzujúci zápach. Väčšina týchto mužov nemala ani ošatenie, ani lôžkoviny na ležanie. Len sám Boh zná, čo Nás na tomto najodpornejšie zapáchajúcom a ponurom mieste postihlo!

Dňom i nocou sme počas uväznenia v tomto žalári rozjímali o činoch, stave a správaní Bábových nasledovníkov, podivujúc sa nad tým, čo mohlo taký šľachetný, vznešený a rozumný ľud do viesť k tomu, aby spáchal taký trúfalý a ohavný skutok proti osobe jeho výsosti. Tento Ukrivdený sa na to rozhodol, že po prepustení z väzenia povstane a podujme sa s čo najväčšou dôkladnosťou na úlohu oživiť tento ľud. 33

Jednej noci vo sne bolo z každej strany počuť tieto vznešené slová: „Vskutku Ťa učiníme víťazom skrze Teba a Tvoje Pero. Nermúť sa tým, čo Ťa postihlo, ani sa neobávaj, pretože si v bezpečí. Onedlho Boh vyzdvihne poklady zeme — ľudí, ktorí Ti pomôžu prostredníctvom Teba samotného a prostredníctvom Tvojho Mena, ktorým Boh oživil srdcia tých, ktorí Ho spoznali.“ 34

EPIŠTOLA SYNOVI VLKA

35 A keď tento Ukrivdený vyšiel z väzenia, cestoval na príkaz jeho výsosti šacha (Kiež ho Boh — budíž Povznesený — ochráni!) do Iraku za sprievodu úradníkov v službách váženej a ctenej vlády Perzie a Ruska. Po príchode za pomoci Boha a Jeho Božskej milosti a milosrdenstva zjavil Svoje verše sťa hojný dážď a rozposlal ich do rozličných častí sveta. Skrze Svoje múdre rady a láskavé napomínanie nabádal všetkých ľudí a hlavne tento ľud a zakázal im zapájať sa do vzbúr, hádok, škriepok a svárov. V dôsledku tohto a vďaka milosti Božej sa vzbura a bláznovstvo zmenili v zbožnosť a porozumenie a zbrane sa zmenili v nástroje mieru.

36 Počas dní, keď som ležal v teheránskom väzení a keď Mi ťaživá váha okov a zapáchajúci vzduch dopriali len pramálo spánku, predsa som v tých zriedkavých okamihoch driemot cítil, ako keby Mi niečo prúdilo od temena hlavy cez hrud', stáby mocný prívál, padajúci na zem z vrcholku vznešenej hory. V dôsledku toho zahorel každý úd Môjho tela. V takých okamihoch odriekal Môj jazyk to, čo žiaden človek nedokáže vypočúť.

37 Odcitujeme teda niekoľko úryvkov z tabuliek, ktoré boli zjavené obzvlášť tomuto ľudu, aby mohol každý s istotou vedieť, že tento Ukrivdený konal spôsobom, ktorý bol potešiteľný a prijateľný pre ľudí obdarených chápaním a pre tých, ktorí sú predstaviteľmi spravodlivosti a poctivosti:

38 „Ó vy, priatelia Boží v Jeho mestách a Jeho milovaní v Jeho krajinách! Tento Ukrivdený vám ukladá čestnosť a zbožnosť. Blahoslavené je mesto, ktoré žiari vďaka ich svetlu. Prostredníctvom nich sa človek povznesie a dvercia bezpečia sa odomknú pred tvárou celého stvorenia. Šťastný je človek, ktorý k nim pevne ľne a uznáva ich cnosnosť, a beda tomu, kto poprie ich postavenie.“

39 A v inej súvislosti boli zjavené tieto slová: „Služobníkom Boha a Jeho služobníckam ukladáme, aby boli čisti a boha-

bojní, aby mohli zo seba striasť driemoty zvrátených túžob a obrátiť sa k Bohu, Tvorcovi nebies a zeme. Tak sme dali verným príkaz, keď Dennica sveta zažiarila z obzoru irackého. Nezraňuje Ma uväznenie ani súženie, ktorým trpím, ani to, čo Ma postihlo v rukách utláčateľov. Zraňuje Ma však správanie Mojich milovaných, ktorí síce nesú Moje meno, ale pritom páchajú to, čo spôsobuje nárek Môjho srdca a Môjho pera. Vskutku vzdávame sa tých, ktorí v zemi šíria zmätok a vzťahujú ruky na majetok iných a vstupujú do domu bez zvolenia vlastníka, dokým nebudú činiť pokánie a nenavrátia sa k Bohu, vždy Odpúšťajúcemu, Najmilosrdnejšiemu.“

A v inej súvislosti: „Ó národy zeme! Poponáhľajte sa, 40
aby ste činili vôľu Božiu, a veďte vojnu chrabro tak, ako sa vám ju patrí viesť, s cieľom zvestovať Jeho neodolateľnú a nemennú Vec. Nariadili sme, že na ceste Božej sa vojna bude viesť pomocou armád múdrosti a prehovoru a dobrej povahy a chvályhodných skutkov. Tak rozhodol Ten, kto je Všemohúci, nadovšetko Mocný. Niet pražiadnej slávy pre toho, kto na zemi spôsobuje zmätok po tom, čo bola tak dobre usporiadaná. Buďte bohobojní, ó ľudia, a nebuďte z tých, ktorí konajú nespravodlivo.“

A opätovne v inej súvislosti: „Nezlorečte si navzájom. 41
Vskutku sme prišli, aby sme zjednotili a spojili všetkých, ktorí prebývajú na zemi. Svedkom toho je to, čo oceán Môjho prehovoru zjavil medzi ľuďmi, a predsa väčšina ľudí zišla z cesty. Ak vám niekto zlorečí alebo vás sužuje, buďte na ceste Božej trpezliví a vložte dôveru v Toho, kto slyší, kto vidí. On v pravde dosvedčuje a vníma a mocou Svojej zvrchovanosti činí, čokoľvek sa Mu zapáči. Vskutku, On je Pánom sily a moci. V knihe Boha, Mocného, Významného, sa vám zakazuje, aby ste sa zapájali do rozbrojov a svárov. Pevne sa chopte čohokoľvek, čo vám prospeje a čo prospeje

EPIŠTOLA SYNOVI VLKA

národom sveta. Tak vám prikazuje Kráľ večnosti, ktorý sa prejavil vo Svojom Najväčšom mene. On je vskutku Prikazca, nadovšetko Múdry.“

42 A zas a znova v inej súvislosti: „Vyvarujte sa toho, aby ste preliali niečiu krv. Vytiahnite meč jazyka z pošvy prehovoru, aby ste si ním mohli podrobiť bašty ľudských sŕdc. Zrušili sme zákon o vedení vzájomných svätých vojen. Božie milosrdenstvo vskutku obklopilo všetko stvorené, ak trochu chápete.“

43 A zas a znova v inej súvislosti: „Ó ľudia! Nešírte v zemi zmätok a nepreliavajte ničiu krv a protiprávne neužívajte majetok iných, ani nenasledujte každého prekliateho táraja.“

44 A zas a znova v inej súvislosti: „Slnce Božského prehovoru nemôže nikdy zapadnúť, ani nemožno uhasiť jeho žiarivosť. Tieto výsostné slová bolo v tento deň slyšať z Lotosového stromu, za ktorý už nemožno ísť: „Náležíť tomu, kto Mi preukazuje lásku, kto sa pevne pridržiava Mojich prikázaní a kto odvrhol to, čo sa mu v Mojej Knihe zakazuje.“

45 A zas a znova v inej súvislosti: „Nadišiel deň, keď treba spomínať Boha, blahorečiť Jeho chválu a slúžiť Mu. Neochudobnite sa o to. Ste písomená slov a slová Knihy. Ste semenáčky, ktoré ruka Láskyplnosti vysadila do prsti milosrdenstva a ktorým sa darí vďaka spráskam štedrosti. On vás ochránil pred mocným vetrom neviery a búrlivým víchrom nezbožnosti a živil vás rukami Svojej milujúcej prozreteľnosti. Teraz nastal čas, aby ste zarástli lístím a zrodili plody. Plody ľudského stromu vždy boli a sú dobrotivé skutky a chvályhodná povaha. Neoberajte nedbalých o tieto plody. Ak ich príjmu, svoj cieľ ste dosiahli a zmysel života naplnili. Ak nie, ponechajte ich kratochvíli márných škriepok. Usiluj sa, ó ľud Boží, aby azda srdcia rozličných kmeňov zeme mohli byť očistené vodami vašej znášateľnosti a lásky-

plnosti a posvätené od nepriateľstva a nenávisťi a aby sa stali hodnými a náležitými príjemcami nádhery Slnca pravdy.“

Vo štvrtom *ishráqu* (nádhera) v *Ishráqáte* (Tabuľka nádher) sme spomenuli: „Každá vec si vyžaduje pomocníka. V tomto zjavení sú šíkmí, ktoré mu môžu priniesť víťazstvo, šíky chvályhodných skutkov a čestnej povahy. Vodcom a veliteľom týchto zástupov vždy bola bázeň pred Bohom, bázeň, ktorá všetko obklopuje a nado všetkým panuje.“

V treťom *tajallí* (žiar) knihy *Tajallíyát* (Kniha žiar) sme spomenuli: „Umenie, remeslá a vedy pozdvihujú svet bytia a vedú k jeho povzneseniu. Poznanie je pre život človeka sťa perute a rebrík, po ktorom môže vystupovať. Každý má za povinnosť si ho osvojiť. Osvojiť si však je potrebné poznanie takých vied, ktoré môžu byť na prospech národov zeme, a nie tých, ktoré sa začínajú slovami a slovami sa i končia. Vedci a remeselníci majú vskutku veľké práva voči národom sveta. To dosvedčuje Materská kniha v tomto podivuhodnom postavení.“

V pravde, poznanie je pre človeka ozajstným pokladom a zdrojom slávy, požehnaní, radosti, povznesenosti, veselí a potešenia. Šťastný je človek, ktorý k nemu ľne a beda ne-dbalému.

Prislúcha sa, aby si za všetkých okolností zvolával ľudí k tomu, čo spôsobí, že budú preukazovať duchovné vlastnosti a dobrotivé skutky tak, aby si mohli uvedomiť to, čo spôsobuje pozdvihnutie človeka, a aby sa mohli s čo najväčším úsilím obrátiť k Najvysostnejšiemu postaveniu a Vrcholku slávy. Bohabojnosť vždy bola hlavným činiteľom pri vzdelávaní Božích stvorení. Blažení sú tí, ktorí k nej dospeli!

Prvé slovo, ktoré Pero Abhá zjavelo a zapísalo na prvom liste Raja, znie: „Vskutku, vravím: Bohabojnosť vždy bola pre všetky národy sveta istou záštitou a bezpečnou tvr-

EPIŠTOLA SYNOVI VLKA

dzou. Je hlavným spôsobom ochrany ľudstva a zvrchovaným nástrojom na jeho zachovanie. Človek má vskutku zmysel, ktorý ho odrádza od všetkého, čo je nehodné a neprístojné, a ktorý ho pred všetkým takým chráni. Je známy ako pocit hanby. Avšak ten sa obmedzuje len na niekoľkých. Všetci ho nemali a ani nemajú. Kráľom a duchovným predstaviteľom sveta sa prislúcha, aby sa pevne chopili náboženstva, pretože prostredníctvom neho sa do všetkého okrem Neho vnáša bohabojnosť.“

51 Na druhom liste Raja sme zaznamenali toto druhé slovo: „Pero Božského vykladača v tomto okamihu napomína prejavy právomoci a zdroje moci, menovite kráľov a panovníkov zeme (Kiež im Boh poskytne pomoc!) a ukladá im, aby podporovali vec náboženstva a ľnuli k nej. Náboženstvo je vskutku hlavným nástrojom na ustanovenie poriadku na zemi a pokoja medzi národmi. Oslabenie pilierov náboženstva posilnilo pomätených, dodalo im odvahy a učinilo ich opovážlivejšími. Vskutku vravím: Čím väčšmi náboženstvo upadne, tým žalostnejšia je spurnosť bezbožných. Toto v konečnom dôsledku nemôže viesť k ničomu inému než k zmätku a rozruchu. Naslúchajte Mi, ó chápajúci ľudia, a prijmite varovanie, vy, ktorí ste obdarení vnímavosťou!“

52 Nádejame sa, že budeš poslúchať pozorným sluchom tomu, čo sme ti spomenuli. Azda sa ti podarí odvrátiť ľudí od toho, čo vlastnia, k tomu, čo vlastní Boh. Nástoječivo prosíme Boha, aby spomedzi ťaživých oblakov vzbury vykúpil svetlo poctivosti a slnce spravodlivosti a dal nech zažiaria na ľudí. Žiadne svetlo sa nemôže vyrovnáť svetlu spravodlivosti. Na ňom závisí ustanovenie poriadku na svete a pokoj národov.

53 V Knihe prehovoru boli napísané a zaznamenané tieto vznešené slová: „Vrav: Ó priatelia! Usilujte sa, aby sa súže-

EPIŠTOLA SYNOVI VLKA

nie, ktoré si na ceste Boha vytrpel tento Ukrivdený i vy, neukázalo byť zbytočným. Lnite k lemu cnosti a pevne sa pridrižiate lana dôveryhodnosti a zbožnosti. Zaoberajte sa tým, čo prinesie úžitok ľudstvu, a nie vlastnými zvrátenými a sebeckými túžbami. Ó vy nasledovníci tohto Ukrivdeného! Vy ste pastiermi ľudstva. Oslobodte svoje čriedy od vlkov zlovoľných vášní a túžob a ozdobte ich okrasou bohobojnosti. Tak znie rozhodné prikázanie, ktoré v tomto okamihu vytrysklo z Pera Toho, kto je Pradávnym z dní. Pri spravodlivosti Božej! Meč cnostnej povahy a čestného správania je ostrejší než čepel' z ocele. Hlas pravej viery v tomto okamihu hlasno volá a vraví: Ó ľudia! Vskutku daný deň nadišiel a Môj Pán Ma rozožal svetlom, ktorého nádhera predstihla slnca prehovoru. Preukazujte Milosrdnému bázeň a nebuďte z tých, ktorí zišli z cesty.“

Tretie slovo, ktoré sme zaznamenali na treťom liste Raja znie: „Ó synu človeka! Ak obrátiš zrak k milosrdenstvu, zanechaj to, čo ti prospieva, a ľni k tomu, čo prospeje ľudstvu. A ak obrátiš zrak k spravodlivosti, voľ pre bližneho svojho to, čo volíš pre seba. Pokora človeka povznáša do nebies slávy a moci, kým pýcha ho privádza do hlbín úbohosti a poníženia. Významný je to deň a mocné volanie! V jednej zo Svojich tabuliek sme zjavili tieto vznešené slová: ‚Ak by sa svet ducha úplne premenil v sluch, potom by mohol tvrdiť, že je hoden načúvať Hlasu, ktorý volá z Najvyššieho obzoru. V opačnom prípade tieto uši, ktoré poškvrnili lživé klebety, nikdy neboli a ani teraz nie sú pripravené ho slyšať.‘ Blažení sú tí, ktorí počúvajú, a beda spurným.“

Prosíme Boha (Povznesená buď Jeho sláva!) a prechováame nádej, že milostivo dopomôže prejavom zámožnosti a moci a úsvitom zvrchovanosti a slávy, kráľom zeme (Kiež im Boh pomôže Svojou posilňujúcou milosťou!), aby ustanovili Malý mier. Ten je vskutku najväčším prostriedkom na

EPIŠTOLA SYNOVI VLKA

zabezpečenie pokoja národov. Prislúcha sa, aby sa vládcovia sveta (Kiež im Boh poskytne pomoc!) jednotne pevne držali tohto mieru, ktorý je hlavným nástrojom na ochranu celého ľudstva. Nádejame sa, že povstanú, aby dosiahli to, čo povedie k blahobytu ľudí. Majú za povinnosť zvolať všeobecné zhromaždenie, ktorého sa zúčastnia buď oni sami alebo ich ministri, a zaviesť akékoľvek opatrenia, ktoré sú potrebné na ustanovenie jednoty a súladu medzi ľuďmi. Musia odložiť vojnové zbrane a obrátiť sa k nástrojom všeobecnej obnovy. Ak jeden kráľ povstane proti druhému, všetci ostatní kráľi musia povstať, aby mu v tom zabránili. Zbrane a výzbroj potom už nebudú potrebné s výnimkou tých, ktoré sú nevyhnutné na zabezpečenie vnútornej bezpečnosti jednotlivých krajín. Ak k tomuto všetko presahujúcemu pozhnaniu dospejú, ľudia každého národa sa v pokoji a spokojnosti budú zaoberať svojím povoláním a vzlykanie a nárek väčšiny ľudí sa utíši. Úpenlivo prosíme Boha, aby im pomohol, aby vykonávali Jeho vôľu a rozhodnutia. On je vskutku Pánom trónu na výsosti i dole na zemi a Pánom tohto sveta i sveta ďalšieho. Bolo by uprednostňované a vhodnejšie, keby sa vysoko ctení kráľi tohto zhromaždenia zúčastnili osobne a oznámili svoje vyhlásenia. Každý kráľ, ktorý povstane a svoju úlohu vykoná, sa vskutku v očiach Božích stane stredobodom všetkých kráľov. Šťastný to kráľ a nesmierne je jeho blahoslavenstvo!

56 Vždy, keď v tejto krajine verbujú mužov do armády, zachváti ľud veľké zdesenie. Každý národ každým rokom svoje sily zvyšuje, pretože vojnoví ministri sú neukojiteľní vo svojej túžbe získavať nových odvedencov do svojich práporov. Dozvedeli sme sa, že perzská vláda (Kiež jej Boh poskytne pomoc!) sa taktiež rozhodla, že posilní svoju armádu. Podľa názoru tohto Ukrivdného by postačovala ozbrojená sila o stotisícke plne ozbrojených a dobre vycvičených mužov.

Dúfame, že spôsobiš, aby svetlo spravodlivosti zažiarilo ešte jasnejšie. Pri spravodlivosti Božej! Spravodlivosť je mocná sila. Predovšetkým dokáže pokoriť baštu srdc a duší ľudí, odhaliť tajomstvá sveta bytia a niesť vlajku lásky a štedrosti.

V pokladniciach poznania Boha sa ukrýva poznanie, ktorého využívanie z veľkej časti, i keď nie celkom, odstráni strach. Tomuto poznaniu však treba učiť od detstva, keďže nesmierne napomôže odstráneniu strachu. Čokoľvek, čo znižuje strach, zvyšuje odvahu. Ak by Nám vôľa Božia pomohla, z Pera Božského vykladača by vytrysklo siahodlhé vysvetlenie toho, čo bolo spomenuté, a na poli umenia a vied by bolo zjavené to, čo by obnovilo svet i národy. Pero Najvyššieho v Karmínovej knihe taktiež zapísalo a znamenalo to, čo dokáže plne odhaliť silu, ktorá sa v ľuďoch ukrýva, či dokonca zdvojnásobiť jej mocnosť. Úpenlivo žiadame Boha (Kiež je povznesený a oslávený!), aby milostivo pomohol Svojim služobníkom, aby činili to, čo je preňho potešujúce a prijateľné.

V týchto dňoch Nás obklopili nepriatelia a planie oheň nenávisť. Ó národy zeme! Pri Mojom živote i pri vašom vlastnom! Tento Ukrivdený nikdy netúžil a ani teraz netúži po vodcovstve. Môj cieľ vždy bol a i naďalej je potlačiť všetko, čo medzi ľuďmi zeme spôsobuje rozbroje a čo národy oddeľuje. A to tak, aby sa všetci ľudia mohli posvätiť od každého pozemského puta a aby sa im dostalo slobody zaoberať sa vlastnými záujmami. Naliehame na Svojich milovaných, aby lem Nášho pláštá nepošpinili prachom faľše a rovnako aby nedovolili, aby zmienky o tom, čo považovali za zázraky a divy, neznižili Naše postavenie či nepoškvrnili čistotu a posvätnosť Nášho mena.

Milostivý Božej! Dnes nastal deň, v ktorý by múdri mali vyhľadávať rady tohto Ukrivdeného a spytovať sa Toho, kto je Pravda, na to, čo vedie k sláve a pokoju ľudí. A predsa sa

všetci úporne usilujú zhasiť toto slávne a žiarivé svetlo a usilovne sa snažia buď preukázať Našu vinu alebo vysloviť voči Nám námietky. Všetko to dospelo až do takeého bodu, že správanie tohto Ukrivdeného sa v každom ohľade všemožne skresľuje, a to takým spôsobom, že by to nebolo prístojné spomenúť. Jeden z Našich priateľov priniesol správu, že medzi obyvateľmi Veľkého mesta (Konštantínopolu) s najväčším zármutkom slyšal, ako niekto tvrdí, že každý rok sa z jeho rodnej zeme do Akky posiela čiastka vo výške päťdesiat tisíc tumánov! Avšak neobjasnil, kto túto čiastku vyplatil ani cez čie ruky prešla!

60 V stručnosti tento Ukrivdený preukazoval trpezlivosť, mlčal a čelil všetkému, čo Ho v ich rukách postihlo, a všetkému, čo sa o ňom hovorilo, pretože Naším zámerom je prostredníctvom láskyplnej Prozreteľnosti Boha (Povznesená buď Jeho sláva!) a Jeho neprekonateľného milosrdenstva odstrániť z tváre zeme silou Svojho prehovoru všetky škriepky, vojnu a krviprelievanie. Napriek tomu, čo vyriekli, sme za všetkých okolností preukazovali náležitú trpezlivosť a ponechali sme ich Bohu. Na toto konkrétne obvinenie sme však dali odpoveď, že ak je pravdou to, čo tvrdí, patrí sa mu, aby bol vďačný Tomu, kto je Pán všetkého bytia a Kráľom videného i nevideného za to, že v Perzii vyzdvihol Toho, kto je síce väzňom a nemá nikoho, kto by Mu pomohol alebo Ho podporil, ale predsa sa Mu podarilo ovládnuť danú krajinu a získať z nej ročný príjem. Taký úspech načim skôr chváliť než odsudzovať, ak je medzi tými, ktorí spravodlivo súdia. Keby sa niekto snažil oboznámiť so stavom tohto Ukrivdeného, nech sa dozvie, že týmto zajatcom, ktorých svet prenasledoval a ktorým národy ukrivdili, po celé dni i noci úplne upierali i tie najzákladnejšie prostriedky na živobytie. Veľmi neradi sa o takýchto veciach zmieňujeme a ani sme netúžili a ani teraz sa netúžime sťažovať na Svojho

žalobcu. Za hradbami tohto väzenia musel vysoko vážený človek určitý čas lámať kamene, aby si zarobil na obživu, kým iní sa niekedy museli živiť Božskou potravou, ktorou je hlad! Nástoživo prosíme Boha (Kiež by bol povznesený a oslávený!), aby všetkým ľuďom pomohol byť spravodlivými a nestrannými, a aby im milostivo poskytol pomoc, činiť pokánie a navrátiť sa k Nemu. On vskutku slyší a je pripravený odpovedať.

Buď oslávený, ó Pane, môj Bože! Vidíš, čo tohto 61
Ukrivdeného postihlo v rukách tých, ktorí Mi neboli druhmi a ktorí povstali, aby Mi škodili a ponížovali Ma takým spôsobom, ktorý žiadne pero nepopíše ani jazyk nevypovie, a ktorého váhu žiadna tabuľka neunesie. Slyšíš plač Môjho srdca a vzlykanie Mojej najvnútornejšej bytosti a to, čo postihlo Tvojich dôveryhodných v Tvojich mestách a Tvojich vyvolených v Tvojej krajine v rukách tých, ktorí porušili Tvoju Zmluvu a Tvoj Závet. Úpenlivo Ťa prosím, ó môj Pane, pri vzlykoch Tvojich milujúcich na celom svete a pri ich nariekaní v oddialení od dvora Tvojej prítomnosti a pri krvi, ktorá bola z lásky k Tebe preliata, a pri srdciach, ktoré sa na Tvojej ceste rozplynuli, aby si Svojich milovaných ochraňoval od krutosti tých, ktorí si doposiaľ neuvedomujú tajomstvá Tvojho mena, Neobmedzený. Pomôž im, ó môj Pane, Svojou mocou, ktorá vládne nado všetkým, a poskytni im pomoc, aby boli trpezliví a zhovievaví. Ty si Všemohúci, nadovšetko Mocný, nadovšetko Štedrý. Niet Boha okrem Teba, Veľkorysého, Pána nesmiernej milosti.

V týchto dňoch jesto tých, ktorí zďaleka nie sú spravodliví a nestranní a ktorí na Mňa zaútočili mečom nenávisť a kopijou nepriateľstva zabúdajúc, že každému nestrannému človeku sa patrí, aby podporil Toho, ktorého svet odvrhol a národy opustili, a aby sa chopil zbožnosti a nezaujatosti. Väčšine ľudí sa až doposiaľ nepodarilo odhaliť zámer 62

tohto Ukrivdeného a ani nespoznali dôvod, pre ktorý bol ochotný znášať nespočetné súžoby. Medzitým hlas Môjho srdca volá týmito slovami: „Ó kiez by Môj ľud znal!“ Tento Ukrivdený sa odpútal od všetkého a vyslovuje tieto vznešené slová: „Vlny obklopili Archu Boha, Pomocníka v nebezpečí, Sebedostačujúceho. Neobávaj sa búrlivých víchríc, ó Námorníku! Ten, kto spôsobuje, že nastane brieždenie, je vskutku spolu s Tebou v tejto temnote, ktorá v srdciach všetkých ľudí spôsobila hrôzu — s výnimkou tých, ktorých sa Bohu, nadovšetko Mocnému, Neobmedzenému, zachcelo ušetriť.“

63 Ó Shaykh! Prisahám pri Slnci pravdy, ktoré vyšlo a žiari nad obzorom tohto Väzenia! Zlepšenie stavu sveta je jediným cieľom tohto Ukrivdeného. Toto dosvedčuje každý súdny, vnímavý, chápací a rozumejúci človek! Keď Ho sužovalo trápenie, pevne sa pridržiaval lana trepezlivosti a statočnosti a uspokojil sa s tým, čo Ho postihlo v rukách Jeho nepriateľov, a prevolával: „Zriekol som sa Svojej túžby kvôli Tvojej túžbe, ó môj Bože, a Svojej vôle kvôli zjaveniu Tvojej vôle. Pri Tvojej sláve! Netúžim ani po Sebe, ani po Svojom živote s výnimkou zámeru slúžiť Tvojej veci a nemám rád Svoju bytosť pre nič iného než, aby som ju mohol obetovať na Tvojej ceste. Vidiš a vieš, ó môj Pane, že tí, ktorých sme žiadali, aby boli nestranní a spravodliví, nespravodlivo a kruto voči Nám povstali. Otvorene sa hlásili ku Mne, a predsa tajne pomáhali Mojim protivníkom, ktorí povstali, aby Ma zneuctili. Ó Bože, môj Bože! Dotvrďujem, že si Svojich služobníkov stvoril na to, aby pomáhali Tvojej veci a povznášali Tvoje Slovo, a napriek tomu poskytovali pomoc Tvojim nepriateľom. Úpenlivo Ťa prosím, pri Tvojej veci, ktorá obklopila svet bytia, a pri Tvojom Mene, ktorým si si podmanil videné i nevidené, aby si národy zeme ozdobil svetlom Svojej spravodlivosti a osvietil im srdcia ja-

som Svojho poznania. Ó môj Pane, som Tvojím služobníkom a synom Tvojho služobníka. Dosvedčujem Tvoju jedinosť a Tvoju jednotu a posvätnosť Tvojho ja a čistotu Tvojej Podstaty. Vidíš, ó môj Pane, Svojich dôveryhodných vydaných na milosť zradcov spomedzi Svojich stvorení a nactiutŕhačov medzi Tvojím ľudom. Znáš, čo Nás postihlo v rukách tých, ktorých znáš lepšie, než ich poznáme My. Spáchali to, čo strhlo závoj spomedzi takých z Tvojich stvorení, ktoré sú Ti blízko. Úpenlivo Ťa prosím, aby si im pomohol získať to, čo im uniklo v dňoch Miesta rozbresku Tvojho zjavenia a Úsvitu Tvojho vnuknutia. Si schopný činiť, čo sa Ti zapáči a v Tvojom zovretí spočívajú liace všetkého, čo je v nebesiach, i všetkého, čo je na zemi.“ Ozval sa hlas a nárek pravej viery. Hlasno volá vraviac: „Ó ľudia! Pri spravodlivosti Božej! Dospela som k Tomu, kto ma prejavil a zoslal. Nastal deň, keď sa Sinaj usmial na Toho, kto sa na nej zhováral, a Karmel na svojho Zjaviteľa a Sadrah na Toho, kto ju učil. Buďte bohabojní a nebuďte z tých, ktorí Ho odmietli. Nezadržujte sa od toho, čo sa zjavilo prostredníctvom Jeho milosti. Chopte sa živých vôd nesmrteľnosti v mene svojho Pána, Pána všetkých mien, a pite pri spomienke Toho, kto je Mocný, Naporovnatelný.“

Za všetkých okolností sme ľuďom ukladali to, čo je správne, a zakazovali to, čo nie je správne. Ten, kto je Pán bytia, dosvedčuje, že tento Ukrivdený pre Svoje stvorenia od Boha vyhľadával všetko, čo povedie k jednote a súladu, družnosti a svornosti. Pri spravodlivosti Božej! Tento Ukrivdený nie je schopný pretvárinky. On vskutku zjavil to, čo chcel. On je v pravde Pán sily, Nespútaný.

Opätovne sa zmienujeme o niektorých výsostných slovách zjavených v tabuľke jeho výsosti šachovi, aby si mohol s istotou vedieť, že všetko, čo bolo spomenuté, pochádza od Boha: „Ó kráľu! Býval som len človekom ako iní,

EPIŠTOLA SYNOVI VLKA

spiacim na Svojom lôžku. Keď tu hľa! Ovanul Ma vánok nadovšetko Slávneho a naučil Ma poznaniu všetkého, čo bolo. Toto nepochádza odo Mňa, ale od Toho, kto je nadovšetko Mocný a Vševediaci. A prikázal Mi, aby som medzi zemou a nebom pozdvihol hlas, a pre to Ma postretlo to, čo spôsobilo, že každému chápujúcemu človeku tiekli slzy. Nezaoberal som sa učenosťou bežnou medzi ľuďmi. Ich školy som nenavštevoval. Popýtaj sa v meste, kde som prebýval, aby si sa mohol dostatočne uistiť, že nie som z tých, ktorí vravia nepravdu. Toto je len lístok, ktorý pohol vetrik vôle tvojho Pána, Všemocného, nadovšetko Chváleného. Azda sa môže nehýbať, keď vanie búrlivák? Veruže, pri Tom, kto je Pán všetkých mien a prídomek! Pohybuje ním, ako sa mu zaľúbi. To, čo pomíňa, neznamená nič pred Tým, kto pretrváva navždy. Zastihlo Ma Jeho všetko si podmaňujúce volanie a spôsobilo, že som Mu medzi všetkými ľuďmi vyslovoval chválu. Vskutku som bol sťa mŕtvy, keď vyriekol Svoj príkaz. Premenila Ma ruka vôle tvojho Pána, Súcitného, Milosrdného. Azda môže niekto prevrávať sám od seba tak, že všetci ľudia, vysoko i nízko postavení, sa proti nemu budú búriť? Veruže nie, pri Tom, kto Pero naučil večné tajomstvá! Nik s výnimkou toho, koho posilnila milosť Všemocného, Všemohúceho.

- 66 „Podívaj sa na tohto Ukrivdeného, ó Kráľu, očami spravodlivosti! A potom pravdivo posudzuj to, čo Ho postihlo! Skutočne ťa Boh učinil Svojou tôňou medzi ľuďmi a znamením Svojej moci pre všetkých, ktorí prebývajú na zemi. Súď medzi Nami a tými, ktorí Nám bez dôkazu a bez osvetľujúcej Knihy ukrivdili. Tí, ktorí ťa obklopujú, ťa majú radi kvôli sebe samým, kým tento Mládenec ťa má rád kvôli tebe samotnému a nemá inú túžbu než ťa priblížiť k stolcu milosti a obrátiť ťa k pravici spravodlivosti. Tvoj Pán do-svedčuje to, čo vyhlasujem.

Ó kráľu! Keby si načúval škrípucemu hlasu Pera slávy 67
 a hrkútaniu Holubice večnosti, ktorá na vetvách Lotosového
 stromu, za ktorý nemožno ísť, vyslovovuje chvály Bohu,
 Tvorcovi všetkých mien a Stvoriteľovi zeme a nebies, do-
 spiel by si k postaveniu, z ktorého by si vo svete bytia neuzrel
 nič iné okrem žiarivosti Zbožňovaného a svoje mocnárstvo
 by si považoval za najnehodnejšie z celého svojho majetku,
 pričom by si ho ponechal komukoľvek, kto by po ňom túžil,
 a obrátil by si tvár k Obzoru planúcemu svetlom Jeho obli-
 čaja. Ani by si nikdy nebol ochotný niesť bremä vlády, iba ak
 s cieľom pomôcť Pánu, Vznešenému, Najvyššiemu. Potom
 by ti Zhromaždenie na výsostiach žehnalo. Ó aké zname-
 nité je toto najvýsostnejšie postavenie, keby si k nemu mo-
 hol dospieť pomocou sily mocnárstva, o ktorom sa vie, že
 pochádza z Mena Božieho!“

Buď ty alebo niekto iný povedal: „Nech je preložená 68
 súra Tawhíd, aby všetci mohli vedieť a byť plne presvedčení,
 že jeden pravý Boh nikoho nezrodil a ani nie je zrodený.
 Bábovi nasledovníci navyše veria v jeho (Bahá'u'lláhovo)
 Božstvo a Božskosť.“

Ó Shaykh! Toto postavenie je postavením, v ktorom 69
 človek zomrie pre seba a žije v Bohu. Vždy, keď zmienim
 Božskosť, označuje Moje úplné a dokonalé sebazapretie.
 Toto je postavenie, v ktorom nie som pánom svojho blaha
 či biedy ani svojho života či zmŕtvychvstania.

Ó Shaykh! Ako si duchovní tohto veku vysvetľujú žia- 70
 rivú slávu, ktorú Sadrah prehovoru vrhla na Syna 'Imránovho
 (Mojžiša) na Sinaji božského poznania? On (Mojžiš) načú-
 val Slovu, ktoré Horiaci ker vyriekol a prijal ho. A predsa
 väčšine ľudí chýba schopnosť pochopiť to, pretože sa zabe-
 rajú vlastnými záujmami a nie sú si vedomí toho, čo patrí
 Bohu. V tejto súvislosti Siyyid z Findiriska správne pove-
 dal: „Tento námet neprenikne žiadna smrteľná myseľ, nech

by bola i Abú-Našrova či Abú-‘Alí Sínova (Avicennova).“ Aké objasnenie môžu poskytnúť ohľadne toho, čo povedala Pečať prorokov (Muḥammad), (Kiež sú Jej obetované všetky duše okrem Nej samotnej!)?: „Vskutku uzriete svojho Pána rovnako, ako vidíte spln luny na štrnástu noc.“ Vládca verných (Imám ‘Alí), (Nech na ňom spočinie pokoj!) navyše v *Khuṭbiy-i-Ṭutunjíyyih* povedal: „Očakávajte zjavenie Toho, kto sa na Sinaji z Horiaceho kra zhováral s Mojžišom.“ Ḥusayn, syn ‘Alího (Nech na ňom spočinie pokoj!), podobne povedal: „Či bude niekomu inému okrem Teba udelené zjavenie, ktoré nebolo udelené Tebe — zjavenie, ktorého Zjaviteľ bude Ten, kto Ťa zjavil. Slepý je zrak, ktorý Ťa nevidí!“

71 Podobné výroky imámov (Nech na nich spočinie Božie požehnanie!) boli zaznamenané, sú široko známe a sú obsiahnuté v dôveryhodných knihách. Blahoslavený je ten, kto vníma a vraví čistú pravdu. Blažený je ten, kto sa za pomoci živých vôd prehovoru Toho, kto je Túžbou všetkých ľudí, očistil od planých výmyslov a márných predstáv a v mene Vlastníka všetkého, Najvyššieho, pretrhol závoje pochybností a zriekol sa sveta a všetkého, čo v ňom je, a nasmeroval sa k Najhoršiemu väzeniu.

72 Ó *Shaykh!* Žiaden vánok sa nemôže porovnávať s vánkami Božského zjavenia, kým Slovo, ktoré vyslovil Boh, žiari a svieti sťa slnce medzi knihami ľudí. Šťastný je človek, ktorý ho objavil, uznal a riekol: „Pochválený buď Ty, ktorý si Túžbou sveta, a buď Ti vďaka, ó Všemilovaný srdcami tých, ktorí sú Ti oddaní!“

73 Ľuďom sa nepodarilo pochopiť Náš zámer, keď sme sa zmieňovali o Božstve a Božskosti. Keby ho poňali, povstali by zo svojho miesta a hlasno by zvolali: „Vskutku žiadame Boha o odpustenie!“ Pečať prorokov (Kiež sú Jej obetované všetky duše okrem Nej samotnej!) riekla: „Rôznotvárne sú

Naše vzťahy k Bohu. Raz sme Ním samým a On je Nami samými. Inokedy je On tým, kým je, a My sme tým, kým sme.“

Okrem tohto, prečože si nespomenul tie ostatné postavenia, ktoré Pero Abhá odhalilo? Jazyk tohto Ukrivdeného po mnohú noc i deň prehováral týmito výsostnými slovami: „Ó Bože, môj Bože! Dosvedčujem Tvoju jedinosť a Tvoju jednotu a to, že si Boh a že niet iného Boha okrem Teba. Po večnosť si bol posvätený nad spomienku každého okrem Seba a chválu všetkých okrem Seba a po večnosť budeš i naďalej rovnaký, ako si býval od počiatku a ako vždy si. Úpenlivo Ťa prosím, ó Kráľu večnosti, pri Najväčšom mene, pri žiare dennice Tvojho zjavenia na Sinaji prehovoru a pri vlnách Oceánu Tvojho poznania medzi všetkým stvoreným, aby si Mi milostivo pomáhal v tom, čo Ma k Tebe priblíži a odpúta Ma od všetkého okrem Teba. Pri Tvojej sláve, ó Pane všetkého bytia a Túžba všetkého stvorenia! Nesmierne by som chcel položiť tvár na každé jedno miesto Tvojej zeme, aby azda mohla mať tú česť dotknúť sa miesta, ktoré poctili kroky Tvojich milovaných!“

Pri spravodlivosti Božej! Plané výmysly odradili ľudí od Obzoru istoty a márne predstavy ich zadržali pred Vybraným zapečateným vínom. V pravde vravím a kvôli Bohu vyhlasujem: Tento Služobník, tento Ukrivdený, sa hanbí pripisovať si akékoľvek jestvovanie, o tých vznešených stupňoch bytia ani nehovoriac! Každý vnímavý človek kráčajúci po zemi sa skutočne cíti byť zahanbený, pretože si je plne vedomý, že na príkaz Boha zdrojom jeho blahobytu, jeho bohatstva, jeho moci, jeho povznesenia, jeho pokroku a jeho sily je práve zem samotná, po ktorej kráčajú nohy všetkých ľudí. Nemôže byť pochyb, že ktokoľvek si je vedomý tejto pravdy, je očistený a posvätený od všetkej pýchy, nadutosti a márnivosti. Všetko, čo sa povedalo, pochádza od Boha.

EPIŠTOLA SYNOVI VLKA

Toto On, vskutku, dosvedčil a i teraz dosvedčuje a On je v pravde Vševediaci, so všetkým Oboznámený.

76 Úpenlivo pros Boha, aby ľuďom dal slyšiace uši, ostrý zrak, širokú hrud' a vnímavé srdce. Azda tak Jeho služobníci budú môcť dospieť k Túžbe svojho srdca a nasmerovať tvár k svojmu Milovanému. Tohto Ukrivdeného sa dotkli útrapy, aké žiaden zrak nevidel. Pri zvestovaní Svojej veci rozhodne neváhal. Keď oslovoval kráľov a panovníkov zeme (Nech je Boh povznesený a kiež im pomôž!), oznámil im to, čo vytvára blahobyť, jednotu, súlad a obnovu sveta a pokoj národov. Medzi nich patrili i Napoleon III., o ktorom sú správy, že učinil istý výrok, pre ktorý sme mu z Adrianopolu poslali tabuľku. Na tú však neodpovedal. Po príchode do Najhoršieho väzenia Nám prišiel list od jeho ministra, ktorého prvá časť bola v perzštine a ostatná v jeho vlastnom rukopise. Bol srdečný a napísal toto: „Na základe Vašej žiadosti som Váš list doručil a doposiaľ som nedostal odpoveď. Ale vydali sme príslušné odporúčania nášmu zástupcovi v Konštantínopole a konzulom v danej oblasti. Ak chcete, aby sme niečo vykonali, oznámte nám to a my to vykonáme.“

77 Z jeho slov vyplynulo, že tomu porozumel tak, že zámerom tohto Služobníka bolo žiadať o materiálnu pomoc. Preto sme v jeho mene (Napoleona III.) v Súratu'l-Haykal zjavili verše, z ktorých niektoré teraz odcitujeme, aby si mohol znať, že vec tohto Ukrivdeného bola zjavená kvôli Bohu a že pochádza od Neho:

78 „Ó kráľu v Paríži! Riekni kňazom, aby už viac nezneli zvony. Pri Bohu, Pravom! Najmocnejší Zvon sa objavil v podobe Toho, kto je Najväčšie meno, a prsty vôle Tvojho Pána, Najvznešenejšieho, Najvyššieho, hlaholia z nebies Nesmrteľnosti v Jeho mene, nadovšetko Slávny. Tak ti boli znovu zoslané mocné verše Tvojho Pána, aby si

mohol povstať a spomínať Boha, Stvoriteľa zeme a nebies, v týchto dňoch, keď všetky kmene zeme smútia, keď sa základy miest otriasajú a keď prach bezbožnosti obklopil všetkých ľudí s výnimkou tých, ktorých sa Bohu, Vševediacemu, nadovšetko Múdre mu, zachcelo ušetriť. Vrav: Ten, kto je Nepodmienенý, prišiel v oblakoch svetla, aby mohol oživiť všetko stvorené vánkom Svojho mena, Najmilosrdnejší, a zjednotiť svet a zhromaždiť všetkých ľudí okolo tohto Stola, ktorý bol zoslaný z nebies. Vyvarujte sa toho, aby ste odmietli priazeň Boha po tom, čo vám bola zoslaná. Je to pre vás lepšie než všetko, čo vlastníte. Veď to, čo vám patrí, sa pomíne, kým to, čo je Božie, pretrvá. On v pravde prikazuje, čo si praje. Vskutku od vášho Pána, Boha Milosrdenstva, zaviali vánky odpustenia. Každý, kto sa k nim obráti, bude očistený od hriechov a od všetkej bolesti a nemoci. Šťastný to človek, ktorý sa k nim obrátil, a beda tomu, kto sa odvrátil.

Keby si vnútorným sluchom načúval všetkému stvorenému, slyšal by si: ‚Pradávný z dní prišiel vo veľkej sláve!‘ Všetko blahorečí slávu svojho Pána. Niektorí Boha poznali a spomínajú Ho, iní Ho spomínajú, a predsa Ho nepoznajú. Tak sme v jasnej Tabuľke ustanovili Svoje rozhodnutie. 79

Naslúchaj, ó kráľu, Hlasu, ktorý volá z Ohňa horiaceho v tomto sviežozelenom Strome na tomto Sinaji, ktorý bol vztýčený nad posväteným a snehobielym Miestom za Večným mestom: ‚Vskutku, niet iného Boha okrem Mňa, Odpúšťajúceho, Najmilosrdnejšieho!‘ V pravde sme zoslali Toho, komu sme pomohli prostredníctvom Ducha Svätého (Ježiša Krista), aby vám mohol oznámiť toto Svetlo, ktoré zažiarilo z obzoru vôle vášho Pána, Najvznešenejšieho, nadovšetko Slávneho, a ktorého znamenia sa zjavili na Západe. K Nemu (Bahá'u'lláhovi) nasmerujte tvár v tento deň, ktorý Boh povzniesol nado všetky iné dni a v ktorý nadovšetko Milosrdný vrhol nádheru Svojej žiarivej slávy na všetkých, 80

EPIŠTOLA SYNOVI VLKA

ktorí sú v nebesiach, a všetkých, ktorí sú na zemi. Povstaň, aby si slúžil Bohu a pomáhal Jeho veci. On ti vskutku pomôže zástupmi videneho i nevideneho a učiní ťa kráľom nad všetkým, nad čím vychádza slnce. Tvoj Pán je v pravde Všemohúci, nadovšetko Mocný.

81 Vánky Najmilosrdnejšieho pohladili všetko stvorené. Šťastný to človek, ktorý odhalil ich vôňu a vydal sa k nim s pravoverným srdcom. Chrám si okrášli ozdobou Môjho mena, jazyk spomienkou na Mňa a srdce láskou ku Mne, nadovšetko Mocnému, Najvyššiemu. Nechceli sme pre teba nič iné okrem toho, čo je pre teba lepšie než to, čo vlastniš, a než všetky poklady zeme. Tvoj Pán je vskutku Znalý, so všetkým Oboznámený. Povstaň medzi Mojimi služobníkmi v Mojom mene a vrav: ‚Ó vy, národy zeme! Obráťte sa k Tomu, kto sa obrátil k vám. On vskutku medzi vami predstavuje Tvár Božiu, Jeho dôkaz a Jeho Vodidlo pre vás. Prišiel k vám so znameniami, ktorými sa nik nedokáže preukázať.‘ Hlas Horiaceho kra sa ozýva priam v srdci sveta a Duch Svätý hlasno volá medzi národmi: ‚Hľa, Vytúžený prišiel so zjavným panstvom!‘

82 Ó kráľu! Hviezdy nebies poznania popadali — tie, ktoré sa snažia ustanoviť pravdu Mojej veci prostredníctvom toho, čo vlastnia a ktoré v Mojom mene spomínajú Boha. A predsa, keď som k nim prišiel v Mojej sláve, odvrátili sa. Vskutku patria medzi padlé. Toto je skutočne to, čo Duch Boží (Ježiš Kristus) oznámil, keď k vám prišiel s pravdou. Židovskí teológovia sa s Ním preli, až kým nakoniec nespáchali to, čo spôsobilo nárek Ducha Svätého a slzy tých, ktorí majú blízky prístup k Bohu.

83 Vrav: Ó zhromaždenie mníchov! Nežite v ústraní svojich kostolov a kláštorov. S Mojím zvolením z nich vyjdite a zaoberajte sa tým, čo bude prospešné vám i iným. Tak vám prikazuje Ten, kto je Pán Dňa zúčtovania. Žite v ústraní

tvrdze Mojej lásky. Skutočne takéto ústranie vám prislúcha, keď by ste to vedeli. Ten, kto sa drží v ústraní svojho domu, je sťa mŕtvy. Človeku sa patrí, aby preukazoval to, čo bude v prospech ľudstva. Ten, kto neprináša žiadne plody, je súci len na oheň. Tak vás nabáda váš Pán. On je vskutku Mocný, Štedrý. Vstupujte do manželstva, aby na vašom mieste po vás mohol povstať ďalší človek. Vskutku sme vám zapovedali smilstvo, a nie to, čo vedie k vernosti. Či ste ľnuli k pohnútkam svojej povahy a zahodili ste za chrbát ustanovenia Božie? Buďte bohobojní a nebuďte z pomätených. Keby nebolo človeka, ktože by Ma na Mojej zemi spomínal, a ako by sa mohli zjaviť Moje prídomky a Moje mená? Premýšľajte a nebuďte medzi tými, ktorí sa od Neho oddelili sťaby závojom a patrili k tým, ktorí tuho spia. Ten, ktorý sa neoženil (Ježiš Kristus), nenašiel miesta, kde by prebýval či kde by sklonil hlavu pre to, čo spáchali ruky zradcov. Jeho svätosť nespočívala v tom, čo ste si mysleli a predstavovali, ale skôr v tom, čo prináleží Nám. Proste, aby ste si mohli uvedomiť Jeho postavenie, ktoré bolo povznesené nad márne predstavy všetkých národov zeme. Blahoslavení sú tí, ktorí chápu.

Ó kráľu! Slyšali sme slová, ktoré si vyriekol v odpovedi cárovi ruskému týkajúce sa rozhodnutia ohľadne vojny (Krymskej vojny). Tvoj Pán vskutku zná a je so všetkým oboznámený. Riekol si: ‚Ležal som a spal na lôžku, keď ma zobudil plač utláčaných, ktorí sa potopili v Čiernom mori.‘ Toto sme ťa slyšali riecť a vskutku tvoj Pán dosvedčuje, čo vravím. Dotvrdzujeme, že to, čo ťa zobudilo nebolo ich bedovanie, ale pohnútky tvojich vlastných vášní, pretože My sme ťa podrobili skúške a zistili sme, že si neuspel. Pochop význam Mojich slov a buď medzi vnímavými! Nechceme ti uštedrovať odsudzujúce slová, pretože berieme ohľad na dôstojnosť, ktorú sme ti v tomto smrteľnom živote udelili.

EPIŠTOLA SYNOVI VLKA

Vskutku sme si zvolili zdvorilosť a učinili ju pravou znám-kou tých, ktorí sú Mu blízko. Zdvorilosť je v pravde pláš-ťom, ktorý padne všetkým ľuďom, či už mladým, alebo starým. Blažený je ten, kto si ňou ozdobí svoj chrám, a beda tomu, kto je o toto nesmierne požehnanie ochudobnený. Keby si svoje slová myslel úprimne, neodhodil by si za chr-bát Knihu Božiu, keď ti ju zoslal Ten, kto je nadovšetko Mocný, nadovšetko Múdry. Prostredníctvom tejto Knihy sme ťa skúšali a zistili sme, že si iný, než tvrdíš. Povstaň a na-prav to, čo ti uniklo. Svet a všetko, čo vlastníš, sa onedlho pominie, a kráľovstvo zostane Bohu, tvojmu Pánu a Pánu tvojich predošlých otcov. Patrí sa, aby si svoje záležitosti nespravoval podľa príkazov svojich túžob. Maj bázeň pred vzdychaním tohto Ukrivdeného a ochraňuj Ho pred šípmi tých, ktorí nekonajú spravodlivo.

85 Za to, čo si vykonal, bude tvoje kráľovstvo uvrhnuté v zmätok a tvoja ríša sa ti vymkne z rúk ako trest za to, čo si spáchal. Potom uvidíš, ako očividne si sa mýlil. Nepokoje zachvátia všetok ľud v danej krajine, pokiaľ nepovstaneš, aby si pomohol tejto Veci a nebudeš nasledovať Toho, kto je Duchom Božím (Ježiš Kristus) na tejto Priamej ceste. Azda si spyšnel pre svoju honosnosť? Pri Mojom živote! Tá ne-pretrvá. Veru, čoskoro pominie, pokiaľ sa nebudeš pridržať tohto pevného Lana. Vidíme, ako sa za tebou náhli poní-ženie, kým sa radiš medzi nedbalých. Patrí sa ti, aby si po uslyšaní Jeho Hlasu volajúceho zo sídla slávy odvrhol všetko, čo vlastníš, a hlasno zvolal: ‚Tu som, ó Pane všetkého, čo je v nebesiach, i všetkého, čo je na zemi!‘

86 Ó kráľu! Boli sme v Iraku, keď nadišla hodina rozlúčky. Na príkaz kráľa islamu (tureckého sultána) sme k nemu na-smerovali kroky. Po príchode Nás v rukách zlomyseľných postihlo to, čo knihy sveta nikdy nedokážu primerane vy-rozprávať. Na to zanariekali obyvatelia raja a tí, ktorí pre-

bývajú vo výšinách svätosti. A ľudia sú predsa zahalení do hustého závoja.“

A ďalej sme riekli: „Zo dňa na deň bol Náš osud žalostnejší. Veru, z hodiny na hodinu, až kým Nás nevzali z väzenia a v nenávisťnej nespravodlivosti Nás neprinútili, aby sme vstúpili do Najhoršieho väzenia. A ak by sa ich niekto spýtal: ‚Za aký zločin ste ich uväznili?‘ Odvetili by vraviac: ‚Vskutku, snažili sa zničiť vieru novým náboženstvom!‘ Ak uprednostňujete to, čo je dávno minulé, prečo ste teda zavrhlí to, čo bolo ustanovené v Tóre a Evanjeliu? Objasnite to, ó ľudia! Pri Mojom živote! Niet miesta, kam by ste v tento deň unikli. Ak som spáchal takýto zločin, potom ho predom Mnou spáchal Muḥammad, Boží Apoštol, a pred Ním Ten, kto bol Duch Boží (Ježiš Kristus), a ešte prv Ten, kto sa zhováral s Bohom (Mojžiš). Ak som spáchal ten hriech, že som povzniesol Slovo Božie a zjavil Jeho vec, potom som skutočne najväčší spomedzi hriešnikov! Taký hriech nevymením za kráľovstvá zeme a nebies.“

A ďalej sme riekli: „S tým, ako sa znásobovalo Moje súženie, narastala i Moja láska k Bohu a k Jeho veci, a to do takej miery, že všetko, čo Ma postihlo od zástupov spurných, Ma nedokázalo odradiť od Môjho zámeru. Ak by Ma aj ukryli v hĺbinách zeme, predsa by Ma uzreli, ako sa vznešene nesiem na oblakoch a volám k Bohu, Pánu sily a moci. Obetoval som sa na ceste Božej a v láske k Nemu a pre Jeho vôľu túžim po súžení. Toto dosvedčujú strasti, ktoré Ma teraz postihli a ktorým podobné si nevytrpel žiaden iný človek. Každý jeden vlas na hlave Mi hlasno volá to, čo Horiaci ker vyriekol na Sinaji, a každučká žilka na Mojom tele vzýva Boha a vraví: ‚Ó keby ma tak pretáli na Tvojej ceste, aby sa svet mohol oživiť a všetky národy zjednotiť!‘ Tak určil Ten, kto je Vševediaci a so všetkým Oboznámený.“

EPIŠTOLA SYNOVI VLKA

89 „V pravde vedzte, že vašich poddaných vám zveril Boh. Preto nad nimi bdejte tak, ako bdiete nad sebou samými. Vyvarujte sa toho, aby ste dovolili vlkom, aby sa stali pastiermi stáda či aby vás pýcha a namyslenosť odradila od toho, aby ste sa obrátili k chudobným a zúboženým. V Mojom mene povstaň nad obzor sebazaprenia a na príkaz svojho Pána, Pána sily a moci, nasmeruj tvár ku Kráľovstvu.“

90 A ďalej sme riekli: „Ozdob telo Svojho kráľovstva pláštom Môjho mena a potom povstaň a uč Moju vec. Toto je pre teba lepšie než to, čo vlastníš. Boh tak tvoje meno povznesie medzi všetkými kráľmi. On má moc nad všetkým. Medzi ľuďmi kráčaj v mene Boha a z moci Jeho sily, aby si sa medzi národmi zeme mohol preukazovať Jeho znameniami.“

91 A ďalej sme riekli: „Či sa vám patrí, aby ste si nárokovali na vzťah k Tomu, kto je Boh milosrdenstva, a predsa páchali to, čo spáchala Podstata zla? Ba nie, pri Kráse Toho, kto je nadovšetko Oslávený! Kiež by ste to vedeli! Očistite si srdce od lásky k svetu a jazyky od nactiutrhania a údy od všetkého, čo by vás mohlo zadržať od toho, aby ste sa priblížili k Bohu, Mocnému, nadovšetko Chválenému. Vrav: Svetom sa myslí to, čo vás odvracia od Toho, kto je Miesto rozbresku zjavenia, a smeruje vás k tomu, čo vám neprospeje. Vskutku, to, čo vás v tomto dni od Boha odrádza, je svetskosť v samej svojej podstate. Stráňte sa jej a pristúpte k Najvyšostnejšiemu Zjaveniu, tomu žiarivému a jasnému Stolcu. Neprelejte žiadnu krv, ó ľudia, a ani nikoho nespravodlivo nesúďte. Tak vám prikázal Ten, kto zná, kto je so všetkým oboznámený. Tí, ktorí v krajine vyvolávajú zmätok po tom, čo bola náležite usporiadaná, skutočne prekročili hranice, ktoré boli stanovené v Knihe. Biedny bude príbytok previnilcov!“

92 A ďalej sme riekli: „Nezaobchádzajte zradne s imaním svojho blížneho. Buďte dôveryhodní na zemi a nezadržite

vajte pred chudobnými to, čo vám dal Boh prostredníctvom Svojej milosti. On vám vskutku udelí dvojnásobok toho, čo vlastníte. On je v pravde Preštedrý, Najveľkorysejší. Ó Bahov ľud! Baštu ľudských srdc si podrob mečom múdrosti a prehovoru. Tí, ktorí sa škriepia na podnet svojich túžob, sú vskutku zahalení do hustého závoja. Vrav: Meč múdrosti je horúcejší než letná pálava a ostrejší než ocelové čepele. Kiež by ste to chápali! Vytaste ho v Mojom mene a skrze silu Mojej moci a podrobte si teda mestá srdc tých, ktorí sa utiahli do tvrdze svojich zvrátených túžob. Tak vám prikazuje Pero nadovšetko Slávneho, kým sedí pod mečmi spurných. Ak sa dozviete o hriechu, ktorý niekto spáchal, utajte ho, aby i Boh mohol utajiť váš vlastný hriech. On je vskutku Utajiteľ, Pán nesmiernej milosti. Ó vy, majetní na zemi! Ak postretnete niekoho, kto je chudobný, nesprávajte sa k nemu opovržlivo. Premýšľajte nad tým, z čoho ste boli stvorení. Každý z vás bol stvorený z úbohého zárodku.“

A ďalej sme riekli: „Svet považujte za ľudské telo, ktoré sužujú rozličné neduhy a ktorého uzdravenie závisí od zosúladenia všetkých jeho príslušných častí. Zhromaždite sa okolo toho, čo sme vám predpísali, a nekráčajte po cestách tých, ktorí vytvárajú rozkoly. Rozjímajte o svete a stave jeho ľudu. Ten, kvôli ktorému bolo svetu dané bytie, bol uväznený v tom najbezútešnejšom z miest (‘Akká) z dôvodu toho, čo spáchali ruky spurných. Z obzoru Svojho väzenského mesta zvoláva ľudstvo k Úsvitu Boha, Vznešeného, Najvýznamnejšieho. Jasáš nad pokladmi, ktoré vlastníš, hoc’ znáš, že pominú? Tešíš sa azda, že vládneš nad piadou zeme, pričom ale celý svet je z pohľadu Bahovho ľudu hoden toľko ako zrenička oka mŕtveho mravca? Zanechaj ju tým, ktorí na ňu upriamili svoju náklonnosť, a obráť sa k Tomu, kto je Túžbou sveta. Kdeže sa podeli namyslenci a ich paláce? Podívaj sa do ich hrobiek, aby si mohol mať úžitok z ich

EPIŠTOLA SYNOVI VLKA

príkladu, keďže sme ho učinili príučkou pre každého pozorovateľa. Keby tá zachvátili vánky zjavenia, unikol by si svetu a obrátil by si sa ku Kráľovstvu a vydal by si všetko, čo vlastniš, aby si sa mohol priblížiť k tomuto výsostnému zjaveniu.“

94 Istého kresťana sme požiadali, aby túto tabuľku doručil, a on Nám oznámil, že odovzdal i pôvodinu, i jej preklad. Boh, nadovšetko Mocný, Vševediaci, vlastný poznanie všetkého.

95 Jednou z častí Súratu'l-Haykal je tabuľka určená jeho výsosti, cárovi ruskému (Kiež mu pomôže Boh, ktorý nech je povznesený a oslavovaný!):

96 „Ó ruský cáru! Započúvaj sa do Hlasu Boha, Kráľa, Svätého, a obráť sa k Raju, Miestu, kde prebýva Ten, kto spomedzi Zhromaždenia na výsostiach nesie tie najznamenitejšie mená a kto sa v kráľovstve stvorenia nazýva menom Boh, Žiarivý, nadovšetko Slávny. Vyvaruj sa toho, aby ti niečo zabránilo v tom, aby si obrátil tvár k svojmu Pánu, Súcitnému, Najmilosrdnejšiemu. Vskutku sme slyšali to, o čo si žiadal svojho Pána, keď si sa s Ním potajme zhováral. Preto zavial vánok Mojej láskyplnosti a zvlnilo sa more Môjho milosrdenstva a v pravde sme ti odvetili. Tvoj Pán, je vskutku Vševediaci, nadovšetko Múdry. V čase, keď som ležal v reťaziach a okovách v teheránskom väzení, jeden z tvojších vyslancov Mi ponúkol pomoc. Za to Boh pre teba určil postavenie, ktoré nepochopí poznanie žiadneho človeka okrem Jeho poznania. Vyvaruj sa, aby si ľahkovážne zamenil toto výsostné postavenie.“

97 A ďalej sme riekli: „Ten, kto je Otec, prišiel, a Syn (Ježiš Kristus) vo svätom údolí ohlasuje: ‚Tu som, tu som, ó Pane, môj Bože!‘ Kým Sinaj krúži okolo Domu a Horiaci ker nahlas volá: ‚Preštedrý sa posadil na oblaky! Blahoslavený je ten, kto sa k Nemu priblíži, a beda tým, ktorí sú vzdialení.‘

Povstaň medzi ľuďmi v mene tejto všetko si podmaňujúcej Veci a potom zvolaj všetky národy k Bohu, Mocnému, Veľkému. Nebuď z tých, ktorí volali Boha jedným z Jeho mien, a pritom keď sa objavil Ten, kto je Predmet všetkých mien, popreli Ho a odvrátili sa od Neho a nakoniec nad Ním so zjavnou nespravodlivosťou vyslovili rozsudok. Uváž a spomeň si na dni, keď sa objavil Duch Boží (Ježiš Kristus) a Herodes Ho odsúdil. Avšak Boh Mu pomohol zástupmi nevideného, ochraňoval Ho pravdou a podľa Svojho príslubu Ho poslal do inej zeme. On vskutku prikazuje, čo si praje. Tvoj Pán skutočne zachraňuje toho, koho si želá, i keby bol uprostred morí či v tleme zmije či pod mečom utláčateľa.“ 98

A ďalej sme riekli: „Opätovne vravím: Načúvaj Môjmu hlasu, ktorý volá z Môjho väzenia, aby ťa mohol oboznámiť s tým, čo postihlo Moju Krásu v rukách tých, ktorí sú prejavmi Mojej slávy, a aby si mohol uzrieť, ako nesmierne som bol trpezlivý bez ohľadu na Svoju moc a aké preveľké strpenie som mal bez ohľadu na Svoju silu. Pri Mojom živote! Keby si len mohol poznať to, čo zoslalo Moje Pero a odhalilť poklady Mojej veci a perly Mojich tajomstiev, ktoré sa ukrývajú v moriach Mojich mien a v čašách Mojich slov, tak by si zatúžil po Jeho slávnom a výsostnom Kráľovstve, že by si na ceste Božej položil život. Vedz, že hoci sa Moje telo nachádza pod mečmi protivníkov a Moje údy zachvátila nevy-povedateľná súžoba, Môj duch je predsa naplnený radosťou, ktorej sa nikdy nevyrovná všetko potešenie zeme.“ 99

Podobne spomínáme pár veršov z tabuľky Jej Výsosti kráľovnej (kráľovnej Viktórii) — (Kiež jej pomôže Boh, ktorý nech je povznesený a oslavovaný!). Náš zámer spočíva v tom, aby ťa azda obklopili vánky zjavenia a dali ti povstať jedine kvôli Bohu a slúžiť Jeho veci a aby si mohol odovzdať všetky tabuľky kráľom, ktoré ešte neboli doručené. Toto po- 100

EPIŠTOLA SYNOVI VLKA

slanie je významným poslaním a táto služba je významnou službou. V oných oblastiach je veľký počet vznešených duchovných, medzi ktorými sú tí siyyidi, ktorí sú známi vďaka svojej význačnosti a skvelej povesti. Zíď sa s nimi a ukáž im, čo vytrysklo z Pera slávy, aby sa im milostivo mohlo dostať pomoci, aby mohli zlepšiť stav sveta a zveladiť povahu ľudu z rozličných národov a aby mohli prostredníctvom živých vôd Božích rád uhasiť nenávisť a nepriateľstvo, ktoré sa skrýva a tlie v ľudských srdciach. Prosíme Boha, aby ti v tom pomohol. A to vskutku pre Neho nebude ťažké.

101 „Ó londýnska kráľovná! Započúvaj sa do hlasu svojho Pána, Pána celého ľudstva, volajúceho z Božského Lotosového stromu: Vskutku, niet Boha okrem Mňa, nadovšetko Mocného, nadovšetko Múdreho! Odvrhni všetko, čo je na zemi, a hlavu svojho kráľovstva ozdob korunou spomienky na Svojho Pána, nadovšetko Slávneho. On v pravde prišiel na svet v najväčšej sláve a všetko, čo sa spomína v Evanjeliu, sa splnilo. Krajinu sýrijskú poctili kroky Pána, Pána všetkých ľudí, a sever i juh sú opojené vínom Jeho prítomnosti. Blahoslavený je človek, ktorý vdýchol vôňu Najmilosrdnejšieho a počas žiarivého brieždenia sa obrátil k Miestu rozbresku Jeho krásy. Mešita Aqsá sa chvie prostredníctvom vánkov Pána, nadovšetko Slávneho, kým Baṭḥá (Mekka) sa zachvieva pri Hlase Boha, Vznešeného, Najvyššieho. Každúcky kameň v nich blahorečí chválu Pána prostredníctvom tohto Najväčšieho mena.“

102 A ďalej sme riekli: „Zmieňujeme sa o tebe kvôli Bohu a túžime po tom, aby tvoje meno mohlo byť povznesené prostredníctvom toho, že spomínaš Boha, Stvoriteľa zeme i nebies. On vskutku dosvedčuje, čo rečiem. Oznámi Nám, že si zakázala obchodovanie s otrokmi, mužmi i ženami. Presne toto vskutku Boh uložil v tomto úžasnom zjavení. Boh ti za to skutočne určil odmenu. On sa vskutku odplatí

dobrodincovi, či už mužovi alebo žene, tým, čo mu patrí, keby si nasledovala to, čo ti zoslal Ten, kto je Vševediaci, so všetkým Oboznámený. A čo sa týka toho, kto sa odvráti a nadúva sa pýchou po tom, čo mu od Zjaviteľa znamená prišli jasné známky, Boh spôsobí, aby jeho dielo vyšlo navni-voč. On má v pravde moc nad všetkým. Ľudské konanie je prijateľné po tom, čo spozná (Prejav). Ten, kto sa odvráti od Pravého, vskutku patrí medzi najzahalenejšie spomedzi Jeho stvorení. Tak rozhodol Ten, kto je nadovšetko Mocný, Najsilnejší.

Taktiež sme slyšali, že si liace porady zverila do rúk zástupcov ľudu. Naskutku si učinila dobre, pretože tým sa posilnia základy budovy tvojich záležitostí a upokojí sa srdce všetkých, ktorí sú v tvojej tóni, či už vysoko alebo nízko postavených. Avšak patrí sa, aby boli medzi Jeho služobníkmi dôveryhodní a považovali sa za zástupcov všetkých, ktorí prebývajú na zemi. Toto im v tejto tabuľke radí Ten, kto je Panovník, nadovšetko Múdry. A ak sa niekto z nich vyberie na zhromaždenie, nech obráti zrak k Najvyššiemu obzoru a riekne: ‚Ó môj Bože! Žiadam Ťa pri Tvojom Najslávnejšom mene, aby si mi pomohol v tom, čo napomôže zveľadeniu záležitostí Tvojich služobníkov a rozkvetu Tvojich miest. Ty máš naskutku moc nad všetkým!‘ Blahoslavený je ten, kto na zhromaždenie vkročí kvôli Bohu a bude medzi ľuďmi rozsudzovať jedine spravodlivo. Ten je vskutku z blažených.

Ó vy, členovia rád v tamtej zemi i v iných krajinách! Spoločne sa radte a nech vás zaujíma len to, čo prospieva ľudstvu a čo zlepšuje jeho stav, ak ste medzi tými, ktorí bedlivo skúmajú! Svet si predstavte ako ľudské telo, ktoré bolo síce stvorené zdravé a dokonalé, ale bolo z rozličných príčin sužované závažnými poruchami a neuhmi. Ani na jediný deň sa mu neuhavilo, ba naopak priťažovalo sa mu, pretože ho liečili nevedomí lekári, ktorí dali plný priechod vlastným

EPIŠTOLA SYNOVI VLKA

túžbam a žalostne sa zmýlili. Aj keď sa vďaka starostlivosti schopného lekára niektorý telesný orgán uzdravil, ostatok bol i naďalej sužovaný rovnako ako predtým. Tak vás oboznamuje Vševediaci, nadovšetko Múdry. V tento deň vidíme, ako je vydaný na milosť či nemilosť panovníkov, ktorých natoľko opojila pýcha, že ani nedokážu jasne vnímať, čo najlepšie prospieva im samotným, o spoznaní zjavenia, ktoré je také ohromujúce a úžasné ako toto zjavenie, už ani nehovoriac.“

105 A ďalej sme riekli: „Boh ako najúčinnjší liek a najsilnejší nástroj na uzdravenie celého sveta určil zjednotenie všetkých národov pod jednou celosvetovou Vecou, jednou spoločnou vierou. Toto nemožno dosiahnuť inak než prostredníctvom moci zručného a všemocného Lekára, ktorému sa dostalo vnuknutia. Pri Mojom živote! Toto je pravda a všetko ostatné nie je ničím iným než mýlkou. Vždy, keď prišiel Najmocnejší nástroj a Svetlo zažiarilo z Pradávného úsvitu, zadržali Ho neznalí lekári, ktorí sa sťa oblaky postavili medzi Neho a svet. Preto sa svet nevystrábil a jeho nemoc pretrváva až do dnešného dňa. Skutočne ho neboli schopní ochrániť či vyliečiť, pokým Tomu, kto bol medzi ľuďmi Prejav moci, zabránili v tom, aby dosiahol Svoj zámer z dôvodu toho, čo spáchali ruky neznalých lekárov.

106 „Uvažuj o týchto dňoch, v ktorých Pradávná krása prišla v Najväčšom mene, aby mohla oživiť svet a zjednotiť jeho národy. Avšak oni voči Nej povstali so zaostrenými mečmi a učinili to, čo spôsobilo, že Verný Duch zanariekal, až kým Ju nakoniec neuväznili v tom najbezútešnejšom z miest a verných neodtrhli od lemu Jej rúcha. Keby im niekto riekol: ‚Prišiel Pretvoriteľ sveta,‘ odvetili by slovami: ‚Naskutku sa preukázalo, že je podnecovateľom konfliktov!‘ A to bez ohľadu na to, že Mu nikdy neboli druhmi, a videli, že ani na okamih netúži po tom, aby sa chránil. Vždy bol vydaný na

milosť zlovoľných. Raz Ho uvrhli do väzenia, inokedy Ho poslali do vyhnanstva a ďalší raz Ho hnali z krajiny do krajiny. Tak nad Nami vyslovili rozsudok a Boh si je v pravde vedomý toho, čo vravím.“

Obvinenie z podnecovania konfliktov sa podobá obvineniu, ktoré už prv vyslovili egyptskí faraóni voči Tomu, kto sa zhováral s Bohom (Mojžiš). Prečítaj si to, čo nado všetko Milosrdný zjavil v Koráne. On (Nech je blahoslavený a oslávený!) riekol: „Navyše sme kedysi zoslali Mojžiša s Našimi znameniami a s jasnými právomocami k faraónovi a Hamánovi a Qarúnovi a tí riekli: ‚Čarodejník, podvodník!‘ A keď k nim z Našej prítomnosti prišiel s pravdou, riekli: ‚Pobite synov tých, ktorí veria tak ako On, a ich ženy nechajte nažive.‘ Ale ľsti neveriacich nemali úspech. A faraón riekol: ‚Nechajte ma osamote, aby som mohol zabiť Mojžiša. A nech zvolá k svojmu Pánu: Bojím sa, aby nezmenil tvoje náboženstvo či nespôsobil v krajine prejavy nepokojov.‘ A Mojžiš riekol: ‚Utielkam sa k svojmu Bohu a tvojmu Bohu pred každým nafúkancom, ktorý neverí v Deň zúčtovania.‘“

Ludia vždy považovali každého Pretvoriteľa sveta za podnecovateľa konfliktov a vraveli o Ňom spôsobom, ktorý je všetkým známy. Po každý krát, keď Dennica Božského zjavenia vrhla žiaru z obzoru vôle Božej, veľké množstvo ľudí Ho poprelo, iní sa od Neho odvrátili a ďalší Ho ohovárali a tým zadržali služobníkov Božích pred riekou láskyplnej prozreteľnosti Toho, kto je Kráľ stvorenia. Podobne i v tento deň tí, ktorí tohto Ukrivdeného nestretli a ani Mu neboli druhmi, riekli a i teraz ešte vždy rečú to, čo si slyšal a i naďalej slyšíš. Vrav: „Ó ľudia! V tento deň svieti Slnce prehovoru nad obzorom štedrosti a žiara zjavenia Toho, kto prehovoril na Sinaji, vrhá svetlo a leskne sa pred všetkými náboženstvami. Očistite a posväťte si hruď a srdce a sluch a zrak živými vodami prehovoru nado všetko Milosrdného

a potom k Nemu nasmerujte tvár. Pri spravodlivosti Božej! Uslyšíte, ako všetko bude zvestovať: ‚Vskutku, Ten Pravý prišiel. Blahoslavení sú tí, ktorí usudzujú nestranne, a blahoslavení sú tí, ktorí sa k Nemu obrátia!‘“

109

Medzi obvinenia, ktoré Božskému Lotosovému stromu (Mojžišovi) pripisovali, patria obvinenia, ktorých faloš do-svedčí každý vnímavý znalý človek a každé múdre a chápa-júce srdce. Bezpochyby si čítal a uvážil verše, ktoré boli zo-slané ohľadne Toho, kto sa zhováral s Bohom. On (Nech je blahoslavený a oslavovaný!) vraví: ‚On riekol: ‚Či sme tá medzi sebou nevychovali, keď si bol dieťaťom? A či si medzi nami neprežil roky svojho života? A predsa, aký čin si to len vykonal! Si jeden z nevďačníkov.‘ Odvetil: ‚Skutočne som to urobil a bol som spomedzi tých, ktorí schybili. A utiekol som od vás, pretože som sa vás bál. Ale Môj Pán Mi dal múdrosť a učinil Ma jedným zo Svojich Apoštolov.‘“ A na inom mieste vraví (Nech je blahoslavený a povzne-sený!): ‚A vstúpil do mesta v čase, keď si Ho obyvatelia nepovšimli, a uvidel tam dvoch súperiacich mužov — jeden patril k Jeho vlastnému ľudu a druhý k Jeho nepriateľom. A ten z Jeho vlastného ľudu Ho požiadal o pomoc proti tomu, kto patril k Jeho nepriateľom. A Mojžiš ho päsťou udrel a zabil ho. Riekol: ‚Toto je dielo Satanovo, pretože je to nepriateľ, zjavný zvodca.‘ Riekol: ‚Ó môj Pane! K vlastnej škode som zhrešil. Odpusť mi.‘ A Boh Mu odpustil, pretože je Odpúšťajúci, Milosrdný. Riekol: ‚Pane! Pretože si mi preukázal takúto milosť, už nikdy nebudem pomáhať zlým.‘ A v onom meste Ho na poludnie naplňal strach, vrhal okolo Seba kradmé pohľady a hľa! Muž, ktorému deň predtým pomohol, Ho znovu zavolať na pomoc. Mojžiš mu povedal: ‚Jasne si ten najskazenejší človek.‘ A keď by bol vztiahol ruku na toho, kto bol ich spoločným protivníkom, povedal Mu: ‚Ó Mojžiš! Či ma chceš zabiť tak, ako si včera zabil

človeka? Túžiš len po tom, aby si sa v tejto krajine stal tyranom, a nechceš byť mierotvorcom.“ Musíš si očistiť a posvätiť sluch a zrak, aby si mohol súdiť nestranne a spravodlivo. Navyše sám Mojžiš uznal Svoje bezprávie a spurnosť a dosvedčil, že sa Ho zmocnil strach a že zhrešil a utiekol. Požiadal Boha (Povznesená buď Jeho sláva!), aby Mu odpustil, a odpustené Mu bolo.

Ó Shaykh! Vždy, keď sa Boh, Pravý (Povznesená buď Jeho sláva!) zjavil v osobe Svojho Prejavu, prišiel k ľuďom s vlajkou s nápisom: „On činí, čokoľvek sa Mu zapáči, a prikazuje, čo si želá.“ Nik nemá právo, aby sa spytoval prečo a načo, a ten, kto tak činí sa skutočne odvrátil od Boha, Pána pánov. V dňoch každého Prejavu sa tieto záležitosti objavajú a sú zrejmé. Podobne toto isté riekli i o tomto Ukrivdenom, pričom faloš vysloveného dosvedčovali a stále dosvedčujú tí, ktorí sú k Bohu blízko a ktorí sú Mu oddaní. Pri spravodlivosti Božej! Lem Jeho rúcha vždy bol a i naďalej zostáva nepoškrvrnený, i keď v súčasnosti si mnohí zaumienili, že ho pošpinia svojím luhaním a neprístojným nactiutíhaním. Avšak Boh zná a oni nie. Toho, kto skrze moc a silu Božiu povstal pred tvárou všetkých kmeňov zeme a zvolal zástupy k Najvyššiemu obzoru, zamietli a radšej ľnuli k takým ľuďom, ktorí sa bez výnimky utiahli za závoje a závesy a zaoberali sa vlastnou ochranou. Navyše sa teraz mnohí snažia šíriť lži a nactiutíhanie a nemajú iný zámer než vnášať do ľudských srdca a duší nedôveru. Hneď ako niekto opustí Veľké mesto (Konštantínopol), aby navštívil Našu krajinu, okamžite telegrafujú a oznamujú, že ukradol peniaze a utiekol do Akky. Jeden nesmierne uznávaný, učený a význačný človek navštívil na sklonku života Svätú zem túžiac po pokoji a ústraní a o ňom napísali také veci, že spôsobili vzlyky tých, ktorí sú Bohu oddaní a sú Mu blízko.

111 Jeho Excelencia, nebohý Mírzá Ĥusayn Khán, Mušíru'd-Dawlih (Kiež mu Boh odpustí!), tohto Ukrivdeného poznala a bezpochyby úradom podala podrobnú správu o príchode tohto Ukrivdeného do Vysokej porty a o tom, čo povedal a učinil. V deň Nášho príchodu sa s Nami stretol vládny predstaviteľ, ktorého povinnosťou bolo prijímať a hostiť vládne návštevy, a sprevádzal Nás na miesto, kam mal príkaz Nás vziať. V pravde vláda preukázala týmto ukrivdeným tú najväčšiu láskavosť a úctu. Nasledujúceho dňa Nás prišiel navštívil princ Shujá'u'd-Dawlih sprevádzaný Mírzhou Šafom, ktorí zastupovali nebohého Mušíru'd-Dawliha, ministra (akreditovaného pri kráľovskom dvore). Rovnako prišli na návštevu i ďalší, medzi ktorými bolo niekoľko ministrov kráľovskej vlády spolu s nebohým Kamálom Páshom. Tento Ukrivdený sa úplne spoliehal na Boha, vôbec nespomínal nijaké svoje prípadné potreby ani iné záležitosti, a pritom v tomto meste prebýval po dobu štyroch mesiacov. Jeho konanie bolo známe a zrejmé všetkým a nemôže ho poprieť nik okrem tých, ktorí Ho nenávidia a nevravia pravdu. Ten, kto spoznal Boha, neuznáva nikoho iného než Jeho. Nikdy sme sa radi o takých veciach nezmieňovali a ani sa o nich radi nezmieňujeme.

112 Vždy, keď do tohto mesta (Konštantínopolu) prišli vysokí hodnostári z Perzie, čo najväčšími sa usilovali, aby si pri každých dverách vypýtali všemožnú finančnú výpomoc a dary. Avšak pokiaľ tento Ukrivdený neučinil nič, čo by prispelo k sláve Perzie, prinajmenšom konal spôsobom, ktorý jej nijakým spôsobom nemohol privodiť hanbu. To, čo učinila Jeho nebohá Excelencia (Mušíru'd-Dawlih) — (Kiež Boh povznesie jeho postavenie!), nebolo výsledkom jej priateľstva k tomuto Ukrivdenému, ale skôr jej bol podnetom vlastný bystrý úsudok a jej túžba preukázať svojej vláde službu, o ktorej potichu uvažovala. Dotvrdzujem, že bola

vo svojej službe natoľko verná svojej vláde, že nečestnosť nehrala nijakú úlohu, a že ňou v oblasti jej pôsobenia opovrhovali. To ona mala na svedomí príchod tohto Ukrivdeného do Najhoršieho väzenia (‘Akky). Keďže si však verne konala svoju povinnosť, zaslúži si Našu chválu. Tento Ukrivdený sa vždy usiloval a snažil povzniesť a podporiť záujmy vlády i ľudu, a nie povýšiť Svoje vlastné postavenie. Niekoľko ľudí sa teraz obklopilo ďalšími a povstalo, aby potupilo tohto Ukrivdeného. On i tak úpenlivo prosí Boha (Kiež by bol posvätený a oslávený!), aby im pomohol, aby sa k Nemu navrátili, a umožnil im, aby si vynahradili to, čo im uniklo, a aby pred dverami Jeho štedrosti činili pokánie. On je vskutku Odpúšťajúci, Milosrdný.

Ó Shaykh! Moje Pero vskutku narieka nad Mojím 113
vlastným Ja a Moja tabuľka s ľútosťou žiali nad tým, čo Ma postihlo v rukách toho (Mírzu Yahyu), na ktorého sme po roky dozerali a ktorý dňom i nocou slúžil v Mojej prítomnosti, až kým ho jeden z Mojich služobníkov, menom Siyyid Muḥammad, nenaviedol, aby chybil. Toto dosvedčujú Moji veriaci služobníci, ktorí Ma vo vyhnanstve sprevádzali z Bagdadu do tohto Najhoršieho väzenia. A tam Ma v rukách oboch z nich postihlo to, čo spôsobilo, že každý chápaním, hlasno vzlykal a slzy nestranných tiekli prúdom.

Modlíme sa k Bohu, aby milostivo pomohol tým, ktorí 114
boli zvedení, aby sa stali spravodlivými a nestrannými, a aby si uvedomili to, k čomu boli ľahostajní. On je v pravde Preštedrý, Najveľkorysejší. Nezadržiavaj, ó môj Pane, svojich služobníkov od dveriec Svojej milosti, a neodožeň ich od dvora Svojej prítomnosti. Pomôž im, aby rozptýlili hmlu planých výmyslov a roztrhli závoje márných predstáv a nádejí. Ty si vskutku Vlastník všetkého, Najvyšší. Niet Boha okrem Teba, nadovšetko Mocného, Milostivého.

EPIŠTOLA SYNOVI VLKA

115 Prisahám pri Dennici Božieho svedectva, ktorá zažiarila z obzoru istoty! Tento Ukrivdený sa počas dňa i noci zaberá tým, čo zušľachtí ľudské duše, až kým svetlo poznania neprevládlo nad temnotou neznalosti.

116 Ó Shaykh! Zas a znova som vyhlasoval a teraz opätovne potvrdzujem, že po štyri desiatky rokov sme skrze milosť Boha a Jeho neodolateľnú a mocnú vôľu, poskytovali jeho výsosti šachovi (Kiež mu Boh poskytne pomoc!) pomoc, ktorú by predstavitelia spravodlivosti a poctivosti považovali za nespornú a úplnú. Nik ju nemôže poprieť, pokiaľ nie je previnilec alebo hriešnik alebo niekto, kto by Nás nenávidel či pochyboval o Našej pravde. Aké veľmi zvláštne je to, že až doposiaľ štátni ministri a rovnako i predstavitelia ľudu si nie sú vedomí takejto očividnej a nepopierateľnej služby! A keď sa o nej dozvedeli, z dôvodov, ktoré len sami poznajú, sa rozhodli, že si ju nebudú všímať! Pred týmito štyridsiatimi rokmi rozpory a rozbroje neustále prevládali a znepokojovali služobníkov Božích. Ale odvtedy s pomocou zástupov múdrosti, prehovoru, napomenutia a porozumenia všetci chopili a tuho zovreli pevné lano trpezlivosti a žiarivý lem statočnosti do takej miery, že tento ukrivdený ľud pevne vytrpel všetko, čo ho postihlo, a všetko zveril Bohu. A to napriek tomu, že v Mazindaráne a Rašhte veľké množstvo ohavne mučili. Medzi nich patrila jeho ctihodnosť, Hájí Nášír, ktorá bola nepopierateľne jasným svetlom, ktoré žiarilo nad obzorom odovzdanosti. Keď ho umučili, vyklali mu oči a odrezali nos a vršili naňho také pohany, že okoloidúci plakali a nariekali a potajme zbierali peniaze na pomoc jeho manželke a deťom.

117 Ó Shaykh! Moje Pero sa hanbí vyrozprávať, čo sa vlastne udialo. V krajine Šád (Išfáhán) horel oheň krutosti takým horúcim plameňom, že každý nestranný človek hlasno vzlykal. Pri tvojom živote! Mestá poznania a porozumenia na-

riekali takým nárekom, že sa duše zbožných a bohobojných rozplynuli. Dve žiarivé svetlá, Ḥasan a Ḥusayn (Kráľ mučeníkov a Milovaný mučeníkov) bez zaváhania v tomto meste obetovali život. Nedokázalo ich zastaviť ani šťastie, ani bohatstvo, ani sláva! Boh zná to, čo ich postihlo, a predsa si toho väčšina ľudí nie je vedomá!

Pred nimi vypil s tou najväčšou horlivosťou a túžbou dúšok mučeníctva človek menom Kázim a tí, ktorí boli s ním, a po nich jeho ctihodnosť Ashraf a všetci sa poponáhľali k Zvrchovanému spoločníkovi. Podobným spôsobom v dobe Sardára Azíza Khána boli ten zbožný muž, Mírzá Mustafá, a jeho umučení druhovia zadržaní a poslaní k Zvrchovanému priateľovi na nadovšetko Slávnom obzore. Stručne povedané, v každom meste sa neomylné jasne a zrejme zjavili dôkazy krutosti, a predsa nik nepovstal na sebaobranu! Spomeň si na jeho ctihodnosť Badího, ktorý jeho výsosti šachovi priniesol tabuľku, a premýšľaj o tom, ako položil život. Ten rytier, ktorý na svojom tátošovi vcválal na kolbište sebazaprenia, odhodil vzácnu korunu života kvôli Tomu, kto je Nepochopiteľný priateľ.

Ó Shaykh! Ak odmietneš takéto skutočnosti, čo potom možno považovať za hodno dôvery? Predlož kvôli Bohu pravdu a nebuď z tých, ktorí mlčia. Zatkli jeho ctihodnosť Najaf-‘Alího, ktorý sa vo vytržení a veľkej túžbe poponáhľal na pole mučeníctva, vyrieknuc tieto slová: „Ponechali sme si i Bahu, i khún-bahu (odmenu)!“ S týmito slovami vypustil dušu. Rozjímaj o nádhere a sláve, ktorú vrhlo svetlo sebazaprenia žiariace z hornej komnaty srdca Mullu ‘Alí-Jána. Bol natoľko unesený vánkom Najvýšostnejšieho Slova a mocou Pera slávy, že preňho sa mučenícke pole rovnalo, ba až prevyšovalo lákadlá pozemského potešenia. Uvažuj o správaní ‘Abá-Basíra a Siyyida Ashraf-i-Zanjáního! Poslali po Ashrafovu matku, aby syna odradila od jeho zámeru. Ale

EPIŠTOLA SYNOVI VLKA

ona ho povzbudzovala, až kým nedospel k najslávnejšiemu mučeníctvu.

120 Ó Shaykh! Tento ľud prešiel tesnými úžinami mien a stany si postavil na brehu mora sebazaprenia. Ohotne by položil myriadu životov, radšej než by vyslovil slovo, po ktorom túžia jeho nepriatelia. Pridržiaval sa toho, čo si praje Boh, a úplne sa odpútal a oslobodil od vecí, ktoré sa týkajú ľudí. Skôr si dá zoŕať hlavu, než by vyriekol jedno neprístojné slovo. Uvažuj o tom v srdci! Zdá sa, že vypili svoj podiel z oceánu sebazaprenia. Život tohto sveta im nedokázal zabrániť v tom, aby na ceste Božej dospeli k mučeníctvu.

121 V Mázindaráne zahubili veľký počet Božích služobníkov. Miestodržiteľ pod vplyvom nactiutŕhačov mnohých obral o všetko, čo vlastnil. Medzi iným boli obvinení z toho, že zhromažďujú zbrane, pričom sa pri vyšetrovaní zistilo, že nemali nič len nenabitú pušku! Milostivý Bože! Tento ľud nepotrebuje ničivú výzbroj, pretože sa vystrojil obnoviť svet. Jeho šíkmí sú šíky dobrých skutkov a jeho zbraňami zbrane poctivého správania a jeho veliteľom bohabojnosť. Blahoslavený je ten, kto súdi nestranne. Pri spravodlivosti Božej! Títo ľudia boli natoľko trpezliví, pokojní, odovzdaní a vyrovnaní, že sa stali predstaviteľmi spravodlivosti, a ich znášateľnosť bola natoľko veľká, že radšej dovolili, aby zabili ich, než aby zabíjali oni. A to bez ohľadu na to, že tí, ktorým svet ukrivdil, si vytrpeli súženie, ktorému podobné dejiny sveta nikdy nezaznamenali a ani zrak žiadneho národa neuzrel. Čože ich mohlo primäť k tomu, aby sa zmierili s takýmto žalostným trápením a odmietli napriahnuť ruku, aby ho odohnali? Čo len dokázalo spôsobiť takú odovzdanosť a pokojnosť? Skutočnú príčinu treba hľadať v zákaze, ktorý sa Pero slávy dňom i nocou rozhodlo uvaliť, a v Našom prevzatí právomocí prostredníctvom sily a moci Toho, kto je Pán celého ľudstva.

Spomeň si na Badího otca. Toho ukrivdeného zatkli a prikázali mu, aby preklial a hanobil svoju vieru. Avšak pomocou milosti Božej a milosrdnosti Pána si zvolil mučovníctvo a dostalo sa mu ho. Ak by ste chceli zrútať mučeníkov na ceste Božej, nedokázali by ste ich spočítať. Uvažuj o jeho ctihodnosti Siyyidovi Ismá'ílovi (Nech na ňom spočinie pokoj Boha a Jeho láskyplnosť!), ako pred brieždením zvykol vlastným turbanom zametať prah Môjho domu a nakoniec stojac na brehoch rieky so zrakom upretým na tento dom vlastnou rukou obetoval svoj život. 122

Zamysli sa nad prenikavým vplyvom Slova Božieho. Každéj jednej z týchto duší ponajprv prikázali, aby preklínila a hanobila svoju vieru, a predsa sa nenašla žiadna, ktorá by uprednostnila svoju vôľu pred vôľou Božou. 123

Ó Shaykh! V dobách minulých bol na smrť vyvolený len jeden človek, kým teraz ti tento Ukrivdený ukázal to, čo spôsobilo, že sa každý nestranný človek divil. Súď spravodlivo, zaprisahávam ťa, a povstaň a slúž svojmu Pánu. On ti vskutku dá odmenu, ktorej sa nevyrovnajú poklady zeme ani všetok majetok kráľov a panovníkov. Vo všetkých záležitostiach sa spoliehaj na Boha a zver Mu ich. Udelí ti odmenu, ktorú Kniha určila za veľkú. Počas týchto prchavých dní svojho života sa zaoberaj takými skutkami, ktoré budú rozširovať vôňu Božskej vôle a budú okrášlené ozdobou Jeho prijatia. Skutky jeho ctihodnosti Balála, Etiópčana, boli v očiach Boha natoľko prijateľné, že „sín“ vyslovené jeho šušľavým jazykom predstihlo „shín“ vyslovené celým svetom. Dnes nastal deň, keď by všetky národy mali vrhať svetlo jednoty a súladu. V stručnosti, pýcha a márnosť určitých národov sveta spôsobila v pravom porozumení zmätok a spustošila domov spravodlivosti a poctivosti. 124

Ó Shaykh! To, čo sa tohto Ukrivdeného dotklo, sa nemôže porovnávať či zrovnávať. Všetko sme to zniesli s tou 125

najväčšou ochotou a odovzdanosťou, aby sa mohli pozdvihnúť ľudské duše a aby Slovo Božie mohlo byť povznesené. Pokým sme boli zadržíavaný vo väzení v krajine Mím (Mázindarán), jedného dňa Nás odovzdali do rúk duchovných. Dokážeš si dobre predstaviť, čo Nás postihlo. Keby si niekedy navštívil kobku jeho výsosti šacha, požiadaj správcu a hlavného žalárniku, aby ti ukázali tie dve okovy, z ktorých jedna je známa ako qará-guhar a druhá ako salásil. Pri Dennici spravodlivosti prisahám, že po štyri mesiace tohto Ukrivdeného mučili a priväzovali jednou či druhou. „Môj žiaľ prevyšuje všetky strasti, ktoré pretrpel Jákob, a všetka súžoba Jóbova je len časťou Môjho zármutku!“

126 Podobne uvažuj o mučeníctve Ĥájího Muḥammada-Riḍu v Meste lásky (Ishqábád). Pozemskí tyrani podrobili tohto ukrivdeného takému trápeniu, že mnohí neznámi ľudia plakali a nariekali, pretože, ako bolo oznámené a potvrdené, jeho blahoslavenému telu uštedrili nie menej ako tridsaťdva zranení. A predsa nik z verných neprekročil Moje prikázanie ani nepozdvihol ruku na odpor. Nech sa stalo čokoľvek, odmietli dovoliť vlastným sklonom, aby prevážili to, čo nariadila Kniha, i keď značné množstvo týchto ľudí v tomto meste prebývalo a ešte vždy prebýva.

127 Nástojčivo prosíme jeho výsosť šacha (Kiež mu pomôže Boh posvätený a oslavovaný!), aby sa sám nad týmito záležitosťami zamyslel a súdil poctivo a spravodlivo. I keď v posledných rokoch mnoho verných vo väčšine perzských miest radšej dovolilo, aby zabili ich, než aby zabíjali oni, nenávisť tlejúca v niektorých srdciach vzbĺkla plamennejšie než prv. To, aby sa obeť útlaku prihovárali za svojich nepriateľov, je z pohľadu panovníkov kráľovský skutok. Niektorí určite slyšali, že tento utláčaný ľud v tomto meste (Ishqábáde) hájil svojich vrahov u miestodržiteľa a žiadal o zmiernenie trestu. Dávajte si teda dobrý pozor, vy, ktorí ste chápacími ľuďmi!

Ó Shaykh! Tieto jasné verše zoslalo Pero Abhá v jednej z tabuliek: „Načúvaj, ó služobníku, hlasu tohto Ukrievdeného, ktorý na ceste Boha, Pána všetkých mien, vytrpel žalostné týranie a trápenie až do tej doby, kým Ho v krajine Ťá (Teherán) neuvrhli do väzenia. Ľudí zvolával k Najvysostnejšiemu raju, a predsa sa Ho zmocnili a vodili Ho po mestách a krajinách. Koľko len bolo nocí, počas ktorých spánok nesadol na viečka Mojich milovaných pre lásku ku Mne, a koľko len bolo dní, v ktoré som musel čeliť útokom národov! Raz som sa nachádzal vo výšinných hôr, inokedy v reťaziach a okovách v hlbocine väznice v Ťá (Teheráne). Pri spravodlivosti Božej! Vždy som Mu bol vďačný, vyslovoval som Mu chválu, spomínal som Ho, obracal som sa k Nemu, bol som spokojný s Jeho rozhodnutím a bol som pred Ním ponížený a podriadený. Tak Mi dni ubiehali, až kým sa neskončili v tomto väzení (‘Akke), ktoré roztriaslo zem a rozvzlykalo nebesia. Šťastný je ten, kto odvrhol vlastné márne predstavy, keď s vlajkou Jeho znamení prišiel Ten, kto bol ukrytý. Vskutku sme ľuďom oznámili toto Najväčšie zjavenie, a predsa sa ľudia nachádzajú v stave zvláštneho omámenia.“

Na to sa smerom z Hijázu pozdvihol Hlas zvučne volajúci a vraviaci: „Si nesmierne blahoslavená, ó ‘Akká, v tom, že Boh ťa učinil úsvitom Svojho Najľubozvučnejšieho hlasu a brieždením Svojich najmocnejších znamení. Šťastná si preto, že bol na tebe ustanovený Trón spravodlivosti a Dennica Božej láskyplnosti a štedrosti zažiarila nad tvojím obzorom. Blažený je každý nestranný človek, ktorý nestranne posúdil Toho, kto je Najväčšou spomienkou, a beda tomu, kto schybil a pochyboval.“

Po smrti niektorých z mučeníkov bola z neba zjavenia Toho, kto je Pán náboženstiev, zoslaná Lawḥ-i-Burhán (Tabuľka dôkazu):

EPIŠTOLA SYNOVI VLKA

¹³¹ „On je nadovšetko Mocný, Vševediaci, nadovšetko Múdry! Závany nenávisti obklopili archu v Baṭṭhe (Mekka) z dôvodu toho, čo spáchali ruky utláčateľov. Ó ty, ktorý si známy vďaka svojej učenosti! Odsúdil si tých, pre ktorých plakali knihy sveta a v prospech ktorých svedčili Písma všetkých náboženstiev. Ty, ktorý si zišiel ďaleko z cesty, si skutočne zahalený do hustého závoja. Pri samotnom Bohu! Vyslovil si rozsudok nad tými, vďaka ktorým sa rozjasnil obzor viery. To dosvedčujú Tí, ktorí predstavujú Miesto rozbresku zjavenia a Prejavy veci tvojho Pána, Najmilosrdnejšieho, ktorí na Jeho Priamej ceste obetovali dušu a všetko, čo vlastnili. Viera Božia všade nariekala pre tvoju krutosť, a ty sa predsa zabávaš a si z tých, ktorí jasajú. V srdci neprechovávam nenávisť voči tebe ani voči nikomu inému. Každý vnímavý človek vidí teba a tebe podobných pohltených v zrejmom nerozume. Keby si si uvedomil, čo si vykonal, hodil by si sa do ohňa alebo by si opustil domov a utiekol do hôr alebo by si žialil, až pokým by si sa nenavrátil na miesto, ktoré ti určil Ten, kto je Pán moci a sily. Ó ty, ktorý si sťa nič! Roztni závoje planých výmyslov a márných predstáv, aby si sa mohol poďívať na Dennicu poznania žiariacu z tohto jasného Obzoru. Na kúsok si roztrhal to, čo zostalo zo samotného Proroka, a predstavoval si si, že si pomohol viere Božej. K tomuto ťa podnietila tvoja duša a ty si skutočne z nedbalých. Tvoje konanie strávil srdcia Zhromaždenia na výsostiach a tých, ktorí krúžili okolo veci Boha, Pána svetov. Duša Cnostnej (Fátimih) sa rozplynula pre tvoju krutosť a obyvatelia raja na tom blahoslavenom mieste žalostne zaplakali.

¹³² Posudzuj spravodlivo, zaprisahávam ťa pri Bohu! Akýže dôkaz uviedli židovskí teológovia, na základe ktorého odsúdili Toho, kto bol Duchom Božím (Ježis Kristus), keď k nim prišiel s pravdou? Čože len mohlo byť dôka-

zom, ktorým farizeji a modloslužobní kňazi podložili to, že odmietli Muhammada, Apoštola Božieho, keď k nim prišiel s Knihou, ktorá súdila medzi pravdou a faľšou podľa spravodlivosti, ktorá vo svetlo premenila temnotu zeme a uchvátila srdcia tých, ktorí Ho poznali? Vskutku, ty si v tento deň predložil tie isté dôkazy, ktoré predostierali pomätení duchovní v onom veku. Toto dosvedčuje Ten, kto je Kráľom ríše milosti v tomto hroznom väzení. Ty si skutočne kráčal po ich cestách, ba si ich v krutosti predstihol a predstavoval si si, že pomáhaš viere a obraňuješ zákony Boha, Vševediaceho, nadovšetko Múdneho. Pri Tom, kto je Pravda! Tvoje bezprávie spôsobilo, že Gabriel vzlykal, a slzy vytryskli zo zákona Božieho, vďaka ktorému vánok spravodlivosti zavial na všetkých, ktorí sú v nebesiach i na zemi. Azda si si len v pochabosti nemyslel, že rozsudok, ktorý si vyniesol, ti bol na prospech? Veruže nie, pri Tom, kto je Kráľ všetkých mien! Tvoje zatratenie dosvedčuje Ten, kto má poznanie všetkého tak, ako je to zaznamenané v Chránenej tabuľke.

Ó ty, ktorý si ďaleko zblúdil! Ani len si Ma nevidel, ani si sa so Mnou nestýkal, ani si Mi čo i len na zlomok okamihu nebol spoločníkom. Ako to, že si teda ľuďom prikázal, aby Ma zatracovali? Sledoval si v tejto záležitosti pohnútky vlastných túžob alebo si poslúchal svojho Pána? Preukáž sa znamením, ak si z pravdovravných! Dosvedčujeme, že si za hlavu hodil zákon Boží a zvieral si príkazy svojich vášní. V pravde nič neunikne Jeho poznaniu. On je vskutku Neporovnateľný, so všetkým Oboznámený. Ó nedbalý! Načúvaj tomu, čo Milosrdný zjavil v Koráne: „Nevravte každému, kto vás pozdraví: „Ty nie si veriaci!““ Tak rozhodol Ten, v koho zovretí sú kráľovstvá zjavenia a stvorenia, ak si medzi tými, ktorí načúvajú. Odložil si Božie prikázanie stranou a ľnul si k pohnútkam svojej vlastnej túžby.

Beda ti teda, ó nedbanlivý pochybujúci! Ak Ma poprieš, na základe akého dôkazu dokážeš uhájiť pravdu toho, čo vlastníš? Vedže ho predlož, ó ty, ktorý si k Bohu priradovoval spoločníkov a odvrátil si sa od Jeho mocnárstva, ktoré obsiahlo svety!

134 Vedz, že skutočne učeným je ten, kto uznal Moje zjavenie a napil sa z Oceánu Môjho poznania a vznášal sa v ovzduší Mojej lásky a odvrhol všetko okrem Mňa a pevne sa chopil toho, čo bolo zoslané z kráľovstva Môjho úžasného prehovoru. On je vskutku stáby zrakom ľudstva a duchom života pre telo celého stvorenia. Oslávený buď nadovšetko Milosrdný, ktorý ho osvietil a dal mu povstať a slúžiť Jeho nesmiernej a mocnej Veci. Vskutku, takého človeka blahoslaví Zhromaždenie na výsostiach a tí, ktorí prebývajú vo Svätostánku veľkoleposti a ktorí sa v Mojom mene, Všemocný, Všemohúci, napili Môjho zapечатeného Vína. Ak si medzi tými, ktorí zastávajú také výsostné postavenie, preukáž sa znamením od Boha, Stvoriteľa nebies. A keby si uznal svoju bezmocnosť, ovládni svoje vášne a navráť sa k svojmu Pánu. Azda ti odpustí tvoje hriechy, ktoré spálili lístie Božského Lotosového stromu a spôsobili, že Skala hlasno zvolala a oči chápaných ľudí sa rozplakali. Ty si dôvodom, pre ktorý sa roztrhol Závoj Božskosti a Archa stroskotala a ťava bola ochromená a Duch (Ježiš) vzlykal vo Svojom výsostnom úkryte. Azda len sa neškriepiš s Tým, kto k tebe prišiel so svedectvom od Boha a Jeho znameniami, ktoré vlastniš ty a ktoré sú vo vlastníctve tých, ktorí obývajú zem? Otvor oči, aby si mohol uzrieť tohto Ukrivdeného žiariaceho nad obzorom vôle Boha, Vladára, Pravdy, Skvejúceho sa. Odkry si sluch srdca, aby si mohol načúvať reči Božského Lotosového stromu, ktorý v pravde vyrástol vďaka Bohu, nadovšetko Mocnému, Blahodarnému. Vskutku, tento Strom bez ohľadu na to, čo ho postihlo z dôvodu tvojej

krutosti a prehreškov takých, ako si ty, hlasno volá a všetkých ľudí zvoláva k Sadratu'l-Muntahá a Najvyššiemu obzoru. Blahoslavená je duša, ktorá uzrela Najmocnejšie znamenie, a sluch, ktorý začul Jeho najľúbeznejší Hlas, a beda všetkým, ktorí sa odvrátili a konali bezbožne.

Ó ty, ktorý si sa odvrátil od Boha! Keby si sa zrakom nestranným poďíval na Božský Lotosový strom, uzrel by si na jeho vetvách, ratolestiach a lístí stopy po svojom meči. A to napriek tomu, že Boh ťa stvoril so zámerom, aby si Ho uznal a slúžil Mu. Premýšľaj! Azda tak uznáš svoje bezprávie a budeš započítaný medzi tých, ktorí učinili pokánie. Či si len nemyslíš, že sa tvojej krutosti bojíme? Vezď a buď uistený, že od prvého dňa, v ktorý sa medzi zemou a nebesami ozval hlas Najvyšostnejšieho pera, sme na ceste Boha, Vznešeného, Veľkého, obetovali Svoje duše, Svoje telá, Svojich synov a Svoje majetky. A týmto sa pred všetkým stvoreným a Zhromaždením na výsostiach hrdíme. Dôkazom je i to, čo Nás na tejto Priamej ceste postihlo. Pri Bohu! Srdcia Nám boli zahubené a telá ukrižované a Naša krv preliata, pričom Náš zrak sa upieral na obzor láskyplnosti ich Pána, Svedka, všetko Vidiaceho. Čím žalostnejšie strasti, tým väčšmi rástla láska Bahovho ľudu. Jeho úprimnosť dosvedčilo to, čo nado všetko Milosrdný zoslal v Koráne. Vraví: „Vedže si želajte smrť, ak ste úprimní.“ Ktože bude mať prednosť, ten, kto sa ukryl za závesom, alebo ten, kto sa na ceste Božej obetoval? Usudzuj spravodlivo a nebuď medzi tými, ktorí sa zmätene potulujú po divočine faľše. Natolko boli unesení živými vodami lásky Najmilosrdnejšieho, že ani zbrane sveta ani meče národov ich neodradili od toho, aby tvár nasmerovali k oceánu štedrosti svojho Pána, Darcu, Veľkorysého.

Pri Bohu! Ani útrapy Ma nedokázali sklúčiť a odmietnutie zo strany duchovenstva Ma nebolo schopné oslabiť. Vrael som a ešte vždy pred tvárou ľudí vravím: „Dvercia

EPIŠTOLA SYNOVI VLKA

milosti boli odomknuté a Ten, kto je Úsvit spravodlivosti, prišiel s jasnými znameniami a zrejmyimi dôkazmi od Boha, Pána sily a moci! Predstúp predo Mňa, aby si mohol načúvať tajomstvám, ktoré slyšal Syn Imránov (Mojžiš) na Sinaji múdrosti. Tak ti z hrozného väzenia prikazuje Ten, kto je Miesto rozbresku zjavenia tvojho Pána, Boha milosrdenstva.“

137 Na to sa opätovne pozdvihol plač a nárek pravej viery: „Vskutku Sinaj hlasno volá a vraví: ‚Ó ľud bayánsky! Preukazujte Milosrdnému bázeň! Skutočne som dospela k Tomu, kto sa na mne zhováral, a nával radosti zachvátil kamienky zeme a jej prach.‘ A Ker kričí: ‚Ó ľud bayánsky! Nestranne posudzuj to, čo bolo v pravde prejavené. Vskutku teraz sa prejavil Oheň, ktorý Boh zjavil Tomu, kto sa s Ním zhováral. To dosvedčuje každý chápací a rozumný človek.““

138 Spomínali sme určitých mučeníkov tohto zjavenia a rovnako sme i uvádzali niektoré verše, ktoré boli o nich zoslané z kráľovstva Nášho prehovoru. Nádejame sa, že sa zbavíš všetkých pút k svetu a budeš premýšľať nad tým, čo sme spomenuli.

139 Patrí sa ti, aby si teraz premýšľal o stave Mírzu Hádího Dawlat-Ábádího a Šád-i-Išfáháního (Šadru’l-‘Ulamu), ktorí prebývajú v krajine Ťá (Teherán). Len čo sa Hádí dopočul, že ho nazvali Bábovým nasledovníkom, bol taký rozrušený, že ho opustila rovnováha i dôstojnosť. Vystúpil do kazateľníc a rozprával slovami, ktoré ho neboli hodné. Od pradávnych čias spôsobovali hrudy prachu sveta pre lásku k vodcovstvu také činy, pre ktoré ľudia schybili. Avšak nesmieš si myslieť, že všetci verní sú ako títo dvaja. Popísali sme ti stálosť, pevnosť, neochvejnosť, istotu, pokoj a dôstojnosť mučeníkov tohto zjavenia, aby si mohol byť dobre oboznámený. Mojm zámernom pri uvádzaní úryvkov z tabuliek kráľom a iným bolo, aby si s istotou mohol vedieť, že tento Ukrivdený ne-

utajoval vec Božiu, ale tým najvýrečnejším jazykom pred tvárou sveta zvestoval a oznamoval to, čo Mu bolo uložené, aby predostrel. Niektorí bojazliví ako Hádí a iní sa však s vecou Božou zahrávali a zaujímajúc sa o tento pomíňajúci život riekli a vykonalí to, čo rozplakalo oko spravodlivosti a rozvzlykalo Pero slávy bez ohľadu na to, že si neboli vedomí podstaty tejto Veci, kým tento Ukrivdený ju zjavil jedine kvôli Bohu.

Ó Hádí! Šiel si za Mojím bratom a videl si ho. Teraz nasmeruj tvár k dvoru tohto Ukrivdeného! Azda ti vánok zjavenia a dych vnuknutia pomôžu a umožnia ti, aby si dosiahol svoj cieľ. Každý, kto v tento deň pohliadne na Moje znamenia, odlíši pravdu od fálše rovnako ako slnce od tône a uvedomí si cieľ. Boh dosvedčuje a je si vedomý toho, že všetko bolo spomenuté kvôli Bohu — azda tak budeš môcť byť dôvodom vedenia ľudí a oslobodíš svet od planých výmyslov a márných predstáv. Milostivý Bože! Doposiaľ sa tým, ktorí sa odvrátili a odmietli Ma, nepodarilo zistiť, kto zaslal to, čo dostal Zvestovateľ, Prvotný bod! Znalosť o tom sa nachádza u Boha, Pána svetov.

Pousiluj sa, ó Shaykh, a povstaň a slúž tejto Veci! Zapečatené víno je v tento deň otvorené pred tvárou ľudí. Chop sa ho v mene svojho Pána a vypi svoj diel v spomienke na Toho, kto je Mocný, Nedorovnatelný. Nocou i dňom sa tento Ukrivdený zaoberal tým, čo by zjednotilo srdcia a pozdvihlo duše ľudí. Udalosti, ktoré sa stali v Perzii počas raných rokov, skutočne zarmútili spriaznených a úprimných. Každý rok priniesol ďalšie vraždy, plienenie, drancovanie a krviprelievanie. Raz sa v Zanjáne objavilo to, čo spôsobilo prevelké zdesenie. Inokedy to bolo v Nayríze a potom v Ťabarsí a nakoniec sa odohrala epizóda krajiny Ťá (Teherán). Od tej doby tento Ukrivdený s pomocou Jedného Pravého Boha (Povznesená buď Jeho sláva!)

tento utláčaný ľud oboznamoval s tým, čo im prináležalo. Všetci sa očistili od toho, čo oni sami i iní vlastnili, a ľnuli k tomu, čo sa vzťahuje k Bohu, pričom na to upriamili zrak.

142

Teraz sa jeho výsosti šachovi (Kiež ho ochraňuje povznesený Boh!) prislúcha, aby s týmto ľudom zaobchádzal láskyplne a milosrdne. Tento Ukrivdený sa pred Božskou Kábou zaviazal, že okrem pravdovravnosti a dôveryhodnosti tento ľud nebude preukazovať nič, čo by sa nejakým spôsobom nezhodovalo s názormi jeho výsosti, ktoré ozdobujú svet. Každý národ si musí vysoko vážiť postavenie svojho vladára, musí sa mu podrobiť, vykonávať jeho príkazy a pevne sa držať jeho právomoci. Vladári zeme boli a sú predstaviteľmi moci, veľkoleposti a majestátnosti Božej. Tento Ukrivdený sa nikdy k nikomu nesprával nepoctivo. Toho si je každý dobre vedomý a dosvedčuje to. Úcta k stavu vladárov je božsky nariadená tak, ako to jasne potvrdzujú slová Prorokov Božích a Jeho vyvolených. Toho, kto je Duchom (Ježiša) — (Nech na Ňom spočinie pokoj!), sa pýtali: „Ó Duch Boží! Je zákonné vzdávať poctu cisárovi či nie?“ A On odvetil: „Áno, dávajte cisárovi to, čo je cisárovo, a Bohu, čo je Božie.“ Nezakázal to. Tieto dva výroky sú z pohľadu chápaných ľudí jedným a tým istým, pretože ak by to, čo patrilo cisárovi, nepochádzalo od Boha, zakázal by to. A podobne v tomto posvätnom verši: „Poslúchajte Boha a poslúchajte Apoštola a tých, ktorí sú medzi vami obdarení právomocami.“ „Tými, ktorí sú obdarení právomocami“ sa hlavne a predovšetkým myslia imámovia (Nech na nich spočinie požehnanie Božie!). Oni sú vskutku prejavmi moci Božej a zdrojmi Jeho právomoci, pokladnicami Jeho poznania a úsvitmi Jeho príkazaní. Po druhé sa tieto slová vzťahujú na kráľov a panovníkov — vďaka jasu ich spravodlivosti žiaria a svietia obzory sveta. Nádejame sa, že jeho výsosť šach bude vyžarovať svetlo spravodlivosti, ktorého jas

obklopí všetky kmene zeme. Každému sa patrí, aby jeho menom úpenlivo prosil jedného pravého Boha o to, čo je v tento deň primerané a vhodné.

Ó Bože, môj Bože a môj Majster a môj Stožiar a moja 143
Túžba a môj Milovaný! Prosím Ťa pri tajomstvách, ktoré sa ukrývali v Tvojom poznaní, a pri znameniach, ktoré rozširovali vôňu Tvojej láskyplnosti, pri vlnách oceánu Tvojej štedrosti, pri nebesiach Tvojej milosti a veľkomyselnosti a pri krvi, ktorá sa preliala na Tvojej ceste, a pri srdciach, ktoré strávila láska k Tebe, aby si Svojou mocou a Svojou zvrchovanosťou pomáhal jeho výsosti šachovi, aby sa z neho mohlo prejaviť to, čo naveky pretrvá v Tvojich Knihách a Tvojich Písmach a Tvojich tabuľkách. Drž ho za ruku, ó môj Pane, rukou Svojej všemocnosti a ožiar ho svetlom Svojho poznania a ozdob ho ozdobou Svojich cností. Si schopný činiť, čo sa Ti páči, a v Tvojom zovretí spočívajú liace všetkého stvoreného. Niet iného Boha okrem Teba, vždy Odpúšťajúceho, Preštedrého.

V epištole Rimanom Svätý Pavol napísal: „Každá duša 144
nech sa podriaďuje vrchnostiam, ktoré ako také majú vyššiu moc; lebo nieto vrchnosti krom od Boha, a vrchnosti, ktoré sú, zriadené sú od Boha, takže ten, kto sa protiví vrchnosti, stavia sa proti Božiemu zriadeniu...“ A ďalej: „Lebo je služobníkom Božím tebe na dobré. Ale ak robíš to, čo je zlé, boj sa!“ Vraví, že príchod kráľov a ich majestátnosť a moc pochádzajú od Boha.

Navyše sa v predošlých tradíciách vyskytujú zmienky, 145
ktoré duchovní videli a slyšali. Úpenlivo prosíme Boha (Nech je blahoslavený a oslávený!), aby ti pomohol, ó Shaykh, aby si sa pevne držal toho, čo bolo zoslané z nebies štedrosti Boha, Pána svetov. Duchovní sa rozhodne musia spojiť s jeho výsostou šachom a ľnúť k tomu, čo zabezpečí ochranu, bezpečie, dobrobyt a blahobyť ľudí. Spravodlivý kráľ sa teší bližšiemu prístupu k Bohu než ktokoľvek iný. Toto dosvedčuje

EPIŠTOLA SYNOVI VLKA

Ten, kto prevráva v Najhoršom väzení. Bože! Niet Boha okrem Neho, Jediného, Naporovnateľného, nadovšetko Mocného, Vševediaceho, nadovšetko Múdreho.

¹⁴⁶ Keby si kvôli Bohu uvažoval, čo i len na hodinku, o tom, čo sa v časoch zašlých i nedávnejších udialo, odvrátil by si sa od toho, čo vlastníš k tomu, čo patrí Bohu, a stal by si sa prostriedkom povznesenia Jeho Slova. Azda od vytvorenia sveta až do súčasnosti z úsvitu vôle Božej zžiarilo svetlo či zjavenie, ktoré by kmene zeme prijali a ktorého Vec by uznali? Kdeže ho hľadať a ako sa nazýva? Pečať prorokov (Muḥammad) (Kiež by Jej bolo obetované všetko okrem Nejl!) a pred Ňou Duch Boží (Ježiš) až po prvý Prejav — všetci v čase Svojho príchodu žalostne trpeli. Niektorých pokladali za posadnutých, iných nazývali podvodníkmi a zaobchádzali s nimi spôsobom, ktorý sa pero hanbí popísať. Pri Bohu! Postihlo Ich to, čo rozvzdychalo všetko stvorené. A predsa sú ľudia z veľkej časti ponorení do zjavnej neznalosti! Prosíme Boha, aby im pomohol, aby sa k Nemu navrátili a pred o dvercami Jeho milosrdenstva činili pokánie. On má moc nad všetkým.

¹⁴⁷ V tomto okamihu sa ozval škrípajúci hlas Najvysostnejšieho pera a oslovil Ma vraviac: „Nabádaj Shaykha rovnako, ako si nabádal jednu zo Svojich Vetiev (synov)! Azda ho vánky Tvojho prehovoru privábia a priblížia k Bohu, Pánu svetov.“

¹⁴⁸ „Buď veľkorysý v blahobyte a vďačný v nešťastí. Buď hoden dôvery svojho blížneho a hľad' naňho s jasnou a priateľskou tvárou. Buď pokladom chudobnému, nabádaním pre bohatého, odpoveďou na plač núdzneho, dodržovateľom posvätnosti svojho sľubu. V úsudku buď nestranný a v reči opatrný. K nikomu nebuď nespravodlivý a všetkým ľuďom preukazuj miernosť. Buď lampou pre tých, ktorí kráčajú v temnotách, buď radosťou zarmútenému, morom smäd-

nému, prístavom nešťastnému, pomocníkom a ochrancom obeť útlaku. Nech sa všetky tvoje skutky vyznačujú čestnosťou a bezúhonnosťou. Buď domovom pre cudzinca, balzomom pre trpiaceho, pevnou vežou pre utečenca. Buď očami pre nevidiaceho a svetlom vedenia pre nohy chýbajúceho. Buď ozdobou na tvári pravdy, korunou na čele vernosti, pilierom chrámu spravodlivosti, dychom života telu ľudstva, zástavou zástupu spravodlivosti, žiarou nad obzorom cnosti, kvapkou rosy pre prsť ľudského srdca, archou na oceáne poznania, slnkom na nebi štedrosti, drahokamom na diadéme múdrosti, žiariacim svetlom na nebeskej klenbe svojho pokolenia, ovocím na strome pokory. Prosíme Boha, aby ťa ochraňoval pred páľavou žiarlivosti a chladom nenávisť. On je vskutku blízko, pripravený odpovedať.“ Tak Môj jazyk prevravel k jednej z Mojich Vetiev (synov) a spomenuli sme to tým z Našich milovaných, ktorí odvrhli svoje plané výmysly a ľnuli k tomu, čo im bolo predpísané v deň, keď Dennica istoty zažiarila nad obzorom vôle Boha, Pána svetov. Dnes nastal deň, keď Vtáča prehovoril na vetvách nôti nápev v mene svojho Pána, Boha milosrdenstva. Blahoslavený je človek, ktorý na perutiach túžby vzlietol k Bohu, Pánu Dňa súdneho.

Jeden pravý Boh dobre zná a celá družina Jeho dôveryhodných dotvrďuje, že tento Ukrivdený vždy čelil ukrutnému nebezpečeniu. Keby nebolo súženia, ktoré Ma na ceste Božej postretlo, život by pre Mňa nemal žiadnu lúbeznosť a Moje bytie by Mi v ničom neprosperovalo. Pre tých, ktorí sú obdarení vnímavosťou a ktorých zrak sa upriamuje na Výsostné zjavenie, nie je tajomstvom, že po väčšinu dní Svojho života som bol stáby otrok sediaci pod mečom, visiacim na vlásku, nevediac, či naňho spadne skôr alebo neskôr. A predsa bez ohľadu na to všetko vzdávame vďaka Bohu, Pánu svetov. Môj vnútorný jazyk dňom i nocou od-

EPIŠTOLA SYNOVI VLKA

rieka túto modlitbu: „Sláva buď Tebe, ó môj Bože! Keby nebolo trápenia vytrpeného na Tvojej ceste, ako by bolo možné rozlíšiť Tvojich skutočných milujúcich? A keby nebolo súženia znášaného z lásky k Tebe, ako by mohlo byť zjavené postavenie tých, ktorí po Tebe túžia? Tvoja moc Mi je svedkom! Spoločníkmi všetkých, ktorí Ťa obdivujú, sú slzy, ktoré prelievajú, a utešiteľmi tých, ktorí Ťa vyhľadávajú, sú vzdychy, ktoré vyslovujú, a potravou tých, ktorí sa ponáhľajú, aby sa s Tebou stretli, sú čriepky ich zlomeného srdca. Ako ľúbezne chutí trpkosť smrti vytrpenej na Tvojej ceste a aké vzácne sú z môjho pohľadu kopije Tvojich nepriateľov, keď sa s nimi stretávame kvôli povzneseniu Tvojho Slova! Dovoľ mi, aby som sa v Tvojej veci, ó môj Bože a môj Majster, napil všetkého, čo si chcel, a vo Svojej láske mi zošli všetko, čo si prikázal. Pri Tvojej sláve! Prajem si len to, čo si praješ i Ty, a radujem sa len z toho, z čoho sa raduješ Ty. V Teba som vždy vkladal celú Svoju dôveru a presvedčenie. Ty si vskutku Vlastníkom všetkého, Najvyšším. Úpenlivo Ťa žiadam, ó môj Bože, pozdvihni ako pomocníkov tohto zjavenia tých, ktorí sa budú počítať za hodných Tvojho mena a Tvojej zvrchovanosti, aby Ťa medzi Tvojimi stvoreniami mohli spomínať a rozvinúť vlajky Tvojho víťazstva v Tvojej krajine, a ozdob ich Svojimi cnosťami a Svojimi prikázaniami. Niet Boha okrem Teba, Pomocníka v nebezpečí, Sebedostačujúceho.“

150 Nato sa ozval hlas pravej viery, zvučne volajúci znovu a znovu: „Ó zhromaždenie zeme! Pri Bohu! Ja som pravá viera Božia medzi vami. Dávajte si pozor, aby ste ma nepopreli. Boh Ma prejavil so svetlom, ktoré obklopilo všetkých, ktorí sú v nebesiach, i všetkých, ktorí sú na zemi. Môj prejav, zjavenie Mojej slávy a žiaru Môjho svetla súďte poctivo, ó ľudia, a nebuďte medzi tými, ktorí konajú nespravodlivo.“

Ó Shaykh! Tento Ukrivdený úpenlivo prosí Boha ¹⁵¹ (Nech je blahoslavený a oslávený!), aby ťa učinil tým, kto otvorí dvercia spravodlivosti, a aby skrze teba medzi Svojimi služobníkmi zjavil Svoju vec. On je vskutku Všemohúci, nadovšetko Mocný, Preštedrý.

Ó Shaykh! Nástožčivo pros jedného pravého Boha, aby ¹⁵² posvätil sluch, zrak a srdce ľudstva a aby ho ochraňoval pred túžbami zvrátených sklonov. Veď zlovôľa je žalostným neduhom, ktorý človeka ochudobňuje o spoznanie Výnimočnej bytosti a zadržiava ho pred nádherou slnca istoty. Prosíme o to a dúfame v to, že skrze milosť a milosrdenstvo Božie odstráni túto veľkú prekážku. On je vskutku Schopný, všetko si Podmaňujúci, nadovšetko Mocný.

V tomto okamihu sa z pravej strany Žiarivého miesta ¹⁵³ ozval Hlas: „Bože! Niet iného Boha okrem Neho, Príkazcu, nadovšetko Múdrehu! Odriekaj Shaykhovi zvyšné časti Lawḥ-i-burhānu (Tabuľky dôkazu), aby ho mohli prilákať k obzoru zjavenia Pána, Boha milosrdenstva. Azda povstane, aby slúžil Mojej veci s jasnými znameniami a vznešenými svedectvami a bude medzi ľuďmi prevrávať to, čo vravel Jazyk svedectva: „Kráľovstvo prináleží Bohu, Pánu svetov!“

„Pozorne si prečítaj *Kitáb-i-iqán* (Knihu istoty) a to, čo ¹⁵⁴ nadovšetko Milosrdný zoslal kráľovi parížskemu (Napoleon III.) a jemu podobným, aby si si mohol uvedomiť udalosti, ktoré sa stali v minulosti, a aby si sa presvedčil, že sme sa po krajine nesnažili roznecovať nepokoje po tom, čo bola náležite usporiadaná. Jedine kvôli Bohu napomíname Jeho služobníkov. Kto chce, nech sa k Nemu obráti, a kto chce, nech sa odvráti. Náš Pán, Milosrdný, vskutku všetkému postačuje, je nadovšetko Chválený. Ó zhromaždenie kmeňov zeme! Dnes nastal deň, v ktorý vám spomedzi všetkých vecí neprospeje nič, ani žiadne meno spomedzi všetkých mien, pokiaľ to nie je prostredníctvom tohto Mena, ktoré Boh

učinil Prejavom Svojej veci a Úsvitom Svojich najznameni-
tejších pomenovaní pre všetkých, ktorí sú v kráľovstve stvo-
renia. Blahoslavený je ten človek, ktorý spoznal vôňu nado-
všetko Milosrdného a započítal sa k neochvejnému. V tento
deň vám neprospejú ani vaše vedy, ani vaše umenie, ani vaše
poklady, ani vaša sláva. Zahodte ich za hlavu a upriamte
tvár k Najvysostnejšiemu Slovu, vďaka ktorému boli jasne
predložené Písma, knihy a táto žiarivá tabuľka. Ó ľudia!
Odvrhnite to, čo ste spísali perom vlastných planých vý-
myslov a márných predstáv. Pri Bohu! Dennica poznania
zažiarila nad obzorom istoty.

155 Ó ty, ktorý si ďaleko zblúdil! Ak čo i len trochu po-
chybuješ o Našom správaní, vedz, že dosvedčujeme to,
čo dosvedčil sám Boh ešte pred stvorením nebies a zeme,
že niet iného Boha okrem Neho, nadovšetko Mocného,
Preštedrého. Dosvedčujeme, že On je Jediný vo Svojej
podstate, Jediný vo Svojich prídomkoch. V celom vesmíre
niet nikoho, kto by sa Mu vyrovnal, a rovnako nemá v ce-
lom stvorení spoločníka. On vysielal Poslov a zosielať Knihy,
aby mohli Jeho stvoreniam oznámiť Priamu cestu.

156 Vedel azda šach o tvojich skutkoch a rozhodol sa, že
nad nimi privrie oči? A či ho zachvátil strach z vytia svorky
vlkov, ktorá za hlavu hodila cestu Boha a kráčala po tvo-
jej ceste bez jasného dôkazu či Knihy? SLYŠALI sme, že perz-
ské kraje boli ozdobené ozdobou spravodlivosti. Avšak, keď
sme sa prizreli bližšie, zistili sme, že predstavujú miesto roz-
bresku krutosti a úsvit bezprávia. Vidíme, že spravodlivosť
sa nachádza v pazúroch útlaku. Úpenlivo prosíme Boha,
aby ju vyslobodil mocou Svojej sily a Svojho mocnárstva.
On vskutku vrhá tŕňu na všetko, čo je v nebesiach i na
zemi. Nik nemá právo niečo namietat' proti inému ohľadne
toho, čo postihlo vec Božiu. Každému, kto upriamil tvár
k Najvysostnejšiemu obzoru, sa patrí, aby húževnato ľnul

k lanu trpezlivosti a spoliehal sa na Boha, Pomocníka v nebezpečí, Neobmedzeného. Ó vy milovaní Bohom! Vypite si podiel z prameňa múdrosti, vznášajte sa v ovzduší múdrosti a prevrávajte múdro a výrečne. Tak vám prikazuje váš Pán, nadovšetko Mocný, Vševediaci.

Ó nedbalý! Nespoliehaj sa na svoju slávu a na svoju moc. Si sťa posledná stopa slnečného svetla na vrchole hory. Čoskoro pohasne tak, ako o tom rozhodol Boh, ktorý všetko vlastní a je Najvyšší. Tvoja sláva a sláva tebe podobných pomínula a toto je vskutku to, čo prikázal Ten, komu patrí Materská tabuľka. Kdeže možno nájsť toho, kto sa prel s Bohom, kamže sa podel ten, kto popieral Jeho znamenia a odvrátil sa od Jeho mocnárstva? Kdeže sú tí, ktorí zahubili Jeho vyvolených a preliali krv Jeho svätých? Premýšľaj! Azda uctíš dych svojich skutkov, ó pomätený pochybovač! Ty si dôvodom, pre ktorý žialil Apoštol (Muḥammad), Cnostná (Fáṭimih) zaplakala, krajiny spustli a na všetky kraje padla temnota. Ó zhromaždenie duchovných! Pre vás boli ľudia ponížení a zástava islamu bola stiahnutá a jej mocný trón rozvrátený. Vždy, keď sa vnímavý človek pokúšal pevne pridržať toho, čo by islam povznieslo, začali ste pokrikovať, čím ste ho odradili od toho, aby dosiahol zámer, a zem pritom zostala zjavne ležať v troskách.

Ó Moje Zvrchované pero! Spomeň si na Zmiju (Imám-Jum‘ih z Iṣfáhánu), ktorej ukrutnosť spôsobila, že všetko vzlykalo a údy svätých sa triasli. Tak Ti v tomto slávnom postavení prikazuje Pán všetkých mien. Cnostná (Fáṭimih) zaplakala pre tvoje bezprávie, a predsa si predstavuješ, že patriš k rodine Apoštola Božieho! Tak ti dala podnet tvoja duša, ó ty, ktorá si sa odtiahla od Boha, Pána všetkého, čo bolo a čo bude. Usudzuj spravodlivo, ó Zmija! Za aký zločin si uštipla deti Apoštola Božieho (Král’ mučeníkov a Milovaný z mučeníkov) a vyplienila ich majetky? Azda si

EPIŠTOLA SYNOVI VLKA

len nezamietla Toho, kto ťa stvoril príkazom ‚bud‘, a tak sa i stalo‘? S deťmi Apoštola Božieho si zaobchádzala tak, ako ani Ád nezaobchádzal s Húdom, ani Thámud so Šalífom, ani židia s Duchom Boha (Ježiš), Pána všetkého bytia. Azda len nepopieraš znamenia svojho Pána, ktorým sa poklonili všetky knihy sveta, len čo boli zoslané z neba Jeho veci? Rozjímaj, aby si si mohla uvedomiť svoje vlastné konanie, ó nedbalá vyvrheľka! Onedlho sa ťa chopí trestajúci dych tak, ako sa chopil iných pred tebou. Len vyčkaj, ó ty, ktorá si k Bohu, Pánu viditeľného i neviditeľného, pridružovala spoločníkov. Teraz nastal deň, ktorý Boh oznámil skrze jazyk Svojho Apoštola. Premýšľaj, aby si mohla pochopiť to, čo nadovšetko Milosrdný zoslal v Koráne a v tejto vyrytej tabuľke. Dnes nastal deň, v ktorý Ten, kto je Úsvitom zjavenia, prišiel s jasnými známkami, ktoré nik nespočíta. Dnes nastal deň, keď každý človek obdarený chápaním objavil vôňu vánku nadovšetko Milosrdného vo svete stvorenia, a každý chápaný človek sa poponáhľal k živým vodám milosrdenstva Svojho Pána, Kráľa kráľov. Ó nedbalý! Príbeh o Obeti (Izmael) bol znovu vyrozprávaný a ten, kto mal byť obetovaný, nasmeroval kroky k obetnému miestu, pričom sa nevrátil pre to, čo tvoja ruka spáchala, ó zvrhlý nenávisník! Azda si si predstavoval, že mučeníctvo dokáže pokoriť túto Vec? Nie veru, pri Tom, koho Boh učinil Pokladnicou Svojho zjavenia, ak si medzi tými, ktorí chápu! Beda ti, ktorý si k Bohu priradoval spoločníkov, a beda tým, ktorí si ťa zvolili za vodcu bez zjavného znamenia či jasnej Knihy. Akí početní boli tebe predchádzajúci utláčatelia, ktorí povstali, aby uhasili svetlo Božie, a kolkíže bezbožní, ktorí vraždili a plienili, až kým srdce a duša ľudí pre ich ukrutnosti nezlykali! Slnce spravodlivosti bolo zatemnené, pretože sa na tróne nenávisť usadilo stelesnenie útlaku, a predsa to ľudia nechápu! Ó pomätený! Deti Apoštola si zahubil a ich majetky vyplie-

nil. Vrav: Podľa teba, kto poprel Boha, ich majetky alebo oni sami? Usudzuj nestranne, ó neznaľý, ktorý si od Boha oddelený závojom! Lnul si ku krutosti a odvrhol si spravodlivosť, na čo všetko stvorené nariekalo, a stále si medzi spurnými. Na smrť si poslal starcov a vyplienil si mladých. Azda si len nemyslíš, že zužitkuješ to, čo si si nahonobil nepravosťou? Veruže nie, pri Mne samotnom! Tak ťa oboznamuje Ten, kto si je vedomý všetkého. Pri Bohu! To, čo vlastníš, ti neprospeje, a rovnako ani to, čo si si svojou krutosťou nahromadil. Toto dosvedčuje Tvoj Pán, Vševediaci. Povstal si, aby si uhasil svetlo tejto Veci. Onedlho na Jeho príkaz pohasne tvoj vlastný oheň. On je vskutku Pán sily a moci. Zmeny a náhody sveta a mocnosti národov Mu nemôžu nič prekaziť. On činí, čo sa Mu zapáči, a prikazuje, čo si zažela prostredníctvom Svojej zvrchovanosti. Uvažuj o ťave. Hoc' je len zvieraťom, predsa ju nadovšetko Milosrdný povzniesol do takého vysokého postavenia, že ju spomenuli jazyky zeme a blahorečili jej chvále. On vskutku vrhá tieň na všetko, čo je v nebesiach i na zemi. Niet Boha okrem Neho, nadovšetko Mocného, Veľkého. Tak sme slncami Svojich slov ozdobili nebesia Svojej tabuľky. Blahoslavený je človek, ktorý k nim dospeje a ktorého ožiarilo ich svetlo, a beda tým, ktorí sa odvrátili a popreli Ho a zblúdili ďaleko od Neho. Chvála buď Bohu, Pánu svetov!“

Ó Shaykh! Umožnili sme ti, aby si uslyšal nápevy 159
Slávika z raja a tvojmu zraku sme odhalili znamenia, ktoré Boh prostredníctvom Svojho všetko si podmaňujúceho príkazu zoslal v Najhoršom väzení, aby potešil tvoj zrak a uistil tvoju dušu. On je vskutku Preštedrý, Veľkorysý. Mocou Jeho dôkazu povstaň, aby si slúžil veci Boha, svojho Pána, Boha milosrdenstva. Pokiaľ by tvoja viera bola bázlivá, chop sa Mojej tabuľky a zachovávaj ju na hrudi dôvery. A keď vstúpiš na miesto zmŕtvychvstania a Boh sa ťa spýta, na základe čoho

si uveril v toto zjavenie, vyťahni tú tabuľku a riekni: „Na základe tejto knihy, svätej, mocnej, neporovnateľnej.“ Nato všetci k tebe pozdvihnú ruky a chopia sa tabuľky a budú si ju pritláčať na oči a vdychovať z nej vôňu prehovoru Boha, Pána svetov. Keby ťa Boh trýznil za to, že si uveril v Jeho znamenia v tomto zjavení, z akého dôvodu by potom mohol trýzniť tých, ktorí neuverili v Muḥammada, Apoštola Božieho, a pred Ním v Ježiša, Syna Máriinho, a pred Ním v Toho, kto sa zhováral s Bohom (Mojžiš), a pred Ním v Toho, kto bol Priateľom Božím (Abrahám), a vo všetkých až po Toho, kto bol Prvým Prejavom, ktorého stvorila vôľa tvojho Pána, Schopného, všetko Obklopujúceho. Tak sme Svoje verše zoslali človeku pred tebou a pripomenuli ti ich v tento deň, aby si mohol chápať a byť medzi tými, ktorí sú uistení. Ó ty, ktorý si prisvojuješ hlas poznania! Táto Vec je príliš zjavná na to, aby bola zahaľovaná, a príliš zrejmá, aby bola utajovaná. Žiari sťa slnce v poludňajšej sláve. Nik ju nemôže odmietnuť, iba ak by bol nenávistný a pochybovačný.

160

V tomto okamihu sa nám patrí, aby sme sa obrátili k Vytúženému a ľnuli k týmto najvýsostnejším slovám: „Ó Bože, môj Bože! Olejom múdrosti si zapálil lampu Svojej veci — ochraňuj ju pred protivetrom. Patrí Ti lampa a patrí Ti i sklené tienidlo a všetko, čo je v nebesiach i na zemi, sa nachádza v zovretí Tvojej moci. Udeľ spravodlivosť panovníkom a nestrannosť duchovným. Ty si Všemohúci, Ten, kto skrze pohyb Svojho Pera pomohol Svojej neodolateľnej veci a na správnu cestu uviedol Svojich milovaných. Ty vlastniš moc a si Kráľ sily. Niet Boha okrem Teba, Presilného, Neobmedzeného.“ Taktiež riekni: „Ó môj Bože, môj Bože! Vzdávam Ti vďaku za to, že si mi dal z ruky štedrosti Svojho mena, Sebedostačujúci, napiť zo Svojho Zapečateného vína. Nástojčivo Ťa prosím pri nádherách Úsvitu Tvojho zjavenia a pri moci Tvojho Najvelebnejšieho slova a pri sile Tvojho

Najvznešenejšieho pera, ktorého pohyb uchvátil podstatu všetkého stvoreného, aby si pomohol jeho výsosti šachovi, aby učinil Tvoju vec víťaznou a obrátil sa k obzoru Tvojho zjavenia a aby tvár upriamil smerom k svetlám Tvojho obličaja. Poskytni mu pomoc, ó môj Pane, aby sa k Tebe priblížil. Privolaj mu teda na pomoc zástupy nebies a zeme. Úpenlivo Ťa žiadam, ó Ty, ktorý si Pán všetkých mien a Tvorca nebies, pri svetle Tvojej veci a pri ohni Lotosového stromu Tvojej láskyplnosti, aby si pomohol jeho výsosti, aby Tvoju vec zjavila medzi Tvojimi stvoreniami. Otvor mu teda pred tvárou dvercia Svojej milosti, Svojho milosrdenstva a Svojej štedrosti. Si schopný činiť, čo sa Ti zachce Svojím slovom: „Bud' a ono je.“

Ó Shaykh! Liací právomoci sme sa chopili z moci Boha a Jeho Božskej sily, pretože sa jej môže chopiť jedine Ten, kto je Mocný, Presilný. Nik nemal moc rozsievat' rozbroje či vzburu. Avšak teraz, keď nedokázali oceniť túto láskyplnosť a túto štedrosť, sužovala ich a bude ich sužovať odplata, ktorú ich konanie musí so sebou priniesť. Štátni činitelia zvažovali tajomný postup Predĺženého lana, pričom z každej strany roznecovali Mojich odporcov a pomáhali im. Vo Veľkom meste (Konštantínopole) popudili značný počet ľudí k tomu, aby odporovali tomuto Ukrivdenému. Zašlo to tak ďaleko, že predstavitelia tohto mesta konali spôsobom, ktorý privodil hanbu i vláde, i ľudu. Bejrút raz navštívil významný siyyid, ktorého známu čestnosť, prijateľné správanie a obchodné meno uznávala väčšina nestranných ľudí a ktorého všetci považovali za vysoko cteného obchodníka. Vzhľadom na jeho priateľstvo s týmto Ukrivdeným zatelegrafovali perzskému dragomanovi oznamujúc mu, že tento siyyid za pomoci svojho sluhu ukradol istú sumu a ďalšie predmety a odišiel do 'Akky. Týmto spôsobom zamýšľali poputovať tohto Ukrivdeného. A predsa sa ľud tejto krajiny ani

EPIŠTOLA SYNOVI VLKA

zďaleka nedá týmito neprístojnými klebetami odchyliť od priamej cesty bezúhonnosti a pravdy. V stručnosti, z každej strany na Mňa zaútočili a podporujú Mojich odporcov. Tento Ukrivdený však úpenlivo prosí jedného pravého Boha, aby milostivo pomohol každému jednému v tom, čo sa v týchto dňoch patrí. Dňom i nocou upieram zrak na tieto jasné slová a odriekam: „Ó Bože, môj Bože! Úpenlivo Ťa prosím pri slnci Tvojej milosti a mori Tvojho poznania a nebi Tvojej spravodlivosti, aby si pomohol tým, ktorí Ťa popreli, aby sa kajali, a tým, ktorí sa od Teba odvrátili, aby sa navrátili, a tým, ktorí Ti utŕhali na cti, aby boli spravodliví a nestranní. Poskytni im pomoc, ó môj Pane, aby sa k Tebe navrátili a pred dvercami Tvojej milosti činili pokánie. Máš moc činiť, čo si zaželaš, a v Tvojom zovretí spočívajú liace všetkých, ktorí sú v nebesiach, i všetkých, ktorí sú na zemi. Chvála buď Bohu, Pánu svetov.“

162 Nadchádza čas, keď bude odhalené všetko, čo sa ukrýva v dušiach a srdciach ľudí. Nastal deň, o ktorom Luqmán vravel svojmu synovi, deň, ktorý Pán slávy oznámil a s ktorým oboznámil Toho, kto bol Jeho Priateľom (Muhammad) prostredníctvom Jeho slov (Nech je povznesený!): „Ó môj synu! Vskutku, Boh vynesie všetko na svetlo, i keby to malo čo i len váhu jedného horčicového semienka a bolo ukryté v skale, či v nebesiach, či na zemi. Veď Boh je Bystrý, so všetkým oboznámený.“ V tento deň bude známe to, čo oklamalo zrak, a všetko, čo utajujú ľudské hrude, a bude to jasne predložené pred trón Jeho zjavenia. Vôbec nič nemôže uniknúť Jeho poznaniu. On slyší a vidí a On je v pravde všetko Slyšiaci, všetko Vidiaci. Aké prazvláštne je to, že nerozlíšia dôveryhodného od zradcu!

163 Kiežby sa jeho výsosť perzský šach (Kiež Boh naveky zachová jeho vládnutie!) spýtal konzulov ctenej perzskej vlády, ktorí túto krajinu navštívili, aby sa mohol oboznámiť

s konaním a správaním tohto Ukrivdeného. V stručnosti, naviedli mnohých, ako napríklad Akhtar a ďalších, a zaoberajú sa šírením ohovárania. Je jasné a zrejmé, že svojimi mečmi nenávisť a kopijami nepriateľstva obklopiť toho, o kom vedia, že ho všetci opustili a že ho vyhánali z jednej krajiny do druhej. Toto nie je po prvýkrát, čo sa deje takéto bezprávie, ani to nie je prvá čaša, ktorá bola hodená o zem, ani prvý závoj, ktorý bol roztrhnutý vo dvoje na ceste Boha, Pána svetov. Tento Ukrivdený však zostal v Najhoršom väzení pokojný a mlčanlivý, pričom sa zaoberal vlastnými záležitosťami a úplne sa odpútal od všetkého ostatného okrem Boha. Bezprávie sa zvýšilo natoľko žalostne, že ho nie sú schopné zaznamenať perá sveta.

V tejto súvislosti je potrebné spomenúť túto udalosť, vďaka ktorej sa ľudia azda budú pevne držať lana spravodlivosti a pravdovravnosti. Hájí Shaykh Muḥammad 'Alí (Nech na ňom spočinie Sláva Boha, navždy Pretrvávajúceho!) bol obchodníkom s veľmi dobrou povestou a bol známy väčšine obyvateľov Veľkého mesta (Konštantínopolu). Prednedávnom, keď perzské veľvyslanectvo v Konštantínopole potajme roznecovalo rozbroje, povšimli si, že táto veriaca a úprimná duša je preveľmi rozrušená. Nakoniec sa jednej noci vrhol do mora, ale zachránili ho okoloidúci, ktorí si ho v tom okamihu náhodou povšimli. O jeho čine sa zoširoka hovorilo a rozliční ľudia ho rôzne vysvetľovali. Nato sa jednej noci odobral do mešity a ako povedal jej správca, prebdel celú noc, pričom sa až do rána vrúcne a so slzami v očiach modlil a prosil. Keď uslyšal, že sa zrazu prestal modliť, správca šiel za ním a uvidel, že už odovzdal dušu. Po boku našiel prázdnu karafu, čo naznačovalo, že sa otrávil. V stručnosti, správca bol nesmierne ohromený a novinu oznámil ľuďom. Zistilo sa, že po sebe zanechal dva záväty. V prvom uznal a doznal jedinosť Boha, to,

EPIŠTOLA SYNOVI VLKA

že Jeho Vznešená bytosť nemá rovného či podobného a že Jeho Podstata je povznesená nado všetku chválu, oslavu či popis. Taktiež dosvedčil zjavenie Prorokov a svätých a uznal to, čo bolo napísané v Knihách Boha, Pána všetkých ľudí. Na druhú stranu, na ktorú napísal modlitbu, uviedol na záver tieto slová: „Tento služobník a milovaný Bohom sú zmätení. Na jednej strane Pero Najvyššieho zakázalo všetkým ľuďom, aby sa zúčastňovali poburovania, rozbrojov a svárov, a na strane druhej to isté Pero zoslalo tieto najvyšostnejšie slová: ‚Ak by niekto v prítomnosti Prejavu odhalil zlomyseľný zámer zo strany inej duše, nesmie jej oponovať, ale ju musí ponechať na Bohu.‘ Keď uvážime, že na jednej strane je tento príkaz jasne a pevne ustanovený a na strane druhej bolo vyslovené ohováranie, ktoré ľudská sila nie je schopná uniesť či vystáť, tento služobník sa rozhodol spáchať tento najžalostnejší hriech. Zbožne sa obraciam k oceánu Božej štedrosti a nebesiam Božského milosrdenstva a dúfam, že perom Svojej milosti a veľkodušnosti vymaže prečiny tohto služobníka. I keď sú moje prehrešky mnohopočetné a moje zločiny nespočetné, predsa úporne ľnem k lanu Jeho štedrosti a pridržiam sa lemu Jeho veľkodušnosti. Boh dosvedčí a tí, ktorí sú blízko Jeho Prahu dobre vedia, že tento služobník nedokázal znieť to, ako vierolomní rozprávali klebety. Preto som spáchal tento čin. Ak ma Boh potresce, má byť vskutku chválený za to, čo činí. A ak mi odpustí, Jeho príkaz treba uposlúchnuť.“

165 A teraz sa, ó Shaykh, zamysli nad vplyvom Slova Božieho! Azda sa budeš môcť odvrátiť od ľavice planých výmyslov k pravici istoty. Tento Ukrivdený sa nikdy voči nikomu vo veci Božej nezachoval pokrytecky a pred tvárou Svojich stvorení hlasno zvestoval Slovo Božie. Nech sa k nemu obráti ten, kto chce, a nech sa ten, kto chce, odvráti. Ak však odmietnu to, čo je také jasné, také zjavné a nepo-

chybné, čo iné možno z pohľadu chápacích ľudí považovať za prijateľné a hodné dôvery? Úpenlivo prosíme Boha (Nech je blahoslavený a oslavovaný!), aby spomínanej osobe (Ĥájímu Shaykhovi Muḥammadovi 'Alímu) odpustil a zmenil jeho zlé činy v dobré. On je vskutku Všemohúci, nado všetko Mocný, Preštedrý.

V tomto zjavení sa objavili také javy, že ani predstavitelia vedy a poznania, ani prejavy spravodlivosti a poctivosti nemajú inú možnosť, než ich uznať. V tento deň sa ti prislúcha, aby si s nebeskou mocou povstal a za pomoci poznania rozptýlil pochybnosti národov sveta, aby tak všetci ľudia mohli byť posvätení a nasmerovali kroky k Najväčšiemu oceánu a pevne ľnuli k tomu, čo Boh zamýšľal. 166

Každý, kto sa odo Mňa odvrátil, ľnul k vlastným planým slovám, a tak vyslovil námietky proti Tomu, kto je Pravda. Milostivý Bože! Také zmienky, ktoré sa vzťahovali na Božskosť a Božstvo a ktoré vyslovili svätí a vyvolení Bohom, boli príčinou odmietnutia a popretia. Imám Sádiq riekol: „Služba je záležitosťou, ktorej podstata je Božskosť.“ Vládca verných (Imám 'Alí) takto odvetil Arabovi, ktorý sa ho pýtal na dušu: „Tretia je duša, ktorá je božská a nebeská. Ide o božskú energiu, podstatu jednoduchú a sebestačujúcu.“ A ďalej riekol (Nech na ňom spočinie pokoj!): „Preto ide o Najvýsostnejšiu podstatu Boha, Strom blahoslavenosti, Lotosový strom, za ktorý už žiadna cesta nevedie, Záhradu odpočinku.“ Imám Sádiq riekol: „Keď povstane náš Qá'im, zem zaleje svetlo jej Pána.“ Podobne sa Abí-'Abdí'lláhovi (Nech na ňom spočinie pokoj!) pripisuje dlhá tradícia, v ktorej sa nachádzajú tieto výsostné slová: „Nato z oblakov s anjelmi zostúpi Ten, kto je všetko si Podmaňujúci (Kiež by bol povznesený a oslávený!).“ A v mocnom Koráne: „Čo už môžu takí ľudia očakávať, než že Boh k nim zide zatienený oblakmi?“ A v Mufaddálovej tradícii sa vraví: „Qá'im 167

sa oprie o Svätyňu a napriahne ruku a hľa! Bude snehobiela, ale neporanená. A riekne: „Toto je ruka Božia, pravica Božia, ktorá na príkaz Boží prichádza od Boha!“ Nech si tieto tradície vysvetľujú akokoľvek, rovnakým spôsobom nech tiež vysvetľujú to, čo zoslalo Najvýsoštnejšie pero. Vládca verných (Imám ‘Alí) riekol: „Ja som Ten, kto nemôže byť ani pomenovaný, ani popísaný.“ A podobne vraví: „Navonok som imámom. Vo vnútri som Nevidený, Nepoznaný.“ Abú-Ja‘far-i-Ṭúsí riekol: „Povedal som Abí-‘Abdi‘lláhovi: ‚Ty si Cesta spomínaná v Knihe Božej a ty si Daň a ty si Pút.‘ On odvetil: ‚Ó človeče! My sme Cesta spomínaná v Knihe Boha (Nech je povznesený a oslávený!) a My sme Daň a My sme Pôst a My sme Pút a My sme Posvätný mesiac a My sme Posvätné mesto a My sme Kába Božia a My sme Qiblih Božia a My sme Tvár Božia.“ Jabír vravel, že Abú-Ja‘far (Nech na ňom spočinie pokoj!) mu riekol nasledovne: „Ó Jabír! Všímaj si Bayán (Výklad) a Má‘ání (Významy).“ A dodal (Nech na ňom spočinie pokoj!): „A čo sa Bayánu týka, spočíva v tvojom uznaní Boha (Nech je oslavovaný!) ako Toho, kto nemá rovného, a v Jeho uctievaní a v tom, že k Nemu odmietneš pridružovať spoločníkov. A čo sa týka Má‘ání, My sme jeho význam a jeho strana a jeho ruka a jeho jazyk a jeho vec a jeho príkaz a jeho poznanie a jeho pravica. Ak si niečo prajeme, skutočne si to praje Boh a On túži po tom, po čom túžime My.“ Vládca verných (Imám ‘Alí), (Nech na ňom spočinie pokoj!) navyše riekol: „Ako môžem uctievať Pána, ktorého som nevidel?“ A v inej súvislosti, povedal: „Nevnímal som nič bez toho, aby som nevnímal Boha pred tým, Boha za tým a Boha s tým.“

168 Ó Shaykh! Uvažuj o tom, čo sme zmienili! Azda sa napíše Zapečateného vína prostredníctvom moci mena Toho, kto je Sebedostačujúci, a získaš to, čo nik nie je schopný pochopiť. Opáš si bedrá úsilím a nasmeruj sa

k Najvysostnejšiemu kráľovstvu! Azda uzrieš, ako na Mňa zostupujú dychy zjavenia a vnuknutia a dospeješ k nim. Vskutku vravím: Vec Božia nikdy nemala a ani teraz nemá podobného či rovného. Roztrhni závoje planých výmyslov. On ťa v pravde posilní a na známku Svojej milosti ti pomôže. On je vskutku Presilný, všetko si Podmaňujúci, nadovšetko Mocný. Kým je ešte čas a blahoslavený Lotosový strom ešte vždy hlasno volá medzi ľuďmi, nedopusť, aby si bol ochudobnený. Dôveru vlož v Boha a zver Mu svoje záležitosti a potom vstúp do Najhoršieho väzenia, aby si mohol slyšať to, čo žiadne ucho neslyšalo, a pohliadnuť na to, na čo nepohliadlo žiadne oko. Môže azda ešte byť po tomto vysvetlení miesto pre pochybnosti? Veru, pri Bohu, ktorý stojí nad Svojou vecou! V pravde vravím: V tento deň sa naplnili blahoslavené slová: „Ale On je Apoštol Boží a Pečať Prorokov.“ A to vo verši: „Deň, keď ľudstvo bude stáť pred Pánom svetov.“ Vzdávaj vďaku Bohu za také veľké požehnanie.

Ó Shaykh! Vánky zjavenia nikdy nemôžu byť zahatené inými vánkami. Teraz ti pred tvárou stojí Lotosový strom, za ktorý už žiadna cesta nevedie, obťažkaný nespočetnými plodmi. Nepoškrvň sa planými výmyslami tak, ako to učinili ľudia v minulosti. Tieto prehovory samy o sebe zvestujú pravú povahu viery Božej. To On všetko dosvedčuje. Na to, aby preukázal pravdu Svojho zjavenia nezávisel ani nezávisí od nikoho. Z nebies vôle Toho, kto zjavuje znamenia, bola zoslaná už temer stovka zväzkov žiarivých veršov a jasných slov a sú prístupné každému. Preto sa obráť ku Konečnému cieľu, Zvrchovanému koncu a Najvysostnejšiemu vrcholu, aby si mohol slyšať a vidieť to, čo zjavil Boh, Pán svetov.

Premýšľaj chvíľu o veršoch týkajúcich sa Božskej prítomnosti, ktoré v Koráne zoslal Ten, kto je Pán Kráľovstva mien. Azda odhalíš Priamu cestu a budeš sa môcť stať nástrojom vedenia Jeho stvorení. Človek ako ty musí v tento

EPIŠTOLA SYNOVI VLKA

deň povstať, aby slúžil tejto Veci. Oboje poníženie tohto Ukrivdeného ako i tvoja sláva pomínie. Pousiluj sa a azda budeš môcť dokonáť čin, ktorého vôňa zo zeme nikdy nepomínie. Ohľadne Božskej prítomnosti bolo zoslané to, čo žiaden popierač nedokázal a ani teraz nedokáže vyvrátiť či zamietnuť. On (Nech je blahoslavený a povznesený!) riekol: „To Boh vystaval nebesia bez pilierov, ktoré by si mohol vidieť, potom vystúpil na trón a slnce a lunu sputnal zákonmi. Obe smerujú k stanovenému cieľu. On prikázal všetko. On činí znamenia jasnými, aby ste v prítomnosti svojho Pána mohli mať pevnú vieru.“ A tiež vraví: „Pre toho, kto dúfa, že dospeje do prítomnosti Boha, Bohom stanovený čas istotne nadíde. A On slyší, pozná.“ A ďalej vraví (Nech je povznesený!): „Čo sa týka tých, ktorí neveria v znamenia Božie a ani v to, že niekedy dospejú do Jeho prítomnosti, tí si budú z Môjho milosrdenstva zúfať a tých očakáva žalostné potrestanie.“ A podobne vraví: „A keď vravia: ‚Čože! Po tom, čo budeme ležať ukrytí v zemi, sa máme stať novým stvorením?‘ Ved’ oni popierajú, že dospejú do prítomnosti svojho Pána.“ A podobne vraví: „Skutočne pochybujú o prítomnosti svojho Pána. On vskutku zatieňuje všetko.“ A podobne vraví: „Vskutku tí, čo nedúfajú, že dospejú do Našej prítomnosti a uspokojenie nachádzajú v živote na tomto svete a lipnú na ňom, a tí, ktorí nedbajú na Naše znamenia, tým bude odplatou za ich skutky príbytok v ohni!“ A podobne vraví: „Ale keď sa im odriekajú Naše jasné znamenia, tí, ktorí sa netešia na to, že dospejú do Našej prítomnosti, vravia: ‚Prinesteže Korán iný než tento alebo ho nejako pozmeňte.‘ Vrav: Neprisľúcha Mi, aby som ho menil, ako Mi duša káže. Nasledujem len to, čo Mi je zjavené: Vskutku, ak sa proti Svojmú Pánu vzbúrim, obávam sa trestu veľkého dňa.“ A podobne vraví: „Potom sme dali Knihu Mojžišovi — úplnú pre toho, kto by mal konať

správne, a ako rozhodnutie vo všetkých záležitostiach a vedenie a milosrdenstvo, aby mohli veriť v prítomnosť svojho Pána.“ A podobne vraví: „To sú tí, ktorí neveria v znamenia Pána či v to, že niekedy dospejú do Jeho prítomnosti. Márne sú preto ich činy a v Deň zmŕtvychvstania im nebudeme pripisovať žiadnu váhu. Taká bude ich odplata: peklo. Pretože boli neveriacimi a s Mojimi znameniami a s Mojimi Apoštolmi nakladali s posmechom.“ A podobne vraví: „Či sa k tebe dostalo rozprávanie o Mojžišovi? Keď uzrel oheň, riekol Svojej rodine: ‚Pozhovejte tu, pretože vidím oheň. Azda vám z neho prinesiem horiace polienko alebo pri ohni nájdem vodidlo.‘ A keď k nemu podišiel, ozvalo sa: ‚Ó Mojžišu! Vskutku, Ja som Tvoj Pán! Preto si zobuj sandále, pretože si v posvätnom údolí Towy. A Ja som si Ťa vyvolil. Preto načúvaj tomu, čo bude zjavené. Vskutku, Ja som Boh, niet iného Boha okrem Mňa. Preto Ma uctievaj.‘“ A podobne vraví: „Či si vo vnútri neuvážili, že Boh nebesia a zem a všetko, čo je medzi nimi, nestvoril inak než s vážnym úmyslom a na stanovený čas? Ale skutočne väčšina ľudí neverí, že dospeje do prítomnosti svojho Pána.“ A podobne vraví: „Čože! Či vôbec nemyslia na to, že znovu vstanú na Veľký deň, deň, keď ľudstvo bude stáť pred Pánom svetov?“ A podobne vraví: „Už prv sme dali Knihu Mojžišovi. Nemaj pochybnosti o tom, že dospeje do Našej prítomnosti.“ A vraví: „Veruže! Ale keď zem bude rozdrvená úderom, úderom a tvoj Pán príde a anjeli prídu šík za šikom.“ A podobne vraví: „Radi by ústami zhasli svetlo Božie! Ale i keď sa to bezvercom vôbec nepáči, Boh Svoje svetlo zdokonalí.“ A podobne vraví: „A keď sa Mojžišov čas naplnil a cestoval so Svojou rodinou, uzrel na úpäti hory oheň. I riekol rodine: ‚Počkajte, pretože zriem oheň. Azda vám z neho prinesiem novinu či z ohňa horiace polienko, aby vás zahrialo.‘ A keď k nemu podišiel, zvolal naňho Hlas z Kra na pravej

EPIŠTOLA SYNOVI VLKA

strane údolia na posvätnom mieste: „Ó Mojžišu, ja som skutočne Boh, Pán svetov!“

171 Vo všetkých Božských knihách bol výslovne znamenajúci prísľub Božskej prítomnosti. Touto prítomnosťou sa myslí prítomnosť Toho, kto je Úsvit znamení, Miesto rozbresku jasných známk, Prejav Znamenitých mien a Zdroj prídomek pravého Boha (Povznesená buď Jeho sláva!). Boh bol vždy vo Svojej Podstate a vo Svojom vlastnom Ja nevidený, nedosiahnuteľný a nepoznateľný. Prítomnosťou sa teda myslí prítomnosť Toho, kto je medzi ľuďmi Jeho Zástupca. Navyše On nikdy nemal a ani nemá seba rovného či podobného. Pretože ak by mal mať seba rovného či podobného, ako by sa mohlo preukázať to, že je povznesený a vo Svojej podstate posvätený nad všetko prirovnanie či podobu? V stručnosti, v Kitáb-i-íqáne (Knihe istoty) bolo ohľadne prítomnosti a zjavenia Božieho zjavené to, čo nestranným postačí. Úpenlivo Ho prosíme (Nech je povznesený), aby každému jednému pomohol, aby sa stal podstatou pravdovravnosti a aby sa k Nemu priblížil. On je vskutku Pán sily a moci. Niet Boha okrem Neho, všetko Slyšiaceho, Pána prehovoru, nadovšetko Mocného, nadovšetko Chváleného.

172 Ó ty, ktorý si známy vďaka svojej učenosti! Nabádaj ľudí, aby činili to, čo je chvályhodné, a nebuď z tých, ktorí otáľajú. Pozoruj ostrým zrakom! Slnce pravdy na príkaz Pána kráľovstva prehovoru a Kráľa nebies poznania jasne žiari nad obzorom väzenského mesta 'Akká. Popretie ho nezahalilo a desaťtisíce zástupov, ktoré sa proti nemu zoskupili, nemali silu zabrániť mu v žiarení. Už sa viac nemôžeš ospravedlňovať. Buď ho musíš uznať alebo (Nech Boh chráni!) povstať a poprieť všetkých Prorokov!

173 Premýšľaj, ó Shaykh, o šíitskom vyznaní. Koľkože je budov, ktoré vystavali rukami planých výmyslov a már-

ných predstáv, a aké početné sú mestá, ktoré vybudovali! Nakoniec sa tieto márne predstavy premenili v guľky a namierili na Toho, kto je Knieža sveta. Ani jediná duša medzi predstaviteľmi tohto vyznania Ho v deň Jeho zjavenia neuznala! Vždy, keď sa Jeho blahoslavené meno spomenulo, všetci riekli: „Kiež len Boh urýchli radosť, ktorú Jeho príchod prinesie!“ V deň zjavenia Slnca pravdy si však bolo možné všimnúť, že všetci vykriekli vraviac: „Nech Boh urýchli ono potrestanie!“ Toho, kto bol Podstata bytia a Pán videného i nevideného, zavesili a spáchali to, čo tabuľku rozplakalo a Pero rozvzlykalo, pričom sa rozľahol nárek úprimných a kotúlali sa slzy obľúbených.

Rozjímaj, ó Shaykh, a buď nestranný v tom, čo rečieš. ¹⁷⁴ Nasledovníci Shaykh-i-Aḥsá'ího (Shaykha Aḥmada) za pomoci Božej porozumeli tomu, čo chápaniu iných bolo zahalené a o čo boli ostatní ochudobnení. V stručnosti, v každom veku a storočí vyvstali rozpory v dňoch prejavi Úsvitu zjavenia a Miesta rozbresku vnuknutia a Pokladníc Božského poznania — rozpory, ktoré spôsobili a roznieťili luhajúce a nezbožné duše. Rozširovať sa o tom nie je prípustné. Sám si lepšie oboznámený a upovedomený o planých výmysloch poverčivých a márných predstavách pochybovačov.

V tento deň tento Ukrivdený žiada teba i ostatných duchovných, ktorí sa napili z pohára Božieho poznania a ktorých rozjasňujú žiarivé slová Dennice spravodlivosti, aby určili nejakú osobu bez toho, aby to niekomu oznámili, a vyslali ju do tých oblastí a umožnili jej, aby určitú dobu prebývala na ostrove Cyprus a stýkala sa s Mírzhou Yaḥyom. ¹⁷⁵ Azda by si uvedomila základy tejto viery a zdroj Božských zákonov a prikázaní.

Keby si chvíľu premýšľal, dosvedčil by si múdrosť a silu ¹⁷⁶ a zvrchovanosť Boha (Povznesená buď Jeho sláva!). Zopár tých, ktorí si tejto Veci neboli vedomí a nestretli sa s Nami,

prevrávali takým spôsobom, že všetko a všetky duše, ktoré sú uistené, uspokojené a pre Boha potešujúce, dosvedčili podvody týchto nedbalých. Keby si sa teraz usiloval, pravda tejto Veci by sa ľudstvu stala zjavnou a ľudia by boli vykúpení z tejto žalostnej a sklúčujúcej temnoty. Ktože iný než Bahá môže prevrávať pred tvárou ľudí a kto iný než On môže mať moc, aby vyslovil to, čo Boh, Pán zástupov, prikázal?

177 Tento nedbalý teraz ľnul ku zvyku Rawḏih-khání (tradičný nárek za Imáma Ḥusayna). Pri Bohu prisahám, zjavne sa mýli. Pretože tento ľud verí, že počas Qá'imovho zjavenia vstanú z hrobov imámovia (Kiež na nich spočinie Boží pokoj!). Toto je vskutku pravda a niet o tom pochyb. Úpenlivo prosíme Boha, aby poverčivým udelil diel zo živých vôd istoty, ktoré vytekajú z prameňa Najvysostnejšieho pera, aby všetci mohli dospieť k tomu, čo sa v týchto dňoch patrí.

178 Ó Shaykh! Počas toho, ako je tento Ukrivdený obklopený súžením, zaoberá sa zapisovaním týchto slov. Z každej strany sa dá vycítiť plameň útlaku a krutosti. Na jednej strane sa k Nám dostala zvesť, že Našich milovaných zatkli v krajine Ṭá (Teherán), a to bez ohľadu na to, že všetko, slnce a luna a zem a more, dosvedčuje, že tento ľud zdobí ozdoba vernosti a že sa nepridržiaval a nepridržiava ničoho iného okrem toho, čo zaistí povznesenie vlády a udržanie poriadku v národe a pokoj ľudu.

179 Ó Shaykh! Zas a znova sme uviedli, že sme po niekoľko rokov poskytovali pomoc jeho výsosti šachovi. Po roky sa v Perzii neudiala vzbura. Liace podnecovateľov vzbury spomedzi rozličných vyznaní pevne držalo zovretie moci. Nik svoje hranice neprekročil. Pri Bohu! Tento ľud sa nikdy neklonil k zlomyseľnosti a ani teraz tak nečiní. Srdce mu rozjasňuje svetlo bohabojnosti a zdobí ho ozdoba Božej lásky. Vždy a i teraz sa zaujíma o zlepšenie sveta. Jeho zámerom je zotretie rozdielov a uhasenie plameňa nenávisti a nepria-

teľstva tak, aby sa na celú zem mohlo začať nazerať ako na jednu domovinu.

Na strane druhej predstaviteľa perzského veľvyslanectva vo Veľkom meste (Konštantínopole) sa usilovne a neúnavne snažia zničiť týchto ukrivdených. Túžia po jednej veci a Boh túži po inej. Teraz uváž, čo v každej krajine postihlo tých, ktorým Boh dôveruje. Raz ich obvinili z krádeže a zlodejstva, inokedy ich ohovárali spôsobom, ktorý v tomto svete nemá obdoby. Odvet nestranne! Akéže výsledky a následky mohli mať v cudzích krajinách obvinenia z krádeže, ktoré voči vlastným poddaným prednieslo perzské veľvyslanectvo? Ak sa tento Ukrivdený hanbil, nebolo to kvôli poníženiu, ktoré to tomuto služobníkovi prinieslo, ale skôr kvôli hanbe z toho, že sa veľvyslanci cudzích krajín dozvedia, akí nespôsobilí a nechápaví sú niekoľkí poprední predstavitelia perzského veľvyslanectva. „Či metáš svoje nactiutířačstvo v tvár Tých, ktorých jeden pravý Boh učinil Správcami pokladov Svojho siedmeho neba?“ V stručnosti, mali by sa prostredníctvom Toho, kto má také výsostné postavenie, snažiť dospieť k najvznešenejšiemu stavu a získať Jeho radu, ale nečinia tak. Namiesto toho sa usilovali a čo najväčšmi sa snažia uhasiť Jeho svetlo. Avšak podľa toho, čo bolo zaznamenané, Jeho Excelencia, veľvyslanec Mu‘ínu‘l-Mulk, Mírzá Muhsin Khán (Kiež mu Boh poskytne pomoc!), nebola v tom čase v Konštantínopole prítomná. Takéto udalosti sa stali, pretože si mysleli, že jeho výsosť šach perzský (Kiež mu nadovšetko Milosrdný poskytne pomoc!) sa hnevá na tých, ktorí dospeli k Svätyni múdrosti a krúžia okolo nej. Boh dobre vie a dosvedčuje, že tento Ukrivdený vždy ľnul ku všetkému, čo by viedlo k sláve vlády i ľudu. Boh je vskutku postačujúci Svedok.

Pri popise Bahovho ľudu zoslalo Najvýsostnejšie pero tieto slová: „Vskutku toto sú muži, ktorí, ak prídu do miest

z čistého zlata, nepovšimnú si ich, a ak postretnú najčarokrásnejšiu a najpôvabnejšiu zo žien, odvrátia sa.“ Tak to Bahovmu ľudu zoslalo Najvelebnejšie pero menom Toho, kto je Poradca, Vševedúci. V záverečných odsekoch tabuľky jeho výsosti parížskemu cisárovi (Napoleon III.), boli zjavené tieto vznešené slová: „Či jasáš nad pokladmi, ktoré vlastníš, i keď vieš, že pominú? Tešíš sa z toho, že vládneš kúsku zeme, hoci z pohľadu Bahovho ľudu je celý svet hoden toľko čo zrenička oka mŕtveho mravca? Ponechaj ju tým, ktorí v nej našli svoje zaľúbenie, a obráť sa k Tomu, kto je Túžba sveta.“

182 Jedine Boh (Povznesená buď Jeho sláva!) zná to, čo tohto Ukrivdeného postihlo. Každý deň prináša nové správy o príhodách, ktoré o Nás na veľvyslanectve v Konštantínopole kolujú. Milostivý Bože! Jediným cieľom ich intríg je zaistiť zahubenie tohto služobníka. Avšak zabúdajú na skutočnosť, že poníženie na ceste Božej predstavuje Moju skutočnú slávu. V novinách bolo uvedené: „Čo sa týka podvodného konania niektorých vyhnancoz z ‘Akky a zhýralostí, ktoré proti niekoľkým ľuďom spáchali, atď....“ Tým, ktorí sú predstaviteľmi spravodlivosti a úsvitmi poctivosti, je zámer pisateľa zrejmý a jeho cieľ jasný. V stručnosti, povstal a spôsobil Mi rozličné súženie a zaobchádzal so Mnou nespravodlivo a kruto. Pri Bohu! Tento Ukrivdený by toto miesto vyhnanstva nikdy nevymenil za Najvýsostnejšie obydlie. Z pohľadu chápaných ľudí predstavuje všetko, čo sa na ceste Božej udeje, zjavnú slávu a zvrchovaný úspech. Už prv sme riekli: „Sláva buď Tebe, ó môj Bože! Keby nebolo trápenia vytrpeného na Tvojej ceste, ako by bolo možné rozlíšiť Tvojich skutočných milujúcich? A keby nebolo súženia znášaného z lásky k Tebe, ako by mohlo byť zjavené postavenie tých, ktorí po Tebe túžia?“

Spôsobovali také poníženie, že každý deň šírili nové 183
obvinenia. Tento Ukrivdený však ľne k patričnej trpez-
livosti. Kiež by tak jeho výsosť, šach perzský, požiadala
o správu o tom, čo Nás v Konštantínopole postihlo, aby
sa mohla plne oboznámiť so skutočnými faktami. Ó šachu!
Zaprisahávam ťa pri tvojom Pánu, Bohu milosrdenstva, aby
si na túto záležitosť hľadel zrakom nestranným. Kdeže len
nájst' človeka, ktorý bude v tento deň súdiť podľa toho, čo
Boh zoslal vo Svojej Knihe? Kdeže je ten nestranný človek,
ktorý poctivo zväží to, čo proti Nám bolo spáchané bez jas-
ných náznakov či dôkazu?

Ó Shaykh! Zväž ľudské správanie! Obyvatelia miest po- 184
znania a múdrosti sú preveľmi zmätení a spytujú sa, prečo
len sa šiitske vyznanie, ktoré sa samo považuje za najuče-
nejšie, najspravodlivejšie a najzbožnejšie spomedzi všet-
kých národov sveta, v deň Jeho zjavenia odvrátilo a preuká-
zalo krutosť, aká sa nikdy predtým neudiala. Prislúcha sa ti,
aby si chvíľu premýšľal. Od počiatku tohto vyznania až do
dnešného dňa sa objavilo nesmierne množstvo duchovných,
z ktorých nik si neuvedomil povahu tohto zjavenia. Čože len
mohlo byť príčinou takejto vzbury? Keby sme to mali spo-
menúť, ich údy by sa rozštiepili. Je pre nich nevyhnutné,
aby rozjímali, rozjímali po tisícku tisícok rokov. Azda budú
môcť dospieť ku kvapôčke z oceánu poznania a odhaliť to,
na čo v tento deň nedbajú.

Kráčal som v krajine Ĥá (Teherán) — úsvite znamení 185
tvojho Pána — keď hľa! Začul som nárek z kazateľníc a hlas
ich prosby k Bohu (Nech je blahoslavený a oslávený!).
Vykríkli a riekli: „Ó Bože sveta a Pane národov! Vidíš náš
stav a to, čo nás postihlo pre krutosť Tvojich služobníkov.
Stvoril si nás a zjavil si nás pre Svoju slávu a chválu. Teraz
slyšíš, čo na nás v Tvojich dňoch spurní prezrádzajú. Pri

EPIŠTOLA SYNOVI VLKA

Tvojej moci! Duše sa nám rozplynuli a údy sa nám chvejú. Beda, beda! Kiež by si nás nikdy nestvoril a nezjavil!“

186 Tieto slová strávili srdcia tých, ktorí sa tešia z blízkeho prístupu k Bohu, a ozvali sa z nich výkriky tých, ktorí sú Mu oddaní. Zas a znova sme kvôli Bohu nabádali význačných duchovných a zvolali ich k Najvysostnejšiemu obzoru. Azda budú môcť v dňoch Jeho zjavenia získať podiel z oceánu prehovoru Toho, kto je Túžba sveta, a nezostanú oň úplne ochudobnení.

187 Vo väčšine Našich tabuliek bolo z nebies Jeho všetko obklopujúceho milosrdenstva zoslané toto závažné napomenutie. Riekli sme: „Ó zhromaždenie panovníkov a duchovných! Započúvajte sa do Hlasu volajúceho z obzoru ‘Akky. Vskutku vám pomáha, aby ste kráčali správne, a približuje vás k Nemu a smeruje vaše kroky k postaveniu, ktoré Boh učinil Úsvitom Svojho zjavenia a Miestom rozbresku Svojej nádhery. Ó národy sveta! Ten, kto je Najväčšie meno, prišiel menom Pradávného kráľa a oznámil ľuďom toto zjavenie, ktoré sa ukrývalo v Jeho poznaní a uchovávalo v šperkovnici Jeho ochrany a ktoré zapísalo Najvysostnejšie pero do Kníh Boha, Pána pánov. Ó ľud Shínu (Shíráz)! Či si zabudol na Moju láskyplnosť a Moje milosrdenstvo, ktoré prekonalo všetko stvorené a ktoré pochádza od Boha, ktorý skláňa ľudské šije?“

188 V Kitáb-i-aqdas (Najsvätejšej knihe) bolo zjavené nasledovné: „Vrav: Ó náboženský predstavitelia! Nevážte Knihu Božiu podľa noriem a náuk, ktoré sú medzi vami zavedené, pretože táto kniha je sama o sebe neomylnou Váhou ustanovenou medzi ľuďmi. Podľa tejto najdokonalejšej Váhy treba vážiť všetko, čo národy a kmene zeme vlastnia. Miery jej váhy sa však musia preverovať len podľa jej vlastných pravidiel, kiež by ste to vedeli! Zrak Mojej láskyplnosti nad vami žalostne narieka, pretože ste neuznali Toho, ktorého

ste vo dne i v noci, zvečera i zrána vzývali. Ó ľudia, so snehobielymi tvármi a so žiarivými srdcami pristúpte k požehnanému a ku karmínovému Miestu, odkiaľ Strom, za ktorý cesta nevedie, volá: ‚Vskutku, niet iného Boha okrem Mňa, Všemocného ochrancu, Sebedostačujúceho!‘ Ó vy náboženský predstavitelia v Perzii! Ktorýže človek spomedzi vás sa Mi vyrovná čo do ponímania a do chápania? Kdeže nájsť toho, ktorý sa odváži tvrdiť, že Mi je roveň v prehovore či v múdrosti? Naopak, pri Mojom Pánovi, nadovšetko Milosrdnom! Všetko na zemi pomínie a toto je tvár vášho Pána, nadovšetko Mocného, Všemilovaného. Stanovili sme, ó ľudia, že najvyšší a konečný cieľ všetkej učnosti je uznanie Toho, kto je Predmet všetkého poznania. A predsa sa podívajcie, ako ste dovolili, aby vás učenosť stáby závojom oddelila od Toho, kto je Úsvit tohto svetla, prostredníctvom ktorého bolo zjavené všetko skryté. Vrav: Toto sú vskutku nebesia, v ktorých je uchovávaná Materská kniha, kiež by ste to chápali! To On spôsobil, že Skala zvolala a Horiaci ker pozdvihol hlas na Hore čnejúcej sa nad Svätou zemou a zvestoval: ‚Kráľovstvo prináleží Bohu, Zvrchovanému Pánu všetkého, Všemohúcemu, Milujúcemu!‘ Do škôl sme nechodili ani sme nečítali vaše rozpravy. Započúvajcie sa do slov, ktorými vás tento Nevzdelaný zvoláva k Bohu, navždy Pretrvávajúcemu. Je to pre vás lepšie než všetky poklady zeme, kiež by ste to mohli pochopiť! Ten, kto vysvetľuje to, čo bolo zoslané z nebies zjavenia, a mení zjavný význam, vskutku patrí medzi tých, ktorí prekrúcajú výsostné Slovo Božie, a medzi stratených v Jasnej knihe.“

Nato sme slyšali vzlykanie pravej viery a riekli sme jej: „Ó pravá viera, slyším Ťa azda ako plačeš v noci a cez deň horekuješ a na úsvite vydávaš Svoje vzlyky?“ Odvetila: „Ó Knieža sveta, ktoré si zjavené v Najväčšom mene! Nedbalí ochromili Tvoju bielu ťavu a spôsobili potopenie

Tvojej Karmínovej archy a chceli uhasiť Tvoje svetlo a zahaľiť Tvojej veci tvár. Tak sa pozdvihol hlas môjho náreku ako i náreku všetkého stvoreného, a predsa si toho ľudia poväčšine nie sú vedomí.“ Pravá viera sa v tento deň pevne chopila lemu Našej štedrosti a krúžila okolo Našej Osoby.

190 Ó Shaykh! Vstúp do Mojej prítomnosti, aby si smel uzrieť to, čo zrak vesmíru nikdy neuzrel a slyšal to, čo sluch celého stvorenia nikdy neuslyšal. Azda sa ti podarí vyslobodiť z močarín nejasných výmyslov a nasmerovať tvár k Najvýsoštnejšiemu postaveniu, v ktorom tento Ukrivdený hlasno volá: „Kráľovstvo prináleží Bohu, nadovšetko Mocnému, nadovšetko Chválenému!“ Nádejame sa, že vďaka tvojmu úsiliu sa perute ľudí posvätia od marasu ega a túžob a stanú sa hodnými toho, aby sa vznášali v ovzduší Božej lásky. Perute, ktoré sú poškvrnené marasom, sa nikdy nevznesú. To dotvrdzujú tí, ktorí sú predstaviteľmi spravodlivosti a poctivosti, a ľudia predsa zjavne pochybujú.

191 Ó Shaykh! Z každej strany boli voči Nám vyslovené námietky — také námietky, že Naše pero žobroní o odpustenie za to, že ich zapísalo. Bez ohľadu na to sme však na ne z dôvodu Svojho preveľkého milosrdenstva odpovedali v súlade s chápaním ľudí. Azda budú vykúpení z ohňa popretia a zamietnutia a rozjasní ich svetlo potvrdenia a prijatia. Poctivosť sa vidí len zriedka a spravodlivosť prestala jestvovať.

192 Medzi iným boli ako odpoveď istým jednotlivcom z Kráľovstva Božského poznania zoslané tieto jasné verše: „Ó ty, ktorý si upriamil tvár k nádhere Môjho Obličaja! Neurčité zdanie obklopilo obyvateľov zeme a zabránilo im, aby sa obrátili k Obzoru istoty a jeho jasu a jeho prejavom a jeho svetlám. Márne predstavy ich zadržali od Toho, kto je Sebedostačujúci. Vraví podľa toho, k čomu ich podnecujú vlastné rozmary, a nechápu. Medzi nimi sú tí, ktorí po-

EPIŠTOLA SYNOVI VLKA

vedali: ‚Či už boli zoslané verše?‘ Vrav: ‚Áno, pri Tom, kto je Pán nebies!‘ ‚Či nadišla hodina?‘ ‚Veruže. A nielen to. Už uplynula. Pri Tom, kto zjavuje jasné znamenia! Vskutku, Nevyhnutné prišlo a On, Pravý, sa objavil s dôkazmi a svedectvom. Planina je odkrytá a ľudstvo je nesmierne rozbúrené a ustráchané. Vypukli zemetrasenia a kmene nariekali z bázne pred Bohom, Pánom sily, všetko si Podmaňujúcim.‘ Vrav: ‚Ohlušujúce trúbenie sa hlasno ozvalo a deň prináleží Bohu, Jedinému, Neobmedzenému.‘ ‚Či nastala pohroma?‘ Vrav: ‚Áno, pri Pánovi pánov!‘ ‚Či nadišlo zmŕtvychvstanie?‘ ‚Veruže. A nielen to. Ten, kto je Sebedostačujúci, sa objavil s Kráľovstvom Svojich znamení.‘ ‚Či vidíš ľudí zrazených na kolenách?‘ ‚Áno, pri mojom Pánu, Najvyššom, Najslávnejšom!‘ ‚Či boli stromy vyvrátené z koreňov?‘ ‚Ba veru. A nielen to. Hory boli roztrúsené v prach. Pri Ňom, Pánovi prídokov!‘ Vravia: ‚Kdeže je raj a kde len peklo?‘ Vrav: ‚Rajom je zvitanie so Mnou, peklom tvoje vlastné ego, ó ty, ktorý k Bohu priraduješ spoločníkov a pochybuješ.‘ Vravia: ‚Veď nevidíme Váhu.‘ Vrav: ‚Iste. Pri mojom Pánu, Bohu milosrdenstva! Nik ju nevidí okrem tých, ktorí sú obdarení chápaním.‘ Vravia: ‚Či padali hviezdy?‘ Vrav: ‚Áno, keď Ten, kto je Sebedostačujúci, prebýval v krajine Tajomnej (Adrianopol). Dávajte si pozor, vy, ktorí ste obdarení vnímaním! Všetky znamenia sa objavili, keď sme Ruku moci vyňali z hrude majestátnosti a sily. Vskutku, Hlásnik zvolal, keď nadišiel prislúbený čas, a tí, ktorí uznali nádheru Sinaja, v divočine váhania upadli do mdlôb pred strašnou vznešenosťou tvojho Pána, Pána stvorenia. Trúbka sa spytuje: ‚Či Trubač zatrúbil?‘ Vrav: ‚Áno, pri Kráľovi zjavenia! Keď vystúpil na trón Svojho mena, nadovšetko Milosrdný.‘ Temnotu zahnať svetlo milosrdenstva tvojho Pána, Zdroja všetkého svetla. Vánok nadovšetko Milosrdného zavial a v hrobkách tiel boli oživené duše. Tak bolo naplnené

EPIŠTOLA SYNOVI VLKA

rozhodnutie Boha, Mocného, Blahodarného. Tí, ktorí zblúdili, povedali: ‚Kedyže sa nebesia rozpukli?‘ Vrav: ‚Kým ste vy ležali v rove vzbury a mýlky.‘ Medzi neveriacimi sa nachádza ten, kto si trie oči a díva sa napravo a naľavo. Vrav: ‚Si zaslepený. Nemáš kam utiecť.‘ A medzi nimi je ten, kto vraví: ‚Či sa ľudia zhromaždili?‘ Vrav: ‚Áno, pri Mojom Pánu! Kým si ty ležal v kolíske planých výmyslov.‘ A medzi nimi je ten, kto vraví: ‚Či bola zoslaná Kniha prostredníctvom sily pravej viery?‘ Vrav: ‚Samotná pravá viera je ohromená. Majte bázeň, ó vy ľudia chápacúceho srdca!‘ A medzi nimi je ten, kto vraví: ‚Či som bol zhromaždený s ostatnými, slepý?‘ Vrav: ‚Áno, pri Tom, kto sa nesie na oblakoch!‘ Raj pokrývajú tajuplné ruže a peklo planie ohňom nezbožných. Vrav: ‚Svetlo zažiarilo z Obzoru zjavenia a celú zem rozjasnil príchod Toho, kto je Pán Dňa Zmluvy!‘ Pochybovači sa pomínuli, kým tomu, kto sa obrátil k Úsvitu istoty a koho viedlo svetlo uistenia, sa darilo dobre. Blahoslavený si ty, ktorý si na Mňa upriamil zrak, pre túto tabuľku, ktorá ti bola zoslaná — tabuľku, ktorá povznáša ľudské duše. Vštep si ju do pamäte a odriekaj ju! Pri Mojom živote! Ona predstavuje dvercia k milosrdenstvu tvojho Pána. Blažený je ten, kto ju odrieka zvečera i za úsvitu. Vskutku, sme slyšali, ako chváliš túto Vec, prostredníctvom ktorej bola rozdrvená hora poznania a nohy ľudí sa pošmykli. Nech Moja sláva spočívne na tebe a na každom, kto sa obrátil k nadovšetko Mocnému, Preštedrému. Tabuľka sa končí, ale námet zostáva nevyčerpaný. Buď trpezlivý, veď aj tvoj Pán je trpezlivý.“

193

Tieto verše sme zoslali už prv, čoskoro po Našom príchode do väzenského mesta ‚Akká. A poslali sme ti ich, aby si sa mohol oboznámiť s tým, čo ich lživé jazyky vyriekli, keď k nim prišla Naša vec s mocou a mocnárstvom. Základy planých výmyslov sa otriasli a nebesia márných predstáv sa rozpukli, a ľudia predsa pochybujú a protirečia

Mu. Odmietli svedectvo Boha a Jeho dôkazy po tom, čo prišiel z nebies moci s kráľovstvom Svojich znamení. Odvrhli to, čo bolo predpísané, a spáchali to, čo im v knihe bolo zakázané. Svojho Boha opustili a ľnuli k vlastným predstavám. Skutočne zišli z cesty a mýlia sa. Príslušné verše čítajú a odmietajú ich. Hľadajú jasné známky a odvracajú sa. Skutočne sa stratili vo zvláštnych pochybnostiach.

Nabádali sme Svojich milovaných, aby mali bázeň pred Bohom, bázeň, ktorá je žriedlom všetkých dobrých skutkov a cností. Tá v Bahovom meste predstavuje veliteľa zástupcov spravodlivosti. Šťastný je ten človek, ktorý vstúpil do tône jej žiarivej vlajky a pevne sa jej pridížal. Ten v skutku patrí medzi spoločníkov Karmínovej archy, ktorá sa spomína v Qayyúm-i-Asmá. 194

Vrav: Ó ľud Boží! Svoj chrám prizdob ozdobou dôveryhodnosti a zbožnosti! Potom pomôž svojmu Pánu zástupcami dobrých skutkov a chvályhodnej povahy. Vo Svojich knihách a Svojich písmach a Svojich zvitkoch a Svojich tabuľkách sme ti zakázali rozkoly a sváry a neželali sme si tak nič iné než tvoje povznesenie a pokrok. Toto dosvedčuje nebo i jeho hviezdy a slnce i jeho žiara a stromy i ich lístie a moria i ich vlny a zem i jej poklady. Prosíme Boha, aby pomáhal Svojim milovaným a aby ich podporoval v tom, čo im v tomto požehnanom, tomto mocnom a úžasnom postavení prislúcha. 195

Ďalej sme v inej tabuľke riekli: „Ó ty, ktorý si upriamil zrak na Môj obličaj! Nabádaj ľudí, aby mali bázeň pred Bohom. Pri Bohu! Takáto bázeň je vrchným veliteľom vojaka tvojho Pána. Jej šíkmí sú chvályhodná povaha a dobré skutky. Vďaka nej sa po veky a stáročia otvárali mestá ľudských srdc a vlajky prevahy a víťazstva boli pozdvihnuté nadovšetky iné vlajky.“ 196

197 „Teraz ti spomenieme dôveryhodnosť a jej postavenie z pohľadu Boha, tvojho Pána, Pána Mocného trónu. Jedného dňa z dní sme sa utiahli na Svoj Zelený ostrov. Po príchode sme uzreli tečúce potôčky, obťažkané stromy a slnečné svetlo ihrajúce sa medzi nimi. Keď sme tvár obrátili napravo, uzreli sme to, čo pero nie je schopné popísať, pričom ani nemôže predložiť to, čo na tomto posvätnom, tomto najvýsostnejšom, tomto požehnanom a najvznešnejšom Mieste videl zrak Pána ľudstva. Obrátiac sa potom vľavo, uvideli sme jednu z Krás Najvýsostnejšieho raja stojacu na podstavci svetla, hlasno volajúcu: ‚Ó obyvatelia zeme a neba! Podívejte sa na Moju krásu, Moju žiaru, Moje zjavenie a Mój jas. Pri Bohu, Pravom! Ja som dôveryhodnosť a jej zjavenie a jej krása. Odmením sa každému, kto ku Mne bude ľnúť a spozná Mój stav a Moje postavenie a bude sa pevne držať Môjho lemu. Som Najväčšou okrasou Bahovho ľudu a šatom slávy pre všetkých, ktorí jestvujú v kráľovstve stvorenia. Som zvrchovaným nástrojom pre blahobyť sveta a obzorom uistenia pre všetky bytosti.‘ Tak sme ti zoslali to, čo ľudí priblíži k Pánu stvorenia.“

198 Tento Ukrivdený vždy zvolával národy sveta k tomu, čo ich povznesie a čo ich priblíži k Bohu. Z Najvýsostnejšieho obzoru zažiarilo to, čo neponecháva priestor na váhanie, zamietnutie či popretie. Avšak spurní z toho nemajú úžitok — veru, len to zvýši ich stratu.

199 Ó Shaykh! Prislúcha sa, aby sa duchovní spojili s jeho výsostou šachom (Kiež mu Boh poskytne pomoc!) a dňom i nocou ľnuli k tomu, čo povznesie aj postavenie vlády, aj postavenie národa. Tento ľud sa usilovne zaoberá osvetou ľudských duší a zlepšovaním ich stavu. To dosvedčuje to, čo Najvelebnejšie Pero zoslalo v tejto jasnej tabuľke. Ako často je všetko jednoduché a ľahko dosiahnuteľné, a väčšina ľudí je predsa nedbalá a zaoberá sa tým, čo predstavuje stratu času!

Jedného dňa počas pobytu v Konštantínopole tohto 200
 Ukrivdeného navštívil Kamál Páshá. Naš rozhovor sa zvr-
 tol k námetom užitočným pre ľudí. Povedal, že sa nau-
 čil niekoľkým jazykom. V odpovedi sme poznamenali:
 „Premárnili ste život. Vám i iným vládnym predstaviteľom
 sa patrí, aby zvolali zhromaždenie a zvolili jeden z rozlič-
 ných jazykov a rovnako i jedno z jestvujúcich písem alebo
 aby vytvorili nový jazyk a nové písmo, ktoré by sa deti
 na celom svete učili na školách. Takýmto spôsobom by si
 osvojovali len dva jazyky — jeden vlastný materinský ja-
 zyk a druhý jazyk, v ktorom by sa zhovárali všetky národy
 sveta. Keby sa ľudia pevne držali toho, čo bolo spomenuté,
 celá zem by sa začala považovať za jedinú domovinu a ľudia
 by sa zbavili potreby osvojovať si a vyučovať rozličné jazyky
 a oslobodili by sa od nej.“ Keď bol v Našej prítomnosti, sú-
 hlasil a dokonca preukazoval veľkú radosť a dokonalé uspo-
 kojenie. Potom sme mu riekli, aby túto záležitosť predložil
 vládnym činiteľom a ministrom na to, aby ju mohli usku-
 točniť v rozmanitých krajinách. Avšak napriek tomu, že sa
 často vrátil, aby Nás navštívil, nikdy viac sa k tomuto ná-
 metu nevrátil, hoci to, čo sme navrhli, napomáha súladu
 a jednote národov sveta.

Nádejame sa, že perzská vláda si tento návrh osvojí 201
 a vykoná ho. V súčasnosti boli vymyslené nový jazyk a nové
 písmo. Ak chceš, oznámime ti ich. Naším zámerom je, aby
 všetci ľudia mohli ľnúť k tomu, čo zníži nepotrebnú prácu
 a úsilie, aby ich dni mohli byť vhodne strávené a skončené.
 Vskutku Boh pomáha, pozná, prikazuje a všetko vie.

Ak Boh dá, Perziu bude zdobiť to, o čo bola doposiaľ 202
 ochudobnená, a dospeje k tomu. Vrav: „Ó šach! Pousiluj sa,
 aby všetky národy sveta mohla rozjasniť žiarivá nádhera slnca
 tvojej spravodlivosti. Zrak tohto Ukrivdeného sa neobracia
 k ničomu inému než k dôveryhodnosti, pravdovravnosti,

čistote a ku všetkému, čo ľuďom prospieva.“ Nepovažuj Ho za zradcu. Oslávený buď, ó môj Bože a môj Majster a moja Opora! Pomôž jeho výsosti šachovi, aby vykonával Tvoje zákony a Tvoje prikázania a preukazoval medzi Tvojimi služobníkmi Tvoju spravodlivosť. Ty si vskutku Preštedrý, Pán nesmiernej milosti, nadovšetko Mocný, Všemohúci. Vec Božia sa stala známkou Jeho milosti. Šťastní sú tí, ktorí konajú. Šťastní sú tí, ktorí chápu. Šťastný je človek, ktorý ľnul k pravde odpútaný od všetkého, čo je v nebesiach, i všetkého, čo je na zemi.

203 Ó Shaykh! Vyhľadaj breh Najväčšieho oceánu a potom vstúp do Karmínovej archy, ktorú Boh v Qayyúm-i-Asmá určil pre Bahov ľud. Vskutku sa nesie zemou i morom. Ten, kto do nej vstúpi, je zachránený, a ten, kto sa odvráti, sa pominie. Keby si do nej vstúpil a dospel k nej, obráť tvár ku Kábe Boha, Pomocníka v nebezpečí, Sebedostačujúceho, a vrav: „Ó môj Bože! Úpenlivo Ťa prosím pri Tvojom Najslávnejšom svetle a vskutku všetky Tvoje svetlá sú slávne.“ Nato sa ti pred tvárou dokorán otvorí dvercia Kráľovstva a ty uzrieš to, čo zraky nikdy nevideli a čo sluch nikdy neslyšal. Tento Ukrivdený ťa napomína tak, ako ťa nabádal už i prv, a nikdy nemal pre teba iné pranie, než aby si vkročil do oceánu jedinstvi Boha, Pána svetov. Teraz nastal deň, keď všetko stvorené hlasno volá a oznamuje ľuďom toto zjavenie, prostredníctvom ktorého sa objavilo to, čo bolo utajené a čo sa uchovávalo v poznaní Boha, Mocného, nadovšetko Chváleného.

204 Ó Shaykh! Slyšal si ľúbezné nápevy holubíc prehovoru hrkútajúcich na výhonkoch Lotosového stromu poznania. Teraz načúvaj nôteniu Vtáčat múdrosti pozdvihnutých do Najvýsostnejšieho raja. Vskutku ťa oboznámia s tým, čoho si nie si vôbec vedomý. Naslúchaj tomu, čo Jazyk moci a sily vyriekol v Knihách Boha, Túžby každého chápujúceho

srdca. V tomto okamihu sa z Lotosového stromu, za ktorý už žiadna cesta nevedie a ktorý je v srdci Najvyšostnejšieho raja, ozval Hlas prikazujúci Mi, aby som ti uviedol to, čo bolo zoslané v knihách a tabuľkách, a to, čo vyriekol Môj Predchodca, ktorý za toto Veľké oznámenie, túto Priamu cestu, položil život. On vraví — a On vskutku rečie pravdu: „Keď som sa o Ňom zmieňoval, zapísal som tieto skvostné slová: „Žiadna Moja zmienka sa o Ňom nemôže zmeniť a rovnako ani nič, čo sa spomína v Bayáne.““ A ďalej ohľadne tohto Najmocnejšieho zjavenia, tohto Veľkého oznámenia, riekol (Kiež by bol povznesený a oslávený!): „On je povznesený a oslávený nad schopnosť hocikoho, aby Ho zjavil, s výnimkou Jeho samotného, či nad popis ktoréhokolvek z Jeho stvorení. Ja sám som len prvým služobníkom, ktorý v Neho a Jeho znamenia verí a ktorý z prvých plodov raja Jeho poznania vníma lúbezné vône Jeho slov. Veru, pri Jeho sláve! On je Pravda. Niet iného Boha okrem Neho. Na Jeho príkaz všetci vstali.“ Takéto slová spievala Holubica pravdy na výhonkoch Božského Lotosového stromu. Blažený je ten, kto načúval jej Hlasu a napil sa z oceánov Božského prehovoru, ktoré sa ukrývajú v každom z týchto slov. V inej súvislosti Hlas bayánsky hlasno zvolal z najvyšostnejších vetiev. On vraví (Nech je blahoslavený a oslavovaný!): „V roku deväť sa vám dostane všetkého dobra.“ Pri inej príležitosti vraví: „V roku deväť dospejete do Prítomnosti Božej.“ Tieto nápevy, ktoré vyriekli Vtáčatá miest Poznania, súhlasia s tým, čo Milosrdný zoslal v Koráne. Blahoslavení sú chápujúci ľudia! Blahoslavení sú tí, ktorí k nemu dospejú!

Ó Shaykh! Prisahám pri Bohu! Rieka milosrdenstva 205
plynie a Oceán prehovoru sa vlní a Slnce zjavenia jasne žiari. S odpútaným srdcom a otvorenou náručou a vyslovene pravdovravným jazykom odriekaj tieto výstavné slová, ktoré zjavil Môj Predchodca — Prvotný bod. Oslovujúc

EPIŠTOLA SYNOVI VLKA

jeho ctihodnosť 'Azíma vraví (Nech je oslavovaný Jeho prehovor!): „Toto je vskutku to, čo sme ti prisľúbili skôr, než sme odvetili na tvoje volanie. Počkej len, kým od času Bayánu neuplynie deväť. Potom vykrični: ‚Blahoslavený buď preto Boh, Najznamenitejší z Tvorcov!‘ Vrav: Toto je vskutku Oznámenie, ktoré nepochopil nik okrem Boha. Vy si ho však v onen deň nebudete vedomí.“ V roku deväť povstalo toto Najväčšie zjavenie a oslnivo zažiarilo nad obzorom Božej vôle. Nik ho nemôže poprieť okrem toho, kto je nedbalý a pochybuje. Prosíme Boha, aby Svojim služobníkom pomohol, aby sa k Nemu navrátili, a prosíme o odpustenie za to, čo v tomto márnom živote spáchali. On je vskutku Odpúšťajúci, Prepačujúci, nadovšetko Milosrdný. V inej súvislosti vraví: „Som prvý služobník, ktorý v Neho a v Jeho znamenia verí.“ Podobným spôsobom vraví v Perzskom Bayáne: „On je vskutku Ten, kto za všetkých okolností zvestuje: ‚Číra pravda je, že Ja som Boh!‘“ A tak ďalej (Nech je blahoslavený a oslavovaný!). To, čo sa Božskosťou a Božstvom myslí, bolo už prv uvedené. V pravde sme roztrhli závoje a odhalili to, čo ľuďi priblíži k Bohu, ktorý skláňa ľudské šije. Šťastný je ten, kto dospel k spravodlivosti a poctivosti v tejto Milosti, ktorá obklopila všetko, čo je v nebesiach, a všetko, čo je na zemi, tak ako to prikázal Boh, Pán svetov.

206 Ó Shaykh! Nestranne načúvaj nápevom Evanjelia. Keď prorokuje to, čo nadíde, vraví (Nech je Jeho prehovor oslávený!): „Ale o tom dni a o tej hodine nevie nikto, ani anjeli v nebi ani Syn, iba Otec.“ Otcom sa v tejto súvislosti myslí Boh (Povznesená buď Jeho sláva!). On je vskutku Pravý vzdelávateľ a Duchovný učiteľ.

207 Joel vraví: „Lebo deň Hospodinov bude veľký a strašný veľmi, a kto ho znesie?“ Po prvé, vo výsostnom prehovore uvedenom v Evanjeliu vraví, že si nik nie je vedomý času zja-

venia, že ho nik nezná okrem Boha, Vševediaceho, ktorý si je vedomý všetkého. Po druhé, uvádza veľkoleposť zjavenia. Podobne vraví v Koráne: „Na čo sa jeden druhého vypytuje? Na Veľké oznámenie.“ Toto je to Oznámenie, ktorého veľkoleposť sa spomína vo väčšine Kníh dávnych i nedávnejších. Toto je to Oznámenie, ktoré otriaslo údmi ľudstva až na tých, pri ktorých bol Boh, Ochranca, Pomocník, Útecha, ochotný urobiť výnimku. Ľudia skutočne na vlastné oči zakúsili, ako boli všetci ľudia a všetky veci uvrhnuté v zmätok a boli žalostne zmätené až na tých, pri ktorých sa Boh rozhodol urobiť výnimku.

Ó Shaykh! Preveľká je to Vec a preveľké Oznámenie! 208
 Trpezlivo a pokojne premýšľaj o žiarivých znameniach a výsostných slovách a všetkom, čo bolo v týchto dňoch zjavené. Azda sa ti podarí poňať tajomstvá, ktoré sa v Knihách skrývajú, a budeš sa môcť usilovať viesť Jeho služobníkov. Vnútorým sluchom načúvaj Hlasu Jeremiášovmu, ktorý vraví: „Och, veď preveľký je to deň a nemá rovného.“ Keby si pozoroval zrakom nestranným, uzrel by si veľkoleposť toho dňa. Započúvaj sa do Hlasu tohto Vševediaceho poradcu a nedovoľ, aby si bol ochudobnený o milosrdenstvo, ktoré prekonalo všetko stvorené, viditeľné i neviditeľné. Dopraj sluchu spevu Dávidovmu. Ten vraví: „Kto ma uvedie do ohradeného mesta?“ Ohradeným mestom je 'Akká, ktorá sa menuje Najhorším väzením a ktorá má pevnosť a mocné hradby.

Ó Shaykh! Prečítaj si to, čo Izajáš vyslovil vo Svojej 209
 knihe. Vraví: „Vyjdí si na vysoký vrch, zvestovateľu dobrých vecí, Sione! Povýš mocne svoj hlas, zvestovateľu dobrých vecí, Jeruzaleme! Povýš, neboj sa! Povedz mestám Júdovým: ‚Hľa, váš Boh! Hľa, Pán Hospodin príjde ako mocný, a jeho rameno mu bude panovať.‘“ V tento deň sa objavili všetky znamenia. Veľké mesto zostúpilo z nebies a Sión sa trasie

EPIŠTOLA SYNOVI VLKA

a jasá radosťou nad zjavením Božím, pretože z každej strany začul Hlas Boží. V tento deň Jeruzalem dospel k novému Evanjeliu, pretože na mieste sykamory stojí céder. Jeruzalem je pútnickým miestom pre všetky národy sveta a menuje sa Svätým mestom. Spolu so Siónom a Palestínou sa zahŕňa do týchto oblastí. Preto bolo povedané: „Blahoslavený je človek, ktorý sa vysťahoval do ‘Akky.“

210 Ámos vraví: „Hospodin bude revať zo Sióna a z Jeruzalema vydá svoj hlas; smútiť budú pasienky pastierov, a uschne temeno Karmela.“ Karmel bola v Knihe Božej označená za Horu Božiu a Jeho Vinicu. Práve tu bol vďaka milosti Pána zjavenia vystavaný Svätostánok slávy. Šťastní sú tí, ktorí k nej dospejú. Šťastní sú tí, ktorí k nej nasmerujú tvár. A podobne vraví: „Náš Boh príde a nebude mlčať.“

211 Ó Shaykh! Premýšľaj nad týmito slovami, ktorými Ten, kto je Túžba sveta, oslovil Ámosa. Vraví: „Priprav sa v ústrety svojmu Bohu, Izraelu! Lebo hľa, ten, ktorý utvoril vrchy a stvoril vietor a ktorý oznamuje človekovi, čo myslí; ktorý činí rannú zoru mrákavou a kráča po výšinách zeme, Hospodin, Boh Zástupov, je jeho meno!“ Vraví, že činí rannú zoru mrákavou. Tým sa myslí, že ak by sa niekto v čase Prejavu Toho, kto prehovoril na Sinaji, považoval za pravú rannú zoru, prostredníctvom moci a sily Božej sa premení v mrákavu. Ten je skutočne falošným brieždením, i keď by si myslel, že je pravým. Beda mu a beda tým, ktorí ho nasledujú bez jasných znamení od Boha, Pána svetov.

212 Izajáš vraví: „...bude vyvýšený len sám Hospodin toho dňa.“ Ohľadne výnimočnosti zjavenia vraví: „Vojdi do skaly a skry sa v prachu pred strachom Hospodinovým a pred slávou jeho majestátnosti.“ A v inej súvislosti vraví: „Veseliť sa bude z toho púšť a vyschlá pustina, plesať bude step a zkvitne jako voňavá ruža jasná, bude, bude rozkošne kvitnúť a plesať, áno, plesať a radostne prespevovať; dá sa jej

sláva Libanona, nádhera Karmela a Sárona; ony uvidia slávu Hospodinovu, nádheru nášho Boha.“

Tieto úryvky si nevyžadujú výklad. Sú jasné a zjavné sta
213
slnce a lesknú sa a žiaria sta samo svetlo. Každého nestran-
ného človeka vedie vôňa týchto slov do záhrady porozu-
menia, a tak dospeje k tomu, čo je väčšine ľudí zahalené
a zatarasené. Vrav: Buďte bohobojní, ó ľudia, a nenasle-
dujte pochybnosti tých, ktorí hlasno volajú, ktorí porušili
Zmluvu Boha a Jeho Závety a popreli Jeho milosrdenstvo,
ktoré predchádzalo všetkému, čo je v nebesiach, a všetkému,
čo je na zemi.

A podobne vraví: „Povedzte tým, ktorí sú bojzlivého
214
srdca: Buďte silní! Nebojte sa! Hľadte na vášho Boha ...“
Tento blahoslavený verš je dôkazom veľkoleposti zjavenia
a veľkoleposti Veci, keďže zvuk Trúbky nevyhnutne musí
po svete rozšíriť zmätok a medzi všetkými ľuďmi strach
a triašku. Blažený je ten, koho rozjasnilo svetlo dôvery
a odpútanosti. Súženie onoho Dňa mu nebude prekážkou
ani ho neznepokojí. Tak riekol Jazyk prehovoru, ako mu
prikázal Ten, kto je nadovšetko Milosrdný. On je vskutku
Presilný, Všemohúci, všetko si Podmaňujúci, nadovšetko
Mocný. Tým, ktorí sú obdarení slyšiacim sluchom a vi-
diacim zrakom, sa prislúcha, aby premýšľali nad týmito
výsostnými slovami. V každom z nich sa ukrývajú oce-
ány vnútorného významu a vysvetlenia. Azda slová, ktoré
Ten, kto je Pán zjavenia, vyriekol, umožnia Jeho služob-
níkom, aby s najväčšou radosťou a žiarivosťou dospeli
k Zvrchovanému cieľu a Najvýsostnejšiemu vrcholku —
miestu rozbresku tohto Hlasu.

Ó Shaykh! Keby si uzrel, i keď na menej než uchom ihly,
215
dych Môjho prehovoru, opustil by si svet a všetko, čo v ňom
je, a nasmeroval by si tvár k svetlám obličaja Vytúženého.
V stručnosti, vo výrokocho Toho, kto je Duch (Ježiš), sa

ukrývajú nespočetné významy. Spomenul mnohé záležitosti, ale keďže nenašiel nikoho, kto by mal slyšiaci sluch či vidiaci zrak, rozhodol sa, že väčšinu týchto záležitostí utají. Tak, ako vraví: „Ale teraz ich nemôžete zniesť.“ To Miesto rozbresku zjavenia vraví, že v ten deň Ten, kto je Prislúbený, zjaví to, čo má nadísť. V súlade s tým Najvysostnejšie pero oznámilo a prorokovalo v Kitáb-i-aqdas, v tabuľkách kráľom, v Lawḥ-i-Ra'ís a v Lawḥ-i-Fu'ád väčšinu z toho, čo sa na tejto zemi udialo.

216 V Kitáb-i-aqdas bolo zjavené nasledovné: „Ó krajina Ťá (Teherán)! Nech ťa nič nezarmúti! Veď Boh si ťa vyvolil za zdroj radosti pre celé ľudstvo. Ak to bude Jeho vôľa, požehná tvoj trón spravodlivým panovníkom, ktorý zhromaždí Božie stádo rozohnané vlkami. Takýto panovník s radosťou a s potešením obráti tvár k Bahovmu ľudu a zahrnie ho priazňou. On v Božích očiach vskutku patrí ku klenotom medzi ľuďmi. Na ňom nech naveky spočínie sláva Božia a sláva všetkých, ktorí prebývajú v kráľovstve Jeho zjavenia.“ Tieto verše boli zjavené kedysi. Teraz však bol zoslaný nasledovný verš: „Ó Bože, môj Bože! Bahá Ťa úpenlivo prosí a žiada Ťa pri svetlách Tvojho obličaja a vlnách oceánu Tvojho zjavenia a žiarivej nádhere Slnca Tvojho prehovoru, aby si pomohol šachovi, aby bol nestranný a poctivý. Ak by si si to prial, taktiež prostredníctvom neho požehnaj trón právomoci a zvrchovanosti. Si schopný činiť, čo sa Ti páči. Niet iného Boha okrem Teba, ktorý slyšíš a si pripravený odpovedať.“ „Raduj sa veľkou radosťou, pretože ťa Boh učinil „Úsvitom Svojho svetla“, keďže sa v tebe zrodil Prejav Jeho slávy. Teš sa z mena, ktoré ti bolo dané, mena, skrze ktoré vrhla svoju žiaru Dennica milosti a skrze ktoré sa rozjasnili zem i nebesia. Onedlho sa stav tvojich záležitostí zmení a liace moci padnú do rúk ľudu. Vskutku, tvoj Pán je Vševediaci. Jeho právomoc zahŕňa všetko. Bud' uistená o milostivej priazni

svojho Pána. Zrak Jeho láskyplnosti bude k tebe na večnosť nasmerovaný. Blíži sa deň, keď sa tvoj nepokoj zmení v mier a v pokoj. Tak to bolo nariadené v úžasnej knihe.“

A podobne bolo v Lawḥ-i-Fu'ád a v tabuľke kráľovi parížskemu (Napoleonovi III.) i v iných tabuľkách zjavené to, čo každého nestranného človeka povedie, aby dosvedčil moc, majestátnosť a múdrosť Boha (Povznesená buď Jeho sláva!). Keby sa ľudia dívali zrakom spravodlivosti, uvedomili by si tajomstvá tohto blahoslaveného verša: „Niet ničoho zeleného či uschnutého, čo by nebolo zaznamenané jasným písmom.“ A pochopili by ho. V tento deň im však to, že ľudia zamietli pravdu, zabránilo, aby pochopili to, čo v pravde zoslal Ten, kto je Zjaviteľ, Pradávný z dní. Milostivý Bože! Na každej strane sa objavili jasné znamenia a ľudia sú predsa väčšinou ochudobnení o výsadu uzrieť ich a pochopiť. Úpenlivo prosíme Boha, aby poskytol pomoc na to, aby všetci ľudia spoznali perly ukrývajúce sa v lastúrach Najväčšieho oceánu a vykriekli: „Pochválený buď Ty, ó Bože svetov!“

Ó zhromaždenie nestranných! Pozorujte a premýšľajte o vlnách oceánu prehovoru a poznania Boha, aby ste mohli vnútorným i vonkajším jazykom dotvrdiť to, že u Neho sa nachádza poznanie všetkého, čo je v Knihe. Nič Jeho poznaniu neunikne. On vskutku prejavil to, čo bolo ukryté, keď pri Svojom návrate nastúpil na trón bayánsky. Všetko, čo bolo zoslané, slovo po slove na zemi nastalo a nastane. Nikomu nezostáva možnosť, aby sa, či už odvrátil, alebo opo-
218

noval. Ale keďže je nestrannosť zneuctená a utajená, väčšina ľudí prevráva tak, ako im nariaďujú vlastné plané výmysly.
219

Ó Bože, môj Bože! Nezabráň Svojim služobníkom, aby obrátili tvár k svetlu istoty, ktoré svitlo nad obzorom Tvojej vôle, a nedovoľ, ó môj Bože, aby boli ochudobnení o oceány Tvojich znamení. Oni sú, ó môj Pane, Tvojimi služob-

EPIŠTOLA SYNOVI VLKA

níkmi v Tvojich mestách a Tvojimi nevoľníkmi v Tvojich zemiach. Ak k nim nebudeš milosrdný Ty, kto im potom preukáže milosrdenstvo? Vezmi za ruku, ó môj Bože, tých, ktorí sa topia v mori planých výmyslov, a vykúp ich Svojou mocou a Svojou zvrchovanosťou. Zachráň ich teda rukami Svojej moci. Si schopný činiť, čo si praješ, a v pravej ruke Ti spočívajú liace všetkého, čo je v nebesiach, a všetkého, čo je na zemi.

220 Podobným spôsobom riekol Prvotný bod: „Podívajte sa na Neho Jeho vlastnými očami. Keby ste sa na Neho dívali očami iných, nikdy by ste Ho nespoznali a neznali.“ To sa netyka ničoho iného než tohto Najväčšieho zjavenia. Blažení sú tí, ktorí súdia nestranne. A podobne vraví: „Ročný zárodok, ktorý v sebe skrýva možnosti zjavenia, ktoré má nadísť, je obdarený schopnosťou prevyšujúcou spojené sily celého Bayánu.“ Táto radostná zvesť Bayánu a Kníh minulých sa opakovane pod rôznymi menami spomína v početných knihách. Vari ľudia budú poctivo posudzovať to, čo povstalo a zažiarilo nad obzorom vôle Boha, Pána Mocného trónu.

221 Ó Shaykh! Riekni ľudu bayánskemu: „Uvažujte o týchto blahoslavených slovách. On vraví: ‚Celý Bayán je len listom spomedzi listov Jeho raja.‘ Bud' nestranný, ó ľud, a nebud' z tých, ktorí sú v Knihe Boha, Pána svetov, započítaní medzi zatratených.“ Blahoslavený Lotosový strom stojí v tento deň pred tvojou tvárou obťažkaný nebeskými, novými a úžasnými plodmi. Pohliadni naň odpútaný od všetkého okrem neho. Tak prehovoril Jazyk moci a sily na tomto mieste, ktoré Boh ozdobil krokmi Svojho Najväčšieho mena a Mocného oznámenia.

222 A podobne vraví: „Než uplynie deväť od zrodu tejto Veci, podstata stvoreného sa neprejaví. Všetko, čo si doposiaľ videl, je len etapou od plačlivého zárodku, kým ho nezaodějeme telom. Bud' trpezlivým, kým neuzrieš nové stvo-

renie. Vrav: „Blahoslavený buď preto Boh, Najznamenitejší z Tvorcov!“ A podobne riekol ohľadne moci tohto zjavenia: „Pre Toho, koho Boh prejaví, je zákonným, aby odmietol toho, kto je na zemi najväčším, keďže ten je len tvorom v Jeho zovretí a všetky veci obdivujú Jeho. Po Ĥine (68) vám bude daná Vec, ktorú spoznáte.“ A taktiež vraví: „S úplnou istotou vedz a prostredníctvom stanoveného a najneodvolateľnejšieho rozhodnutia, že On (Povznesená buď Jeho sláva a blahorečená Jeho moc a posvätená Jeho svätosť a oslávená Jeho veľkoleposť a velebené Jeho konanie!) so všetkým oboznamuje prostredníctvom ich vlastného ja. Kto Ho teda môže poznať inak než prostredníctvom Neho samého?“ A ďalej vraví (Kiež by bol povznesený a oslávený!): „Vyvaruj sa, vyvaruj sa toho, aby ťa od Neho v dňoch Jeho zjavenia stá závojom oddelil Váhid Bayánu (osemnásť písmen Žijúceho), pretože tento Váhid je v Jeho očiach len stvorením. A vyvaruj sa, vyvaruj sa toho, aby Ťa od Neho stá závojom oddelili slová zoslané v Bayáne.“ A opätovne vraví (Nech je povznesený!): „Nehľad na Neho iným zrakom než Jeho vlastným. Veď každý, kto na Neho hľadá Jeho zrakom, Ho spozná. Inak mu bude zahalený. Ak by si hľadal Boha a Jeho prítomnosť, hľadaj Jeho a dívaj sa na Neho.“ A podobne vraví: „Je pre teba lepšie, aby si odriekal čo i len jeden verš Toho, koho Boh prejaví, než aby si zapísal celý Bayán, pretože v onen deň ťa ten jeden verš dokáže spasit', kým celý Bayán ťa nespasí.“

Vrav: Ó ľud bayánsky! Buď nestranný, buď nestranný! A opäť: Buď nestranný, buď nestranný! Nebuď z tých, ktorí počas dňa a v čase noci spomínajú Prejav veci Božej a ktorí pritom, keď sa skrze Svoju milosť objaví a keď sa Obzor zjavenia rozjasní, vyslovia nad Ním taký rozsudok, ktorý vyvolá nárek obyvateľov Kráľovstva a Ríše slávy a tých, čo krúžili okolo vôle Boha, Vševediaceho, nadovšetko Múdrehu.

223

224 Rozjímaj o týchto výsostných slovách. On vraví: „Ja v Neho vskutku verím ako i v Jeho vieru a v Jeho Knihu a v Jeho svedectvá a v Jeho konanie a vo všetko, čo od Neho ohľadne nich prichádza. Som hrdý na to, že som s Ním spriaznený, a som pyšný na to, že v Neho verím.“ A podobne vraví: „Ó obec bayánska a všetci, ktorí v nej sú! Uznajte obmedzenia, ktoré sú na vás uvalené, pretože priamo samotný Bod Bayánu veril v Toho, koho Boh prejaví, už prv než bolo všetko stvorené. Na to som vskutku hrdý pred všetkými, ktorí sú v kráľovstve nebies a zeme.“ Pri Bohu! Všetky atómy vesmíru vzlykajú a nariekajú nad krutosťou, ktorú spáchali svojhlaví spomedzi ľudu bayánskeho. Kamže sa podeli tí, ktorí sú obdarení chápaním a sluchom? Úpenlivo prosíme Boha (Nech je blahoslavený a oslavovaný!), aby ich zvolal a napomínal ich k tomu, čo im prospeje, a zadržal ich pred tým, čo im uškodí. On je v pravde Presilný, všetko si Podmaňujúci, nadovšetko Mocný.

225 A podobne vraví: „Nedovoľte, aby vás stáby závoj oddelil od Boha po tom, čo sa zjaví. Pretože všetko, čo bolo v Bayáne povznesené, predstavuje len prsteň na Mojej ruke a Ja samotný som vskutku len prsteň na ruke Toho, koho Boh prejaví (Nech je oslavovaná Jeho zmienka!). Otáča ním tak, ako sa Mu páči, kvôli čomukoľvek, čo sa Mu zapáči, a skrze čokoľvek, čo sa Mu páči. On je vskutku Pomocník v nebezpečí, Najvyšší.“ A podobne vraví: „Keby z každého na zemi učinil Proroka, všetci by v samotnej pravde boli v očiach Boha počítaní za Prorokov.“ A podobne vraví: „V deň zjavenia Toho, koho Boh prejaví, si z Jeho pohľadu budú všetci prebývajúci na zemi rovní. Kohokoľvek určí za Proroka, ten vskutku bol Prorokom od začiatku, ktorý nemá začiatok, a zostane ním až do konca, ktorý nemá konca, keďže ide o konanie Božie. A kohokoľvek učiní Zástupcom, ten bude vo všetkých svetoch

Zástupca, pretože ide o konanie Božie. Pretože vôľa Božia sa nemôže zjaviť inak než prostredníctvom Jeho vôle a ani Jeho pranie sa nemôže prejavíť inakšie než skrze Jeho pranie. On je vskutku všetko si Pokorujúci, Všemohúci, zo všetkých Najvyšší.“

V stručnosti, v každej chvíli uvádzal to, čo vedie k premene, pokroku, povzneseniu a vedeniu ľudí. Niekoľko nesp spravodlivých sa však stalo závojom a neprekonateľnou prekážkou a zabránilo ľuďom, aby sa obrátili ku svetlám Jeho Obličaja. Prosíme Boha, aby ich Svojou zvrchovanosťou odvrhol a chopil sa ich Svojou prenikavou mocou. On je vskutku Pán sily, Mocný, nadovšetko Múdry. 226

A podobne vraví: „On (Nech je oslavovaná Jeho spomienka!) sa podobá slncu. Keby predeň umiestnili nespočetné zrkadlá, každé by podľa svojej schopnosti odrážalo nádheru tohto slnca a keby predeň neumiestnili žiadne, i tak by vychádzalo a zapadalo, a jedine zrkadlá by boli zahalené pred jeho svetlom. Ja som si vskutku dostal povinnosti a nabádal som tento ľud a vytváral som spôsoby, pomocou ktorých sa môžu obrátiť k Bohu, svojmu Pánu, a uveriť v Boha, svojho Stvoriteľa. Ak sa v deň Jeho zjavenia k Nemu budú hlásiť všetci, ktorí sú na zemi, Moja najvnuťtornejšia bytosť sa bude radovať, pretože tak všetci dospejú na vrchol svojho jestvovania a budú privedení tvárou v tvár so svojím Milovaným a v miere najplnšej možnej vo svete bytia uznajú nádheru Toho, kto je Túžba ich srdc. Ak nie, duša mi skutočne zosmutnie. Naskutku som všetko vychovával s týmto zámerom. Ako teda môže byť niekto pred Ním zahalený? Pre toto som volal k Bohu a i naďalej k Nemu budem volať. On je vskutku blízko, pripravený odpovedať.“ 227

A podobne vraví: „Oni dokonca aj tomu Stromu, ktorý nie je ani z Východu, ani zo Západu, odmietnu dať meno veriaci. Veď keby Ho tak mali pomenovať, nepoda- 228

rilo by sa im Ho zarmútiť.“ Či si sluchom slyšal, ó svete, s akou bezmocnosťou boli tieto slová zjavené z úsvitu vôle Toho, kto je Miesto rozbresku všetkých mien? On vraví: „Vzdelával som všetkých ľudí, aby mohli uznať toto zjavenie, a ľud bayánsky predsa odmieta dokonca priznať i meno veriaci tomu blahoslavenému Stromu, ktorý nepatrí ani k Východu, ani k Západu.“ Beda, beda pre to, čo Ma postihlo! Pri Bohu! V rukách toho, koho som vychoval (Mírzu Yaḥyá) Ma dňom i nocou postihlo to, čo rozžialilo Svätého Ducha a obyvateľov Svätostánku veľkoleposti Boha, Pána tohto úžasného dňa.

229 Podobne vyvracajúc mienku niektorých neveriacich, vraví: „Pretože nik nezná čas zjavenia okrem Boha. Nech sa objaví kedykoľvek, všetci musia uznať Bod pravdy a vzdávať Bohu vďaku.“ Tí, ktorí sa odo Mňa odvrátili, hovorili rovnako, ako hovorili nasledovníci Jána (Krstiteľa). Pretože oni tiež oponovali Tomu, kto bol Duch (Ježiš), vraviac: „Zriadenie Jánovo sa ešte neskončilo, prečo si prišiel?“ I teraz tí, ktorí Nás zamietli, vyriekli to, čo rozvzdychalo a rozžialilo všetko stvorené, i keď Nás nikdy nepoznali a nikdy si neboli vedomí základov tejto Veci, nevediac od koho pochádza a čo znamená. Pri Mojom živote! Nemí sa nikdy nemôžu porovnávať s Tým, kto v sebe stelesňuje kráľovstvo prehovoru. Buďte bohabojní, ó ľudia, a prečítajte si to, čo bolo s pravdou zoslané vo ôsmej kapitole šiesteho Váhida v Bayáne, a nebuďte z tých, ktorí sa odvrátili. Podobne prikázal: „Raz za každých devätnásť dní si treba prečítať túto kapitolu, aby azda neboli zahalení v čase zjavenia Toho, koho Boh prejaví, úvahami netýkajúcimi sa veršov, ktoré boli a stále i sú najzávažnejším zo všetkých dôkazov a svedectiev.“

230 Ján, syn Zachariášov, riekol to, čo riekol i Môj Predchodca: „...a hovoril: Čiňte pokánie, lebo sa priblížilo

nebeské kráľovstvo. ... Ja vás krstím vodou na pokánie, ale ten, ktorý prichádza po mne je mocnejší ako ja, ktorého obuv nosiť nie som hoden.“ Tak Môj Predchodca na znak poddanosti a pokory riekol: „Celý Bayán je len listom medzi listami Jeho raja.“ A podobne riekol: „Som prvý, kto Ho uctieva, a som pyšný na to, že som s Ním spriaznený.“ A predseda, ó ľudia, ľud bayánsky konal tak, že Dhi'l-Jawshan, Ibn-i-Anas a Ašbahí pred takými činmi vyhľadávali a ešte stále vyhľadávajú útočisko u Boha. Tento Ukrivdený sa pred tvárou všetkých náboženstiev dňom i nocou zaoberal tým, čo vedie k povzneseniu veci Božej, kým títo ľudia ľnuli k tomu, čo potupuje a zraňuje.

A podobne vraví: „Spoznajte Ho podľa Jeho veršov. Čím väčšmi budete zanedbávať snahu o to, aby ste Ho spoznali, tým žalostnejšie budete zahalení do ohňa.“ Ó vy spomedzi ľudu bayánskeho, ktorí ste sa od Mňa odvrátili! Premýšľajte nad týmito najvýsostnejšími slovami, ktoré vyšli z prameňa prehovoru Toho, kto je Bodom poznania. Načúvajte v tomto okamihu týmto slovám. On vraví: „V ten deň Dennica pravdy osloví ľud bayánsky a bude odriekať túto koránsku súru: ‚Vrav: Ó vy neveriaci! Neuctievam to, čo uctievať vy, a vy neuctievate to, čo uctievam Ja. Ja nikdy nebudem uctievať to, čo uctievať vy, a ani vy nebudete uctievať to, čo uctievam Ja. Vy si majte svoje náboženstvo, a Ja Moje náboženstvo.‘ Milostivý Bože! Bez ohľadu na tieto jasné výroky a tieto žiarivé a oslnivé známky sa všetci zaoberajú vlastnými márnymi predstavami, nie sú si vedomí Vytúženého a sú od Neho oddelení závojom. Ó vy, ktorí ste zišli z cesty! Zobudte sa zo spánku nedbalosti a naslúchajte týmto slovám Môjho Predchodcu. Ten vraví: „Strom prijatia sa skrže odvrátenie od Neho počíta za strom odmietnutia a strom odmietnutia sa skrže obrátenie k Nemu počíta za strom prijatia.“ A podobne vraví: „Ak by si niekto náro-

koval na zjavenie a nepredložil by žiaden dôkaz, neoponujte Mu a nezarmúťte Ho.“ V stručnosti, tento Ukrivdený nocou i dňom vyslovoval slová: „Vrav: Ó vy neveriaci!“ Azda sa to stane prostriedkom prebudenia ľudí a ozdobí ich to ozdobou nestrannosti.

232 A teraz rozjímaj o týchto slovách, ktoré šíria dych zúfalstva, keď žalostne volá k Bohu, Pánu svetov. Vraví: „Oslavovaný buď Ty, ó Môj Bože! Dosvedčuj, že prostredníctvom tejto Knihy som so všetkým stvoreným uzavrel zmluvu ohľadne posolstva Toho, koho prejavíš, ešte skôr, ako bola ustanovená zmluva ohľadne Môjho vlastného posolstva. Ty a tí, ktorí v Tvoje znamenia uverili, sú postačujúcimi svedkami. Ty Mi vskutku postačuješ. Do Teba som vložil Svoju dôveru a Ty vskutku berieš do úvahy všetko.“

233 V inej súvislosti vraví: „Ó Zrkadlá sťa Slnce! Podívaj sa na Slnce pravdy! Vskutku ste od neho závislé, keď by ste to tak vnímali! Všetky ste sťa ryby pohybujúce sa v morských vodách oddeľujúce sa od neho závojom, a predsa sa pýtajúce, od čoho že to závisia.“ A podobne vraví: „Šťažujem sa ti, ó Zrkadlo Mojej štedrosti, na všetky ostatné Zrkadlá. Všetky na Mňa hľadia prostredníctvom vlastných fariieb.“ Tieto slová boli zoslané zo Zdroja zjavenia Preštedrého a určené Siyyidovi Javádovi známemu ako Karbilá'í. Boh dosvedčuje a svet Mi je svedkom, že tento Siyyid stál pri tomto Ukrivdenom a dokonca napísal podrobnú obranu voči tým, ktorí sa odo Mňa odvrátili. Navyše sme Ḥaydarovi-‘Alímu zaslali dve správy, v ktorých dosvedčil zjavenie Pravého a v ktorých sú jasné a zrejmé dôkazy toho, že sa odvrátil od všetkého okrem Neho. Siyyidov rukopis je nezameniteľný a každý ho pozná. Učinili sme tak s tým cieľom, aby tí, ktorí Nás popreli, azda mohli dospieť k živým vodám uznania, a tých, ktorí sa odvrátili, aby mohlo rozjasniť svetlo obrátenia sa. Boh Mi je svedkom, že tento Ukrivdený

nemá iný zámer než odovzdávať Slovo Božie. Blahoslavení sú nestranní a beda tým, ktorí sa odvrátili. Tí, ktorí sa odo Mňa odvrátili, častokrát kuli úklady a rozličným spôsobom podlo konali. Pri jednej príležitosti si zaobstarali podobizňu tohto Siyyida, pripevnili ho na papier spolu s ďalšími a korunovali portrétom Mírzu Yaḥyu. V stručnosti, chopili sa každého prostriedku, aby popreli Pravého. Vrav: „Pravý prišiel tak zjavne ako žiariace slnce. Och, škoda, že prišiel do mesta slepcov!“ Spomínaný Siyyid nabádal popieračov a zvolával ich k Najvysostnejšiemu obzoru, ale nepodarilo sa mu urobiť od tlačok do kameňov, do ktorých sa nič neodtlačí. Ohľadne neho riekli to, pre čo hľadal útočisko u Boha (Povznesená buď Jeho sláva!). Prosby, ktoré poslal tomuto Svätému dvoru, sa teraz nachádzajú v Našom vlastníctve. Šťastní sú nestranní.

Teraz sa zamysli nad sťažnosťou Prvotného bodu voči Zrkadlám. Azda sa ľudia zobudia, obrátia sa od ľavice plánných výmyslov a predstáv k pravici viery a istoty a uvedomia si to, od čoho boli oddelení závojom. Skutočne práve s cieľom spoznať túto Najväčšiu vec vyšli zo sveta nebytia do sveta bytia. A podobne vraví: „Zasväť, ó môj Bože, celý tento Strom Jemu, aby sa z neho mohli zjaviť všetky plody, ktoré v ňom Boh stvoril pre Toho, skrze ktorého sa Boh rozhodol zjaviť všetko, čo sa Mu zapáči. Pri Tvojej sláve! Neprial som si, aby tento Strom niekedy niesol vetvy, lístie či plody, ktoré by sa pred Ním v deň Jeho zjavenia nesklonili či ktoré by Ťa skrze Neho odmietli velebiť tak, ako prináleží sláve Jeho nadovšetko Slávneho zjavenia a výsostnosti Jeho Najvysostnejšieho utajenia. A keby si, ó môj Bože, na Mne uzrel nejaké vetvy, lístie či plody, ktoré sa pred Ním v deň Jeho zjavenia nesklonili, odtni ich, ó môj Bože, od onoho Stromu, pretože nepatria ku Mne a ani sa ku Mne nenavrátia.“

235 Ó ľud bayánsky! Prisahám pri Bohu! Tento Ukrivdený nemal žiaden iný zámer než prejavíť Vec, ktorú dostal za úlohu zjaviť. Keby si Mu vnútorným sluchom naslúchal, slyšal by si z každého údu, orgánu, žily a dokonca z každého jedného vlasu tohto Ukrivdeného to, čo by rozochvelo a uchvátilo Zhromaždenie na výsostiach a svet stvorenia.

236 Ó Hádí! Slepý fanatizmus dôb minulých zadržal nešťastné tvory od Priamej cesty. Rozjímaj o šiitskom vyznaní. Dvanásťsto rokov volali: „Ó Qá'im!“ A nakoniec všetci nad Ním vyslovili rozsudok smrti a spôsobili, že vystál mučeníctvo, bez ohľadu na to, že v Pravého (Povznesená buď Jeho sláva!), v Pečať Prorokov a vo Vyvolených verili, prijímali Ich a uznávali. Teraz načim chvíľku premýšľať, aby sa azda odhalilo to, čo sa dostalo medzi Pravého a Jeho stvorenia, a aby sa dostali na známosť skutky, ktoré boli príčinou opovnovania a popretia.

237 Ó Hádí! Slyšali sme vzdychanie kazateľníc, na ktoré podľa svedectva všetkých vystúpili duchovní veku tohto zjavenia a z ktorých preklínali Pravého a spôsobili, že Toho, kto je Podstata bytia, a Jeho spoločníkov postihlo to, čo zrak či sluch sveta nevidel ani neslyšal. Teraz si zvolal a i naďalej zvolávaš ľud, pričom tvrdíš, že si Jeho zástupca a zrkadlo, a to i napriek tomu, že túto Vec neznáš v dôsledku toho, že si nebol v Našej spoločnosti.

238 Každý jeden z týchto ľudí veľmi dobre vie, že Siyyid Muḥammad bol len jedným z Našich služobníkov. V dňoch, keď sme sa na žiadosť kráľovskej osmanskej vlády vydali na cestu do hlavného mesta, Nás sprevádzal. Potom spáchal to, čo (Prisahám pri Bohu!) Pero Najvyššieho rozplakalo a Jeho tabuľku rozžialilo. Preto sme ho odvrhli. Na to sa pridali k Mírzovi Yaḥyovi a učinil to, čo žiaden krutovládca nikdy neučinil. Opustili sme ho a riekli sme mu: „Odíď, ó neďbalý!“ Po vyslovení týchto slov sa pridali k rádu mawlav-

skému a zotrval v ich spoločnosti až dovtedy, kým Nás nepovolali k odchodu.

Ó Hádí! Nedovoľ, aby si sa stal nástrojom rozširovania nových povier, a odmietni znovu založiť vyznanie podobné šiitskemu. Premýšľaj o tom, aké veľké množstvo krvi sa prelialo. Medzi inými i ty si si nárokoval na poznanie a podobne šiitski duchovní všetci do jedného v prvých a nasledujúcich rokoch preklínali Pravého a rozhodli, že má byť vyliata Jeho najsvätejšia krv. Buď bohobojný, ó Hádí! Nedopusť, aby ľudí opätovne sužovali márne predstavy predošlých čias. Buď bohobojný a nebuď z tých, ktorí konajú nespravodlivo. V týchto dňoch sme slyšali, že si sa usiloval vzťahnuť ruky na Bayán a zničiť každý jeho odpis. Tento Ukriovený ťa žiada, aby si sa kvôli Bohu vzdal tohto zámeru. Tvoje chápanie a úsudok nikdy neprevyšovali a ani teraz neprevyšujú chápanie a úsudok Toho, kto je Knieža sveta. Boh dosvedčuje a je Mi svedkom, že tento Ukriovený nečítal Bayán a ani sa neoboznamoval s jeho obsahom. Tolko je však známe a je jasné a nepochybné, že nariadil, aby kniha Bayán bola základom Jeho spisby. Buď bohobojný a nemiešaj sa do záležitostí, ktoré sú ďaleko nad tvoju hlavu. Dvanásť stovák rokov sužovali takí, ktorí sa ti podobajú, nešťastných šiitov v rove márných výmyslov a planých predstáv. Nakoniec sa v Deň súdny objavilo to, proti čomu dávni utláčatelia vyhľadávali úkryt u Pravého.

Teraz pochop plač Toho, ktorý je Bod povstavší vďaka Jeho prehovoru. Prosí Boha, aby ihneď odťal plod či lístie či vetvu, ak sa z tohto Stromu (ktorý je Jeho blahoslaveným Ja) objaví a neuverí v Neho. A podobne vraví: „Keby niekto učinil vyhlásenie a nedoložil by ho žiadnym dôkazom, neodmietnite ho.“ A predsa si Ho teraz, hoci ho dokladá stovka kníh, odmietol a raduješ sa z toho!

241 Znovu opakujem a nalieham na teba, aby si pozorne preskúmal to, čo bolo zjavené. Vánok prehovoru sa v tomto zjavení nemôže porovnávať s vánkom vekov minulých. Tento Ukrivdený bol neustále sužovaný a nenašiel bezpečného miesta, v ktorom by si mohol čítať či už spisy Najvznešenejšieho (Bába), alebo niekoho iného. Asi dva mesiace po príchode do Iraku na príkaz jeho výsosti šacha perzského (Kiež mu Boh poskytne pomoc!) sa k Nám pridal Mírzá Yaḥyá. Riekli sme mu: „V súlade s kráľovským nariadením sme boli poslaný na toto miesto. Tebe je radno zostať v Perzii. Svojho brata, Mírzu Musá, pošleme na iné miesto. Keďže sa vaše mená v kráľovskom nariadení nespomínajú, môžete povstať a konať službu.“ Následne na to tento Ukrivdený odišiel z Bagdadu a na dva roky sa utiahol od sveta. Po návrate sme zistili, že neodišiel a odkladal svoj odchod. Tento Ukrivdený bol nesmierne zarmútený. Boh dosvedčuje a je Nám svedkom, že sme sa vždy zaoberali šírením tejto Veci. Ani reťaze a putá, okovy ani uväznenie Nás nezadržali v tom, aby sme zjavovali Svoje Ja. V onej krajine sme zakázali všetky rozbroje a všetky neprístojné a neposvätné činy. Dňom i nocou sme všetkými smermi posielali tabuľky. Nemali sme iný zámer než zušľachtiť ľudské duše a povzniesť blahoslavené Slovo.

242 Zvlášť sme niektorých poverili, aby zbierali spisy Prvotného bodu. Keď to dokonali, povolali sme Mírzu Yaḥyu a Mírzu Vahháb-i-Khurasáního, známeho ako Mírzá Javád, aby sa na istom mieste zišli. V súlade s Našimi pokynmi dokončili úlohu dvakrát prepísať dielo Prvotného bodu. Pri Bohu prisahám! Tento Ukrivdený sa kvôli neustálym stretnutiam s ľuďmi na tieto knihy nepodíval a ani sa vonkajším zrakom na tieto spisy nepozrel. Keď sme odišli, boli tieto spisy v držbe tých dvoch osôb. Bolo dohodnuté, že sa ich má ujať Mírzá Yaḥyá a odísť do Perzie a rozširo-

vať ich po krajine. Tento Ukrivdený ďalej pokračoval na žiadosť ministrov Osmanskej vlády do ich hlavného mesta. Keď sme prišli do Mosulu, zistili sme, že Mírzá Yaḥyá odišiel do tohto mesta už pred Nami a očakáva Nás tam. V stručnosti, knihy a spisy zostali v Bagdade, kým on sám šiel do Konštantínopolu a pridala sa k týmto služobníkom. Boh teraz dosvedčuje to, čo sa tohto Ukrivdeného dotklo, pretože po tom, čo sme sa tak usilovne snažili, (Mírzá Yaḥyá) zanechal spisy a pridala sa k vyhnancom. Tohto Ukrivdeného na dlhú dobu premohol nekonečný zármutok, až do tej doby, kým podľa opatrení, ktorých si nie je vedomý nik okrem jedného pravého Boha, sme spisy poslali na iné miesto a do inej krajiny, vzhľadom na skutočnosť, že v Iraku treba všetky listiny každý mesiac pozorne prezerat', aby nespráchniveli a nezničili sa. Avšak Boh ich ochránil a poslal ich na miesto, ktoré už prv určil. On je vskutku Ochranca, Utešiteľ.

Kamkoľvek šiel tento Ukrivdený, Mírzá Yaḥyá šiel za Ním. Ty si sám toho svedkom a vieš veľmi dobre, že všetko, čo bolo povedané, je pravda. Siyyid z Işfáhánu ho pokradmo podviedol. Spáchali to, čo spôsobilo to najväčšie zdesenie. Kiež by si sa spýtal vládnych predstaviteľov na správanie Mírzu Yaḥyu v tamtej krajine! Okrem toho všetkého ťa zaprisahávam pri Bohu, Jedinom, Neporovnatelnom, Pánovi sily, Najsilnejšom, aby si sa pozorne pozrel na správy určené jeho menom Prvotnému bodu, aby si mohol uzrieť dôkazy Toho, kto je Pravda natoľko jasná sťa slnce. Podobne zo slov bayánskeho Bodu (Kiež sú kvôli Nemu obetované duše všetkých okrem Neho!) vyšlo to, čo žiaden závoj nezatienu a čo nemôžu ukryť ani závoje slávy, ani závoje vytvorené tými, ktorí zišli z cesty. Prst vôle tvojho Pána, Presilného, všetko si Podmaňujúceho, Všemocného, vskutku závoje roztrhol. Veru, zúfalý je stav tých, ktorí Mi utrhali na cti a závideli Mi. Pred nedávnym bolo povedané, že si prisúdil autorstvo

Kitáb-i-íqánu a iných tabuliek druhým. Prisahám pri Bohu! To je žalostná nespravodlivosť. Iní nie sú schopní poňať ich význam a už vôbec nie ich zjaviť!

244

Hašan-i-Mazindarání mal na starosti roznieť sedemdesiat tabuliek. Po jeho smrti sa nedostali k tým, pre ktorých boli určené, ale boli zverené jednej zo sestier tohto Ukrivdeného, ktorá sa odo Mňa úplne bezdôvodne odvrátila. Boh vie, čo sa s Jeho tabuľkami stalo. Táto sestra s Nami nikdy nežila. Prisahám pri Slnci pravdy, že po tom, čo sa tieto udalosti stali, nikdy Mírzu Yaḥyu nevidela a i naďalej si nebola vedomá Našej veci, pretože v tamtých dňoch sa Nám bola odcudzila. Žila na jednom mieste a tento Ukrivdený na druhom. Avšak na známku Svojej láskyplnosti, náklonnosti a milosrdenstva sme ju a jej matku navštívili pár dní pred odchodom, aby sa azda mohla napiť zo živých vôd viery a dospieť k tomu, čo by ju v tento deň priblížilo k Bohu. Boh zná veľmi dobre a je Mi svedkom a ona sama dosvedčuje, že som nemal vôbec žiadnej inej myšlienky než tejto. Nakoniec k tomu skrze Jeho milosť dospela a bola ozdobená ozdobou lásky (Nech je Boh pochválený!). Avšak keď Nás vyhnali a My sme odišli z Iraku do Konštantínopolu, prestali k Nám od nej prichádzať správy. Po rozlúčke v krajine Ṭá (Teherán), sme sa prestali stretávať s Mírzom Riḏá-Qulím, Svojim bratom, a ohľadne nej sa k Nám nedostala žiadna mimoriadna správa. V raných dňoch sme všetci žili v jednom dome, ktorý sa neskôr predal v dražbe za zanedbateľnú cenu. Kúpili a rozdelili si ho dvaja bratia, Farmám-Farmá a Ḥisamu's-Saltānih. Keď sa toto udialo, odlúčili sme sa od Svojho brata. Ten sa usadil blízko vstupu do Masjid-i-Sháh, kým My sme žili blízko Shimíranskej brány. Potom k Nám však táto sestra úplne bezdôvodne zaujala nepriateľský postoj. Tento Ukrivdený za každých okolností mlčal. Avšak dcéru Nášho zosnulého brata Mírzu Muḥammad-Ḥasana

(Nech na ňom spočinie Sláva Boha a Jeho pokoj a Jeho milosrdenstvo!), ktorá bola zasnúbená s Najmocnejšou vetvou ('Abdu'l-Bahom), si k sebe domov vzala sestra tohto Ukrivdeného z Núru a odtiaľ ju poslala na iné miesto. Niektorí z Našich druhov a priateľov na rôznych miestach sa na toto sťažovali, keďže išlo o nesmierne žalostné konanie, a nikto z milovaných Bohom ho neschvaľoval. Aké zvláštne je to, že Naša sestra si ju vzala domov a potom zariadila, aby odišla inam! Napriek tomu tento Ukrivdený zostal a i naďalej zostáva pokojný a mlčanlivý. Avšak prevraveli sme jedným slovom, aby sme upokojili Svojich milovaných. Boh dosvedčuje a je Mi svedkom, že všetko, čo bolo povedané, je pravda a bolo to vyslovené úprimne. Nik z Našich milovaných, či už v týchto oblastiach alebo danej krajine, nemohol uveriť, že by Naša sestra bolo schopná konania, ktoré natoľko protirečí slušnosti, vlúdnosti a priateľstvu. Po tom, čo sa to stalo, uvideli, že je cesta zarúbaná, a správali sa spôsobom, ktorý je tebe i ostatným dobre známy. Preto musí byť zrejmé, do akého ohromného žiaľu tento skutok tohto Ukrivdeného uvrhol. Neskôr sa spojila s Mírzom Yaḥyom. Teraz sa k Nám ohľadne nej dostávajú rozporuplné správy a nie je jasné, čo vraví či činí. Úpenlivo prosíme Boha (Nech je blahoslavený a oslavovaný!), aby dal, nech sa k Nemu obráti a pomohol jej, aby predto dvercami Jeho milosti činila pokánie. On je vskutku Mocný, Odpúšťajúci. A on je v pravde Všemohúci, Prepačujúci.

V inej súvislosti podobne vraví: „Keby sa v tomto okamihu objavil, bol by som prvý, kto by Ho uctieval, a prvý, čo by sa pred Ním sklonil.“²⁴⁵ Buďte nestranní, ó ľudia! Zámerom Najvznešenejšieho (Bába) bolo zabezpečiť to, aby blízkosť zjavenia ľudí nezadržala pred Božským a večným zákonom rovnako ako druhom Jánovým (Krstiteľovým) zabránila v uznaní Toho, kto je Duch (Ježiš). Zas a znova riekol:

„Nedovoľte, aby vás Bayán a všetko, čo v ňom bolo zjavené, zdržalo pred Podstatou bytia a Pánom viditeľného i neviditeľného.“ Keby niekto po zväžení tohto záväzného nariadenia ľnul k Bayánu, taký človek by vskutku vyšiel z tône blahoslaveného a vznešeného Stromu. Buďte nestranní, ó ľudia, a nebuďte z nedbalých!

246 A podobne vraví: „Nech vás mená neoddelia sťa závojom od Toho, kto je im Pánom, ba dokonca ani meno Prorok, pretože takéto meno predstavuje iba stvorenie Jeho prehovoru.“ A podobne v siedmej kapitole druhého Váhidu vraví: „Ó ľud bayánsky! Nekonaj tak, ako konal ľud koránsky. Veď ak tak činiť budeš, plody tvojej noci vyjdú navnivoč.“ A ďalej vraví (Nech je oslavovaná Jeho spomienka!): „Ak dospeješ k Jeho zjaveniu a poslúchneš Ho, prejavíš plod Bayánu. Ak nie, nie si pred Bohom hoden zmienky. Zlutoj sa nad sebou! Ak Tomu, kto je Prejav Panovania Boha, nepomôžeš, tak Mu teda nespôsobuj smútok.“ A ďalej riekol (Nech je blahorečené Jeho postavenie!): „Ak do prítomnosti Božej nedospeješ, neoplakávaj potom Znamenie Božie. Zrieknete sa toho, čo môže prospieť tým, ktorí uznávajú Bayán, ak sa zrieknete toho, čo Mu môže uškodiť. Avšak viem, že tak odmietnete učiniť.“

247 Ó Hádí! Zdá sa, že z dôvodu týchto nepochybných prehovorov si sa rozhodol vymazať Bayán. Naslúchaj hlasu tohto Ukrivdeného a zriekni sa útlaku, ktorý roztriasol piliere Bayánu. Nebol som ani v Chihríqu, ani v Máh-Kú. V súčasnosti sa medzi tvojimi učeníkmi šíria zvesti zhodné so zvestami šíitov, ktorí vravia, že Korán nie je dokončený. Títo ľudia sa taktiež prú, že tento Bayán nie je pôvodný. Dochoval sa rukopis Siyyida Ĥusayna a rovnako i rukopis Mírzu Aĥmada.

248 Či považuješ za ukrivdeného toho, kto na tomto svete nikdy nedostal ani jedinú ranu a koho neustále obklopovalo

päť Božích služobníčok? A či Pravému, ktorý bol od Svojich najranejších liet až do súčasnosti v rukách nepriateľov a ktorého mučila tá najhoršia súžoba sveta, pričítaš také obvinenie, aké ani židia neprípisovali Kristu? Načúvaj hlasu tohto Ukrivdeného a nebuď z tých, ktorí sú úplne stratení!

A podobne vraví: „Kollkože ohňov zmenil Boh vo svetlo skrže Toho, koho Boh prejaví, a aký počet svetiel, ktoré sa skrže Neho obrátili v oheň! Vidím Jeho zjavenie rovnako ako slnce uprostred oblohy a vymiznutie všetkých tak, ako vymiznutie nočných hviezd cez deň.“ Vari máš sluch, ó svete, ktorým môžeš slyšať hlas Pravého a poctivo posudzovať toto zjavenie, pre ktoré Sinaj vykrikol hneď, ako sa objavilo: „Ten, kto sa na Mne zhováral, prišiel so zrejmyými znameniami a žiarivými známkami i bez ohľadu na každého nedbalého, ktorý ďaleko zišiel z cesty, a na každého luhajúceho nactiutřhača, ktorý chcel uhasiť svetlo Božie svojím nactiutřhaním a vymazať znamenia Božie skrže svoju zlovôľu. Tí vskutku patria medzi tých, ktorí v Knihe Boha, Pána svetov, konali nespravodlivo.“ 249

A podobne vraví: „Bayán je od začiatku až do konca studnicou všetkých Jeho prídomekov a pokladnicou Jeho ohňa i Jeho svetla.“ Bože dobrý! Dušu unáša vôňa tohto prehovoru, keďže s nekonečným zármutkom oznamuje to, čo vníma. Podobne vraví písmenu Žijúceho, Mullovi Báqirovi (Nech na ňom spočinie sláva Božia a Jeho láskyplnosť!): „Azda o osem rokov v deň Jeho zjavenia dospeješ do Jeho prítomnosti.“ 250

Vedz, ó Hádí, a buď z tých, čo načúvajú! Súd poctivo! Druhovia Boží a Svedectvá Toho, kto je Pravda, sa poväčšine stali mučeníkmi. Ty si však ešte stále nažive. Ako to, že teba ušetrili? Prisahám pri Bohu! Stalo sa tak z dôvodu tvojho popretia, kým mučeníctvo blahoslavených duší bolo spôsobené ich priznaním. Každý spravodlivý a nestranný člo- 251

vek toto dosvedčí, pretože príčina a podnet oboch sú jasné a zrejmé sťa slnce.

252 A podobne oslovuje Dayyána, ktorému ukriždili a ktorý bol mučeníkom, vraviac: „Svoju hodnotu doznaš vďaka slovám Toho, koho Boh prejaví.“ A podobne ho vyhlásil za tretie písmeno, ktoré uverilo v Toho, koho Boh prejaví, skrze tieto slová: „Ó ty, ktorý si tretím písmenom, uverivším v Toho, koho Boh prejaví!“ A podobne vraví: „Keby však Boh chcel, učiní ťa známym skrze slová Toho, koho Boh prejaví.“ Dayyánovi, ktorý je podľa slov Toho, kto je Bod (Kiež sú kvôli Nemu obetované duše všetkých okrem Neho!), studnica dôvery jedného pravého Boha (Povznesená buď Jeho sláva!) a šperkownica perál Jeho poznania, pripravili také kruté mučenie, že Zhromaždenie na výsostiach plakalo a nariekalo. To jeho (Báb) naučil skrytému a uchovávanému poznaniu a zveril mu ho skrze slová: „Ó ty, ktorý sa menuješ Dayyán! Toto je skryté a uchovávané Poznanie. Zverili sme ti ho a priniesli sme ti ho na znak cti od Boha, keďže máš čistý zrak svojho srdca. Ty jeho hodnotu doceniš a budeš opatrovať jeho znamenitosť. Boh sa vskutku Bodu Bayánu rozhodol udeliť skryté a uchovávané Poznanie, ktorému podobné Boh pred týmto zjavením nezoslal. Z pohľadu Boha (Nech je oslávený!) je vzácnejšie než akékoľvek iné poznanie. On ho vskutku učinil Svojím svedectvom rovnako ako Svojím svedectvom učinil verše.“ Tento utlačaný, ktorý bol pokladnica poznania Božieho, sa spolu s Mírzom ‘Alí-Akbarom, jedným z príbuzných Prvotného bodu (Nech na ňom spočinie sláva Božia a Jeho milosrdenstvo!), a ‘Abu’l-Qásim-i-Káshím a niekoľkými ďalšími stali mučeníkmi prostredníctvom nariadenia, ktoré vyslovil Mírzá Yahyá.

253 Ó Hádí! Ty vlastníš jeho knihu, ktorú nazval *Mus-tayqiz*. Prečítaj si ju. Hoci si tú knihu videl, pozorne si ju

prečítaj ešte raz! Azda pre seba získaš vznešené sídlo pod baldachýnom pravdy.

Podobným spôsobom (Mírzá Yaḥyá) nazval niekoho 254
takého ako Siyyid Ibráhím spolu s Dayyánom Otcom neprávosť a Otcom pohrôm. A pritom ohľadne Siyyida Ibráhíma z Pera Prvotného bodu (Nech je Jeho prehovor blahorečený!) tryskali tieto slová: „Ó ty, ktorý si v Mojom Písme spomínaný ako Môj priateľ a ako Moja spomienka v Mojich knihách popri Mojom Písme a ako Moje meno v Bayáne.“ Usuduj nestranne, aký žalostný je údel týchto utláčaných, a to bez ohľadu na to, že jeden z nich mu slúžil, kým ten druhý bol jeho hosťom. V stručnosti, prisahám pri Bohu, že skutky, ktoré spáchal, boli také, že sa ich Naše Pero hanbí vymenovať.

Premýšľaj chvíľu nad zneuctením, ktoré postihlo 255
Prvotný bod. Zváž, čo sa stalo. Tento Ukrivdený sa po dvojročnom ústraní, počas ktorého sa túlal púšťami a horami, vrátil do Bagdadu na základe prosieb niekoľkých, ktorí Ho dlhú dobu hľadali v pustatine. Po tom Ho navštívil istý Mírzá Muḥammad-‘Alí z Rashtu a pred veľkým zhromaždením ľudí vyrozprával to, čo sa udialo a čo sa týkalo Bábovej cti, pričom všetky kraje premohol zármutok. Bože dobrý! Ako len mohli hľadiet’ na takúto najžalostnejšiu zradu? V stručnosti, úpenlivo prosíme Boha, aby páchatelovi tohto skutku pomohol, aby činil pokánie a aby sa k Nemu navrátil. On je vskutku Pomocník, nadovšetko Múdry.

A čo sa Dayyána týka (Nech na ňom spočinie sláva 256
Božia a Jeho milosrdenstvo!) — dospel do Našej prítomnosti v súlade s tým, čo zjavilo pero Prvotného bodu. Prosíme Boha, aby nedbalým pomohol, aby sa k Nemu obrátili, a tým, ktorí sa odvrátili, aby sa k Nemu nasmerovali, a tým, ktorí Ho popreli, aby uznali túto Vec, ktorá sa objavila a hneď všetko stvorené zvestovalo: „Prišiel Ten, kto sa skrýval

EPIŠTOLA SYNOVI VLKA

v Šperkovníci poznania a bol Perom Najvyššieho zapísaný v Jeho Knihách, Jeho Písme, Jeho zvitkoch a Jeho tabuľkách!“

257 V tejto súvislosti považujeme za nevyhnutné spomenúť tie tradície, ktoré boli zaznamenané ohľadne blahoslaveného a pocteného mesta ‘Akky. Azda, ó Hádí, vyhladáš chodník k Pravde a cestu vedúcu k Bohu.

258 V mene Boha, Súcitného, Milosrdeného.

259 Toto bolo zaznamenané ohľadne zásluh ‘Akky, mora a ‘Aynu’l-Baqára (Kravského prameňa), ktorý sa nachádza v ‘Akke:

260 ‘Abdu’l-‘Azíz, syn ‘Abdu’-Saláma, nám rozpovedal, že Prorok (Kiež na Ňom spočinie požehnanie Božie a Jeho pocta!) riekol: „‘Akká je mestom sýrskym, ktorému Boh preukázal mimoriadne milosrdenstvo.“

261 Ibn-i-Mas’úd (Kiež je s ním Boh spokojný!) uviedol: „Prorok (Kiež na Ňom spočinie požehnanie Božie a Jeho pocta!) riekol: ‚Zo všetkých pobreží je najlepším pobrežie askelónske a ‘Akká je vskutku lepšia než Aškelón a zásluha ‘Akky prevyšuje zásluhy Aškelónu a všetkých ostatných pobreží, podobne ako zásluhy Muḥammadove prevyšujú zásluhy všetkých ostatných Prorokov. Prinášam vám zvest’ o meste medzi dvoma horami v Sýrii, uprostred lúk, ktoré sa nazýva ‘Akká. Vskutku, tomu, kto do nej vstúpi túžiac po nej a dychtiac ju navštíviť, Boh odpustí hriechy minulé i budúce. A ak z nej odíde inak než ako pútnik, Boh jeho odchod nepožehná. V nej sa nachádza prameň zvaný Kravský. Každý, kto sa z neho dúšok napije, toho srdce Boh naplní svetlom a v Deň zmŕtvychvstania ho bude ochraňovať pred najväčšou hrôzou.“

262 Anas, syn Málíkov (Kiež je s ním Boh spokojný!), riekol: „Apoštol Boží (Kiež na Ňom spočinie požehnanie Božie a Jeho pocta!) riekol: ‚Pri pobreží mora je mesto visuté pod trónom, ‘Akkou nazývané. Pre toho, kto v ňom prebýva

pevný a očakávajúci odmenu od Boha (Nech je povznesený!), Boh mu až do Dňa zmŕtvychvstania zapíše odmenu tých, ktorí boli trpezliví a ktorí sa pred Ním postavili, kľakali si a skláňali sa hlavou k zemi.“

A On (Kiež na Ňom spočinie požehnanie Božie a Jeho pocta!) riekol: „Oznamujem vám mesto na brehu mora, biele, ktorého bieloba Boha teší (Nech je povznesený!)! ‘Akkou sa nazýva. Ten, koho uštipla jedna z jej blých, je z pohľadu Boha lepší než ten, kto na ceste Božej utŕžil žalostnú ranu. A hlas toho, kto v nej rozozvučí volanie k modlitbe, sa povznesie k raju. A toho, kto v nej po sedem dní zostane čeliac nepriateľovi, Boh zhromaždí spolu s Khiḏrom (Nech na Ňom spočinie pokoj!) a Boh ho v Deň zmŕtvychvstania bude ochraňovať pred najväčšou hrôzou.“ A On (Nech na Ňom spočinie požehnanie Boha, ktorý nech je povznesený, a Jeho pocta!) riekol: „V Raji sú králi a kniežatá. Chudobní z ‘Akky sú kráľmi Raja a jeho kniežatami. Mesiac v ‘Akke je lepší než tisíc liet inde.“

O Apoštolovi Božom (Kiež na Ňom spočinie požehnanie Božie a Jeho pocta!) sa vraví, že riekol: „Blahoslavený je človek, ktorý navštívil ‘Akku, a blahoslavený je ten, kto navštívil návštevníka ‘Akky. Blahoslavený je ten, kto sa napil z Kravského prameňa a obmyl sa jeho vodou, pretože čierooké devy v raji pijú gáfor, ktorý pochádza z Kravského prameňa, z prameňa Salvánskeho (Siloamského) a studne Zamzamskej. Blažený je ten, kto sa z týchto prameňov napil a obmyl sa jeho vodou, pretože Boh zakázal, aby sa potom jeho a jeho tela v Deň zmŕtvychvstania dotkol oheň pekelný.“

O Prorokovi (Kiež na Ňom spočinie požehnanie Božie a Jeho pocta!) sa uvádza, že riekol: „V ‘Akke sa dejú dobrovoľné dobré skutky a činy, ktoré sú prospešné, ktoré Boh udelil zvlášť tým, ktorým si prial. A tomu, kto v ‘Akke vy-

EPIŠTOLA SYNOVI VLKA

riekne: ‚Oslávený buď Boh a chvála buď Bohu a niet iného Boha okrem Boha a Najväčší je Boh a niet moci ani sily okrem Boha, Vznešeného, Mocného,‘ Boh zapíše tisícku dobrých činov a vymaže mu tisíc zlých činov a v raji ho pozdvihne o tisíc stupňov a odpustí mu prehrešky. A Boh odpustí všetky prehrešky tomu, kto v ‚Akke vyriekne: ‚Prosím Boha o odpustenie.‘ A ten, kto bude v ‚Akke Boha spomínať ráno a večer, nocou i úsvitom, ten je v očiach Boha lepší než ten, kto na ceste Boha (Nech je povznesený!) nosí meče, kopije a výzbroj.“

266 Apoštol Boží (Kiež na Ňom spočinie požehnanie Božie a Jeho pocta!) taktiež riekol: „Ten, kto sa navečer díva na more a pri západe slnca vraví: ‚Boh je Najväčší!‘, tomu Boh odpustí hriechy, i keby boli nahromadené sta kopy piesku. A Boh (Nech je povznesený!) odpustí hriechy minulé i budúce tomu, kto napočíta štyridsať vlín opakujúc: ‚Boh je Najväčší!“

267 Apoštol Boží (Kiež na Ňom spočinie požehnanie Božie a Jeho pocta!) riekol: „Ten, kto sa díva na more celú noc, je lepší než ten, kto celé dva mesiace prechádza medzi Ruknom a Maqámom. A ten, kto vyrastal na brehu mora, je lepší než ten, kto vyrastal inde. A ten, kto leží na brehu, je ako ten, kto inde stojí.“

268 Vskutku Apoštol Boží (Kiež na Ňom spočinie požehnanie Boha — Nech je povznesený! — a Jeho pocta!) hovoril pravdu.

**AKO PREPISOVAŤ A VYSLOVOVAŤ
PERZSKÉ SLOVÁ**

PERZSKÁ ABECEDA A JEJ MEDZINÁRODNÝ PREPIS

ا	á	خ	<u>kh</u>	ص	ṣ	ك	k
ب	b	د	d	ض	ḍ	گ	g
پ	p	ذ	<u>dh</u>	ط	ṭ	ل	l
ت	t	ر	r	ظ	ẓ	م	m
ث	<u>th</u>	ز	z	ع	‘	ن	n
ج	j	ژ	<u>zh</u>	غ	gh	و	v
چ	<u>ch</u>	س	s	ف	f	ه	h
ح	ḥ	ش	<u>sh</u>	ق	q	ی	y

V bahájských spisoch sa všetky slová perzského a arabského pôvodu prepisujú podľa jednotného kľúča, ktorý platí v celom bahájskom svete. Nemeníme ho ani v prípade tých hlások, pre ktoré v slovenčine máme samostatné písmeno (napríklad, hoci „sh“ v perzských slovách vyslovujeme rovnako ako slovenské „š“, zachováваме aj v slovenských textoch rovnaký prepis, teda píšeme „sh“).

Aby sme teda texty s perzskými a arabskými textami dokázali správne vysloviť, môže nám pomôcť, ak sa naučíme tieto zásady prepisu a výslovnosti:

Samohlásky:

- 1) Dlhé samohlásky (**á, í, ú**) v perzských a arabských slovách **vyslovujeme rovnako** ako v slovenčine.
- 2) Krátke samohlásky (**a, i, u**) majú v perzských a arabských slovách **inú výslovnosť** ako v slovenčine: písmeno „a“ čítame ako slovenské „ä“, teda ako kombináciu hlások ae; písmeno „i“ ako slovenské „e“ a písmeno „u“ ako slovenské „o“.
- 3) Písmeno „y“ v perzských a arabských slovách čítame ako slovenské „j“. Ak je v slove napísané zdvojene (teda dve „yy“ po sebe, snažíme sa vysloviť „j“ dvakrát po sebe). Napríklad: Siyyid (vyslov: sejjed)
- 4) Dvojhĺaska, ktorá sa prepisuje písmenami „aw“ sa vyslovuje ako „ou“. Napríklad: Naw-Rúz (vyslov: nou-rúz)

Príklady výslovnosti samohlások (hrubým písmom sú označené samohlásky, ktoré vyslovíme inak, ako by sme ich prečítali v slovenčine:

Ayyám-i-Há (vyslov: aejjám-e-há)

Bahá'u'lláh (vyslov: baeháolláh)

Ridván (vyslov: rezván)

Spoluhlásky:

- 1) Spoluhlásky bez neobvyklých znakov (**b, p, t, d, r, z, s, f, q, k, g, l, m, n, v, h**) **vyslovujeme rovnako** ako v slovenčine. Výnimku predstavuje písmeno „j“, ktoré vyslovujeme ako slovenské „dž“. Príklad: Bahjí (vyslov: baehdží)

AKO PREPISOVAŤ A VYSLOVOVAŤ PERZSKÉ SLOVÁ

- 2) Spoluhlásky, ktoré majú neobvyklé znaky (th, ch, kh, dh, zh, sh, gh, ḥ, ṣ, ḍ, ṭ, ḏ) vyslovujeme nasledovne:

<u>th</u> = s	<u>sh</u> = š	ḥ = h
<u>ch</u> = č	<u>gh</u> = vyslov ako francúzske „r“; ak je ťažké vysloviť	ṣ = s
<u>kh</u> = ch	francúzske „r“, potom	ḍ = z
<u>dh</u> = z	vyslovovať ako „g“	ṭ = t
<u>zh</u> = ž		ḏ = z

Ak sú niektoré spoluhlásky zapísané ako zdvojené, snažíme sa ich vysloviť dvakrát po sebe. Napríklad v slove ‘Abbás (vyslovíme **b** dvakrát).

Perzské znaky, ktoré sa v prepise objavujú ako jednoduché úvodzovky čiže úvodzovka v tvare čísla 6: ‘ a úvodzovka v tvare čísla 9: ’ — obe v podstate označujú pauzu v reči, teda ich vyslovujeme, ako keby sme skončili a potom znovu nasadíme hlas, ako keby sme vyslovovali nové slovo alebo samostatnú hlásku. Pri prepise ide o prepis dvoch odlišných perzských znakov, a preto si dávame pozor, aby úvodzovky boli správne obrátené: prvá úvodzovka v slove ‘*Abdu’l-Bahá* má tvar čísla 6, druhá úvodzovka v tom istom slove má tvar čísla 9.

TERMINOLOGICKÝ SLOVNÍČEK

TERMINOLOGICKÝ SLOVNÍČEK

- ‘ABÁ-BASÍR
Syn mučeníka zo Zanjánu. Jemu samotnému v tom istom meste pre vieru odsekli hlavu.
- ‘ABDU’L-SALÁM
Známy moslimský duchovný sunnitského vierovyznania.
- ABÍ-ABDÍ’LLÁH (83—148 islamského letopočtu)
Arabský pojem, ktorý sa používa v súvislosti s Imámom Jaafarom Sadiqom, šiestym šiitským imámom.
- ABÚ-‘ALÍ SÍNÁ (980—1037)
alebo Avicenna. Arabský lekár a filozof, ktorý sa narodil v Perzii a ktorý je na Západe známy ako arabský Hippokrates a Aristoteles.
- ABÚ-DHAR
Abú-Dhar Ghifarí, negramotný pastier, ktorý sa stal vážnym učeníkom Muḥammada.
- ABÚ-JA’FAR-I-ṬŪSÍ A JÁBIR
Dvaja moslimovia, ktorí podobne ako Mufaḍḍal, ďalej podávali tradície od Imáma Sadiqa.
- ABU’L-QÁSİM-I-KÁSHÍ
Učený Bábov nasledovník z Káshánu, ktorého v Bagdade umučili nasledovníci Mírzu Yaḥyu.
- ABÚ-NAṢR
Abú-Naṣr Farabi, perzský filozof a spisovateľ, ktorý žil v 4. storočí moslimského letopočtu.
- ‘ADOVCI
Mocný arabský kmeň, ktorý bol pre svoje modloslužobníctvo zničený podobne ako kmeň Ṭhamúdocov.
- AKHTAR
„Hviezda“: Perzské reformované noviny publikované v Konštatinopole a ovplyvňované Azalovcami.
- ‘AKKÁ
Väzenské mesto, kam Bahá’u’lláha ako na posledné miesto vyhнали. Prišiel tam 31. augusta 1868.
- AŠHRAF
Áqá Mírzá Ašraf z Ábádih umučený v Iṣfáháne v októbri 1888.
- AŠKELON
Mesto na pobreží južnej Palestíny. (Sudcovia, 14, 19)
- ‘AYNU’L-BAQAR
Starodávny prameň v ‘Akke.
- ‘AZÍM
Veriaci, ktorému Bábov odhalil meno a príchod Bahá’u’lláha. (God Passes By, s. 28)
- BÁB (1819—1850)
Oznamovateľ bahájskej viery.
- BÁBOVI NASLEDOVNÍCI
Učeníci, ktorí prijali Bábovu vieru.
- BADÍ’
„Znamenitý“, Áqá Buzurg z Kḥurásánu, ktorý šachovi priniesol tabuľku. (God Passes By, s. 199)
- BAHOV EUĐ
Bahá’u’lláhovi nasledovníci.
- BALÁL („SÍN“ A „SHÍN“)
Etiópsky otrok, ktorý sa už vo veľmi ranej dobe stal moslimom. Prorok mu dal úlohu zvolávať verných k modlitbe a stal sa prvým moslimským muezínom. Pretože sa zajakával a nesprávne vyslovo-

EPIŠTOLA SYNOVI VLKA

- val arabskú hlásku „š“ (shín) a „s“ (sín), nemohol správne vyslovovať volanie, ale dokonalosť srdca mu vynahradila rečovú chybu.
- BAYÁN**
Hlavná doktrinálna práca zakladateľa Bábovho zriadenia.
- DAYYÁN**
Pomenovanie, ktoré Báb dal Asadu'lláhovi z Khoyu, vernému a význačnému veriacemu. Bol tretí, ktorý spoznal Bahá'u'lláhovo skutočné postavenie pred Jeho oznámením. Nasledovníci Mírzu Yahyu ho zavraždili v Bagdade. (Dawnbreakers, s. 303.)
- DHI'L-JAWSHAN**
Arabský termín, ktorý znamená „odetý do brnenia“ a ktorý sa vzťahuje na Mullu 'Abdu'lláha, úhlavného vraha Imáma Ĥusayna.
- FARMÁN-FARMÁ**
Titul princa Firaydúna Mírzu, syna princa 'Abbása Mírzu a brata šacha Muḥammada.
- FÁṬIMINA KNIHA**
Kniha, ktorú Gabriel zjavil pre Fátimih ako útechu po smrti jej otca. V šiitskom islame existuje presvedčenie, že túto knihu má vo vlastníctve Qá'im. Je stotožňovaná so Skrytými slovami.
- ḤÁDÍ**
Ide o Mírzu Hádího.
- ḤÁJÍ MUḤAMMAD-RIDÁ**
Vysoko vážený baháj z Ašchabadu umučený v roku 1889.
- ḤÁJÍ NAŠÍR**
Kupec z Qazvínu, plným menom Ḥájí Muḥammad-Našír, umučený v Rašhte v roku 1300 moslimského letopočtu (1882—83).
- ḤÁJÍ SHAYKH MUḤAMMAD 'ALÍ**
Bahájsky kupec z perzského mesta Qazvín známy ako Nabíl Ibn-i-Nabíl. Žil v Istanbule od roku 1882 a dňa 9. rajabu 1307 (1. marca 1890) tam spáchal samovraždu.
- HÁMÁN**
Hlavný pomocník faraóna.
- ḤASAN A HUṢAYN**
Dvaja bratia, ctení a bohatí občania mesta Iṣfáhán, siyyidi, ktorí boli umučení ako baháji na podnet iṣfáhánskeho Imáma Jum'ih.
- ḤASAN -I-MÁZINDARÁNÍ**
Plným menom, Muḥammad Ḥasan, veriaci z provincie, odkiaľ pochádzali Bahá'u'lláhovi predkovia. Je to syn Mírzu Zaynu'l-'Abidína, Bahá'u'lláhovho strýka z otcovej strany.
- ḤAYDAR-'ALÍ**
Oddaný baháj, ktorý za doby Bahá'u'lláha a potom 'Abdu'l-Bahu cestoval v rámci služby pre Vec a vytrpel mnoho prenasledovania. Zomrel v Hajfe v roku 1920. Autor zaujímavého rozprávania Bahjatus Sudour.
- HILL A ḤARAM**
Ḥaram znamená „svätyňa“. Týka sa dvoch miest blízko Káby, kde je zakázaná krvná pomsta a tiež

TERMINOLOGICKÝ SLOVNÍČEK

štyroch mesiacov v arabskom kalendári, na ktoré sa vzťahuje rovnaký zákaz.

Ḥill znamená nechránené miesto a nechránené mesiace.

Citát z básne v odseku č. 28 znamená, že „sudca ma odsúdil na smrť aj v Ḥarame, aj v Ḥille“.

ḤISÁMU'S-SALTĀNIH

Titul princa Murada Mírzu, vnuka Faḥ-ʿAlího Sháha.

HÚD

Prorok, ktorý bol poslaný do kmeňa ʿÁdovcov, ktorí pochádzali zo Shema a boli vysoko civilizovaní. Povolával ľudí, aby uctieali jedného Boha, ale bol odmietnutý. (Korán 7, 63—70 atď.)

ḤUSAYN

Alího syn, tretí imám (rok 61 moslimského letopočtu).

IBN-I-ANAS AND AŞBAHÍ

Dvaja arabskí fanatici, ktorí sa priamo zúčastnili na vražde Imáma Ḥusayna.

IBN-I-MAS'ÚD

ʿAbdulláh Ibn-i-Mas'úd, jeden z prvých arabských moslimov v čase Muḥammada.

IMÁM-JUM'IH OF IŞFÁHÁN

Mír Muḥammad Ḥusayn, „Zmija“ (nástupca na tento post po bratovi Mírovi Siyyidovi Muḥammadovi, ktorý sa spriatelil s Bábom — pozri knihu Dawn-Breakers). Spolu s „Vlkom“, Shaykhom Muḥammadom Báqirom, prenasledoval bahájov a bol zodpovedný za

smrť Mírzu Muḥammada Ḥasana a Mírzu Muḥammada Ḥusayna (Kráľa mučeníkov a Milovaného spomedzi mučeníkov), ktorým odťali hlavy.

IMÁMOVIA

Titul dvanástich šiítskych nástupcov Muḥammada.

IŞFÁHÁN

Významné mesto v strednej Perzii.

KÁBA

Doslova: „kocka“. Budova kockovitého tvaru v strede mešity v Mekke, v ktorej sa nachádza čierny kameň.

KAMÁL PÁŞHA

Jeden z tureckých úradníkov na dvore sultána ʿAbdu'l-ʿAzíza.

KARMEL

Hora v Izraeli, kde si Bahá'u'lláh rozložil stan a kde je umiestnená Bábova svätyňa.

KARMÍNOVÁ ARCHA

O každom z predchádzajúcich zriadení sa hovorilo ako o „Arche“. Toto slovné spojenie sa týka Bahá'u'lláhovej viery.

KARMÍNOVÁ KNIHA

Bahá'u'lláhova Kniha Zmluvy. (God Passes By, s. 238)

KÁZIM

Mullá Kázim bol umučený v Işfáháne. (Traveller's Narrative, s. 400 poznámka)

KHIDR

Meno legendárneho nesmrteľného svätca. (Korán, 18, 62, poznámka)

EPIŠTOLA SYNOVI VLKA

KHUṬBIY-I-ṬUTUNJÝYIH

Názov kázne od Imáma 'Alího.

KITÁB-I-AQDAS

Najsvätejšia kniha, Bahá'u'lláhovo hlavné dielo, ktoré obsahuje Jeho zákony a tvorí Chartu Jeho nového sveta (1873).

KITÁB-I-ÍQÁN

Bahá'u'lláhovo hlavné náboženské dielo zjavené v Bagdade v roku 1862.

LAVÁSSÁN

Vidiecky okres na východ od Teheránu.

LAWḤ-I-FU'ÁD

Bahá'u'lláhova tabuľka zjavená Shaykhovi Kázim-i-Samandarovi, v ktorej je zmienka o Fu'ádovi Páshovi.

LAWḤ-I-RA'ÍS

Bahá'u'lláhova tabuľka pre veľkovezíra 'Alího Pašhu.

LUQMÁN

Legendárna osoba známa pre múdrosť. (Korán, súra 31)

MA'ÁNÍ

Zmienka o imámoch ako studniaciach vnútorného významu Slova Božieho.

MASJID-I-SHÁH

Veľká mešita v Teheráne, ktorú vybudoval Faḥ-'Alí Sháh.

MÁZINDARÁN

Provincia na severe Perzie.

MENŠÍ MIER

Mier, ktorý navonok národy ustanovia vlastným úsilím. Odlišuje sa od Najväčšieho mieru.

MÍRZÁ AḤMAD

čiže Mullá 'Abdu'l-Karím z Qazvínu, oddaný nasledovník Bába a Bahá'u'lláha a Bábov sekretár, ktorý pred Bábovou smrťou priniesol Bábove dary a veci Bahá'u'lláhovi.

MÍRZÁ 'ALÍ-AKBAR

Bábov bratranec z otcovej strany a blízky priateľ Dayyána. Zavraždili ho nasledovníci Mírza Yaḥyu.

MÍRZÁ HÁDÍ DAWLAT-ÁBÁDÍ

Známy duchovný z Isfáhánu, ktorý sa stal významným nasledovníkom Mírzu Yaḥyu. Neskôr sa označil za jeho nástupcu.

MÍRZÁ ḤUSAYN KHÁN,

MUSHÍRU'D-DAWLIH

Perzský veľvyslanec pre Vznešenú Portu. Prostredníctvom jeho vplyvu bol Bahá'u'lláh vyhnaný z Bagdadu do Konštantinopolu. (God Passes By, s. 146 a 159)

MÍRZÁ MÚSÁ

Bahá'u'lláhov verný brat.

MÍRZÁ MUŠṬAFÁ

z Naráqu. Jeden z nasledovníkov Bába, ktorý bol popravený v Tabríze. (Memorials of the Faithful, s. 148—50)

MÍRZÁ ŘIDÁ-QULÍ

Jeden z Bahá'u'lláhových bratov, ktorý neuznal Jeho postavenie.

MÍRZÁ ŠAFA

Ĥájí Mírza Ḥasan-i-Safá, spojenec Mírzu Ḥusayna Khána, ktorý bol v Konštantinopole aktívnym nepriateľom Bahá'u'lláha.

TERMINOLOGICKÝ SLOVNÍČEK

- MÍRZÁ VAHHÁB-I-KHURÁSÁNÍ**
Taktiež známy ako Mírzá Javád, známy raný veriaci, ktorý žil počas pôsobenia Bába a Bahá'u'lláha.
- MÍRZÁ YAḤYA**
Bahá'u'lláhov mladší nevlastný brat a Jeho nezmieriteľný nepriateľ.
- MEŠÍTA AQŠÁ**
Názov, ktorým sa v Koráne označuje Šalamúnov chrám v Jeruzaleme.
- MUFADḌAL**
Oddaný nasledovník Imáma Sadiqa, ktorý odovzdal mnoho moslimských tradícií z AMAMU.
- MULLÁ 'ALÍ JÁN**
Veriaci z Mázindaránu, umučený v Teheráne. (God Passes By, s. 201)
- MULLÁ BÁQIR**
Pochádzal z Tabrízu a bol veľmi učený. Stal sa Listom Žijúceho. Bol s Bahá'u'lláhom v Núre, Mazindaráne a Badašhte. Spomedzi všetkých listov Žijúceho žil najdlhšie.
- NAJAF-'ALÍ**
Jeden zo 44 veriacich, ktorí prežili Zanján a ktorých priviedli do Teheránu. Všetkých popravní okrem Najafa 'Alího, pretože veliteľ sa nad ním zmiloval. Ale o niekoľko rokov neskôr ho znovu zatkli a stáli. (God Passes By, s. 178)
- NAYRÍYZ**
Mesto na juhu Perzie, blízko Shírázu.
- NÍYÁVARÁN**
Dedina, v ktorej sa nachádza kráľovská rezidencia.
- PERO ABHÁ**
Pero Najslávnejšieho, teda sila Ducha Svätého, ktorá sa prejavuje prostredníctvom spisov Prejavu Božieho.
- PRINC SHUJÁ'U'D-DAWLIH**
Perzský princ pridelený na ambasádu v Istanbule počas vlády sultána 'Abdu'l-'Azíza.
- PRVÝ LIST RAJA**
Tento citát pochádza z Bahá'u'lláhovej tabuľky Slová z raja, ktorá má jedenásť číslom označených častí, z ktorých každá sa nazýva „list“.
- QÁ'IM**
Doslova: „Ten, kto povstane.“ Prislúbený islamu.
- QÁRÚN**
Mojžišov bratranec, ktorý najprv v Mojžiša uveril, potom sa od Neho odvrátil a ktorého spoločne s ďalšími rebelmi zničil hnev Boží. (Numeri, 16. kapitola)
- QAYYÚM-I-ASMÁ**
Vysvetlenie súry o Jozefovi, Bábovo prvé písomné dielo.
- RASHT**
Mesto v provincii Gílán na severe Perzie.
- ŠÁD-I-IŠFÁHÁNÍ**
Plným menom Šadru'l-'Ulamá z Išfáhánu, nasledovník Mírzu Yaḥyu.
- SADRAH**
Týka sa Sadratu'l-Muntahá alebo Horiaceho kra: „Ten, kto to učil“, t. j. samotný Boh.

EPIŠTOLA SYNOVI VLKA

SADRATU'L-MUNTAHÁ

Meno stromu, ktorý v dávnych časoch sadili Arabovia na konci cesty, aby slúžil ako orientačný bod. Symbol Prejavu Božieho.

ŠÁLIĤ

Arabský prorok staršieho dáta než Húd, ktorý podobným spôsobom zvolával ľudí. Aj jeho ľudia zavrhli.

SALVÁN (SILOAM)

Prameň v Mekke.

SARDÁR 'AZÍZ KHĀN

Bol prítomný, keď šachove vojská útočili na Bábových nasledovníkov v Zanjáne. (Traveller's Narrative, s. 181, poznámka) Počas toho, čo bol v Tabríze miestodržiteľom, popravili v tomto meste niekoľko veriacich.

SHAYKH

„Syn Vlka“, Shaykh Muḥammad Taqí, známy ako Aqá Najafí, iṣfáhánsky kňaz, ktorého otec spôsobil smrť Kráľa mučeníkov a Milovaného spomedzi mučeníkov.

SHAYKH-I-AḤSÁ'Í

Shaykh Aḥmad, Bábov predchodca.

SHIMÍRÁNSKA BRÁNA

Štvrť v severnej časti Teheránu.

SINAJ

Hora, na ktorej sa Boh zjavil Mojžišovi.

SIYYID (Z FINDIRISKA)

Známy perzský básnik a mysliteľ, viac známy ako Mír-Abu'l Qásim Findiriski, ktorý žil v 16. storočí.

SIYYID AŠHRAF-I-ZANJÁNÍ

Umučený spoločne s 'Abom Nazirom (God Passes By, s. 199 a Výber z Bahá'u'lláhových spisov, ods. LXIX)

SIYYID IBRÁHÍM

Báb ho pomenoval „Khalil“. Už v prvých dňoch sa stal nesmierne dôveryhodným nasledovníkom Bába. V Bagdade neskôr uznal pravé postavenie Bahá'u'lláha, ktorý ho ochraňoval pred Yaḥyáovými úkladmi.

SIYYID ISMÁ'ÍL

Veriaci v Bábovej dobe, ktorý svoj život obetoval pre lásku Bahá'u'lláha a dostal pomenovanie „Zabih“.

SIYYID JAVÁD známy ako KARBILÁ'Í

Vyrastal v Karbile, bol učeníkom Kázima Rašh'tího a priateľom Bábovho prastrýka. Stretol sa s Bábom, keď bol malý, a neskôr sa prostredníctvom Mullu 'Alího Bastammího stal Bábovým nasledovníkom. Uznal Bahá'u'lláha už pred Jeho oznámením v Bagdade a vďaka svojej svätosti bol známy ako Siyyih-i-Núr. Zomrel v perzskom meste Kirmán.

SIYYID MUḤAMMAD

„Antikristus bahájskeho zjavenia“, ktorý Mírzu Yaḥyu naviedol na zločiny.

SÚRATU'L-HAYKAL

Bahá'u'lláhova tabuľka, na konci ktorej sa nachádza Tabuľka krá-

TERMINOLOGICKÝ SLOVNÍČEK

lom. Celá je napísaná v tvare päťcípkej hviezdy — symbolu človeka.

SÚRA TAWHĪD

Pomenovanie prvej súry v Koráne, kde sa vysvetľuje jednota Boha.

ŠÍITSKE VIEROVÝZNIE

Jedna z významných vetiev islamu, ktorá prevažuje v Perzii.

ṬABARSÍ

Svätyňa, ktorá sa nachádza 22 kilometrov od Bárfurúshu, kde Quddús Ḥusayn a mnohí významní Bábovi nasledovníci našli mučenícku smrť.

TEHERÁN

Hlavné mesto Perzie a Bahá'u'lláhovo rodisko.

ṬHAMÚDOVCI

Dávny modloslužobný arabský kmeň, ktorý býval v jaskyniach. (Korán 7, 71; 9,71)

TOWA

Posvätné údolie na Sinaji. (Korán, 20, 10—11, Exod., 3, 1. Kráľom, 198.)

(studňa) ZAMZAM

Studňa v Mekke, ktorú moslimovia považujú za posvätnú.

ZANJÁN

Mesto na západe Perzie. Miesto umučenia 1800 Babových nasledovníkov, ktorých viedol Mullá Muḥammad 'Alí, nazývaný Ḥujjat.

ZHROMAŽDENIE

To jest zhromaždenie zástupcov ľudu, parlament.

*Prípravil George Townsbend
(s pomocou bahájskych vedcov
z Perzie)*

REGISTER

REGISTER

- ‘Akká, 59, 93, 110, 112, 128, 129, 161,
172, 182, 187, 193, 208, 209, 257,
259, 261—265
- Abrahám, 159
- Adrianopol, 76, 192
- Ámos, Á. prorocťvá, 210—211
- aqdas, 188, 215—216
- Báb, prorocťvá ohľadne Bahá’u’lláha,
204, 205, 220, 223, 225, 227—229,
231, 233—235, 239—243, 245, 249,
252, 255, 256
- Bagdad, 113, 241, 242, 255
- Bahá’u’lláh
- B. napomenutia, 35, 39—45, 53,
63—64, 124, 147—148
 - nechodil do školy, 11, 188
 - oznámenie poslania, 11—13,
35—36
 - odovzdanosť, 125, 128, 135, 149
 - odpútanosť, 62, 63, 67, 69, 74, 101
 - odvaha, 135, 139
 - postavenie 2, 3, 67—69, 72,
78—80, 81, 225
 - naplnenie evanjelických proroc-
tiev, 101
 - súženie 28, 32, 39, 59—61, 63,
86—88, 106, 116, 117, 128, 135,
136, 149, 178, 182, 183, 228
 - uistenie o víťazstve, 34
 - uväznenie, 32—36, 86—88, 93,
96, 106, 125, 126
 - zámer, 40, 41, 58, 60, 62, 63, 65,
66, 77, 78, 140, 141, 233, 235, 241
 - zdroj Jeho zármutku, 36, 58, 59
 - očakávané zjavenie, 70
 - zjavil sa nie z vlastnej vôle,
11—13, 65, 66
- Bayán, 220—225, 228—231, 235,
245—247, 250, 252, 254
- bezprávie, 158, 161, 163, 243, 244
- Boh
- prídomy, 1, 2
 - bohabojnosť, 3, 49, 50, 53, 63, 83,
117, 121, 179, 213, 229, 239
 - jedinosť, 17, 63, 68, 74, 98, 155,
167, 192
 - láska k B., 179, 190
 - milosrdenstvo, 5—8, 42, 45, 78,
91, 92, 192, 213, 214, 219
 - nepoznatelný, 171
 - sila, 8, 10, 30, 143, 158—161
 - zámer, 16, 20
 - závislosť od B., 1, 6, 124, 157, 168
- čestnosť, 38, 180, 182
- čistota, 3, 4, 39, 181, 190, 202
- deň
- Boží, 3, 17, 30, 31, 53, 54, 78—80,
83, 161, 162, 168, 170, 183, 184,
192, 203, 207, 208, 209, 214, 215,
234, 239
 - zmŕtvychvstania, 261, 262, 264
 - dôveryhodnosť, 53, 92, 103, 111,
112, 142, 148, 195, 197, 202
 - družnosť, 13, 19, 21, 64
 - duchovenstvo, 20, 27, 70, 132,
136, 145, 157, 160, 175, 184, 186,
187, 199, 237, 239
- Fatímih, 22, 131, 157, 158
- Horiaci ker, 70, 80, 81, 88, 97, 137,
170, 188
- chudobní, 89, 92, 148
- imámovia, 71, 142, 167, 177
- íqán, 171, 243
- Ishmael, 158
- ‘Ishqábád, 126—127

EPIŠTOLA SYNOVI VLKA

- Išhráqát (Tabuľka), 46, 192
- islam, 157
- Izajáš, jeho proroctvá, 209, 212
- Ján Krstiteľ, 229, 230, 245
- jazyk (celosvetový), 200—201
- jednota, 2
- jedinosť Boha, 4—6, 63, 164, 203
 - náboženstiev, 17
 - Prorokov, 70, 73, 98
 - sila, 19
 - stanovená Bahá'u'lláhom, 41, 64, 76, 124, 200
- Jeremiáš (proroctvá), 208
- Ježiš Kristus, 80, 82, 83, 85, 87, 97, 98, 132, 134, 142, 146, 158, 159, 215, 229, 245, 248
- Joel, (proroctvá), 207
- Karmel, 63, 210, 212
- Kniha Božia, 41, 50, 78, 79, 167, 188, 210, 221, 249
- Konštantínopol, 59, 66, 110, 112, 161, 164, 180, 182, 183, 200, 242, 244
- králi, 50, 51, 55, 65—67, 76, 90, 100, 124, 139, 142-146, 160, 187, 215
- tabuľka cárovi ruskému, 84, 95—99
 - t. kráľovnej Viktórii, anglickej, 100—106
 - t. Napoleonovi III., francúzskemu, 76—95, 181, 154, 217
 - t. šachovi perzskému, 11, 28, 22, 32, 35, 65, 116, 163, 179, 180, 183, 199, 202, 241
- Kristus, pozri Ježiš Kristus
- láskavosť, 21, 45, 148
- lekár, božský, 93, 105
- liek, na nemoci sveta, 105
- Malý mier, 55
- milosrdenstvo, 54, 92, 93
- Božie, 1, 6—8, 10, 42, 45, 78, 91, 192, 213, 214, 219
- mních, 83
- Mojžiš, 70, 87, 107, 109, 136, 159, 170
- mučeníci, 116—119, 121, 122, 126, 127, 158, 251, 252
- múdroosť, 21, 92, 116, 156, 160
- Muhammad, 70, 87, 131, 132, 146, 157, 159, 162
- proroctvá, 259—266
- náboženstvo, 230—231
- jednota, 17—20, 105
 - nové, 87
 - oslabenie, 51
 - podstata, 17
 - zdroj poriadku, 50—52
- neochvejnosť, 10, 29, 139, 154
- neveriaci, 107, 170, 231
- odplata, 161, 170
- peklo, 170, 192
- poctivosť, 14—15, 166, 191
- pochybovači, 174, 192
- pokoj, 40—42, 51, 52, 55, 59, 64, 91, 124, 179, 195, 216
- pokora, 54, 74, 92, 93
- poslušnosť voči vôli Božej, 121, 123, 126
- povaha, 53, 91, 92, 119, 121, 124, 148, 180, 195, 196
- poznanie, 4, 47, 48, 57, 63, 115, 131, 133, 134, 154, 161, 162, 165—167, 172, 188, 192, 204, 218, 252
- práca, zamedziť zbytočnej p..., 201
- pravdovravnosť, 11, 142, 164, 171, 202, 218
- prehovor, 31, 53, 92, 240, 241
- Bahá'u'lláha, 41, 60, 108, 116, 134, 204, 214, 215, 229

REGISTER

- Boží, 2, 4, 19, 159, 171, 172, 218, 246
- jazyky, 10, 20, 21
- reč, 148
- Prejavy (Prorokovia)
 - jednota, 98, 131, 132
 - neomylnosť, 110
 - postavenie, 68—70, 72—75
 - spoznanie, 102, 154
 - súženie, 106, 146
 - zámer, 13, 155
- „priraďovať spoločníkov k Bohu“, 4, 133, 155, 158
- prítomnosť Božia, 170, 171, 204, 222, 246
- proroctvá, viď Amos, Báb, Izajáš, Jeremiáš, Joel, Muḥammad
- Prvotný Bod, pozri Báb
- pýcha, 54, 75, 89, 93, 102, 104, 124, 157, 180
- Qá'im, 167, 177, 236
- Qur'án, 1, 16, 107, 133, 135, 158, 167, 170, 204, 207, 231, 247
- raj, 192
- sebazaprenie, 3, 89, 118—120, 135, 136, 142, 145
- sestra Bahá'u'lláha, 244
- Sinaj, 7, 29, 63, 70, 74, 80, 88, 97, 108, 136, 137, 192, 211, 249
- Skryté slová, výňatky zo S. slov, 22—26
- Slovo Božie, 30, 70, 72, 87, 123, 125, 158, 165, 188, 233
- spravodlivosť, 6, 10, 11, 14, 15, 52, 56, 62, 63, 66, 89, 91, 102, 103, 108, 109, 112, 114, 129, 132, 135, 145, 160, 175, 191, 194, 202, 205, 216, 222, 233, 249, 251
- strach, odstránenie s., 57
- súženie, 28, 39, 53, 61, 88, 121, 136, 149, 178, 180, 182, 214
- svedomie, 50
- svet, 91, 93
 - stav sveta, 104
- stvorenie
 - zámer stvorenia, 4—6, 18, 19, 134, 135
 - nové stvorenie, 222
- šítske vyznanie, 173, 184, 236, 239, 247
- tabuľky
 - Bahá'u'lláhove, 11, 16, 28, 37, 46, 54, 65, 76, 94, 95, 100, 103, 128, 130, 153, 154, 181, 187, 196, 241
 - Bábove, 244
- Tajallíyát, Kniha t., 47
- Teherán, 32, 36, 98, 128, 139, 178, 185, 216, 244
- trpezlivosť, 6, 41, 60, 61, 63, 99, 116, 156, 183, 192, 208, 222, 262
- učenosť, pravá, 134, 172, 188
- uistenie, božské, 10, 30, 34—35, 63, 65, 88, 124, 125, 135, 136
- úprimnosť, 11, 64, 135, 244
- vec Božia 1, 105, 158, 160, 168, 176, 192, 208, 214, 222, 229, 230, 235
- vedy a umenie, 31—32, 47, 57, 154, 167, 188
- viera, 17, 53, 63, 170, 189, 234
- vláda, poslušnosť v., 39, 42, 43, 91, 92, 112, 116, 142, 154, 178, 180, 181
- Yaḥyá, Mírzá, 113, 175, 228, 233, 238, 242—244, 252, 254
- zbožnosť, 35, 38, 53, 62, 195
- zdvorilosť, 84
- Zjavenie, Bahá'u'lláhovo, 18, 46, 63, 93, 102, 133, 134, 139, 140, 150, 151, 158-160, 166, 169, 173, 174, 184,

EPIŠTOLA SYNOVI VLKA

186, 187, 203—205, 207, 214, 215,
220, 222, 228, 229, 233, 246, 249
zlovôla, 152, 249

zmŕtvychvstanie, 159, 170, 192,
261—264
znamenia Božie, 170, 192, 209, 219,
246, 249

